

HOHOTE

Hohotitori din toată țara... uniți-vă!

PUBLICAȚIE NAȚIONALĂ DE DIVERTISMENT, SATIRĂ ȘI UMOR
EDITATĂ DE CENACLUL "HOHOTE" - TÂRGU JIU
APARE TRIMESTRIAL SUB EGIDA

UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

Anul IX nr. 35 (serie nouă) Decembrie 2025
Redactor Șef: Doru-Mihai Lungescu

AAA
Marian Avramescu

Ne apropiem cu pași repezi de sărbătorile de iarnă, cu ochii plini de nostalgia clipelor frumoase de pe tot parcursul anului și cu un noian de întrebări în minte, despre ce-a fost și cum putea fi mai bine. Le-am dăruit suficient timp celor dragi? Dar semenilor noștri, căldura, grija și bunătatea pe care creatorul ni le-a pus din belșug în inimi? Am scris cele mai bune epigrame? Le-am oferit cititorilor calitatea așteptată în reviste? Am crescut nucleul poetic din cenaclurile sau cluburile în care activăm? Un răspuns sincer va fi cea mai bună temelie pentru aspirațiile din anul ce se-apropie.

Membrii Cenaclului "Hohote" au trăit bucuria unui moment plin de încărcătură sufletească, în viața umorului organizat din județ: 30 de ani de existență a Societății Umoriștilor Gorjeni și a revistei "Hohote", precum și 25 de ani de existență a cenaclului. Sărbătoarea nu a trecut neobservată, cenaclului "Hohote" fiindu-i înmănată, în 23 octombrie 2025, de către Domnul Președinte al UER George Corbu, distincția de MEMBRU DE ONOARE AL UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA, organizație care a sărbătorit, la rândul său, 35 de ani de existență.

Activitățile anului 2025 au fost multiple: am editat în continuare revista HOHOTE într-un format mai generos, mai viu și de o calitate în creștere. Am obținut acordul pentru apariția revistei sub egida UER,

începând cu numărul 34/septembrie 2025. Am crescut numărul umoriștilor prezenți în paginile revistei la peste 70 de pasionați, pe care-i considerăm prieteni de suflet. Am fost prezenți la evenimentele culturale importante din viața județului. Am depus materiale la concursuri și festivaluri de umor din țară și nu puține au fost distincțiile obținute. Am cultivat sămburele pasiunii pentru epigramă și umor în rândul tinerilor din școlile județului, prin câțiva profesori pasionați, prin festivalul "A. C. Calotescu Neicu", prin presa scrisă, televiziune, întâlniri directe și paginile revistei. Rezultatele s-au văzut deja la secțiunea "Epigramă – elevi" din cadrul festivalului "Ion Cănațoiu". Am pus piatră de temelie pasiunii de artist grafic în sufletele multor tineri participanți la același festival. Ne-a încercat și durerea pierderii unui valoros și respectabil membru al cenaclului (profesorul Ion Butulescu), dar și bucuria apariției unor nume noi, dăruite umorului.

La granița dintre ani, le urăm cititorilor revistei, umoriștilor prezenți în paginile sale, cenaclurilor, cluburilor și revistelor de umor din țară și din afara acesteia, conducerii UER, sponsorilor generoși, SĂRBĂTORI CU FERICIRE și LA MULȚI ANI!

URAREA HOHOTITORILOR

*Pe drumul către Noul An,
Urarea noastră-i să pășiți
Cu sănătate și elan;
Dar nu uitați să hohotiți!*

CENACLUL HOHOTE

Prin Doru-Mihai Lungescu

NELU VASILE

CAPTIV ÎN LABIRINTUL EPIGRAMEI (4)

– urmare din numărul 34 –

În aprilie 2002 am participat, la Turceni, la Ediția a X-a a Festivalului Al. C. Calotescu-Neicu; s-a acordat un premiu pentru literatură umoristică, lui Alexandru Doru Șerban, care a lansat ediția a II-a a cărții „Istoricul epigramei gorjene”; la agapa umoristică de după festivitatea de premiere, s-a organizat un concurs fulger de epigramă, cu două rime date, câștigat ex-aequo de Domnul Nicolae Brelea și Doamna Lelia Venus (așa scrie pe

diplomă, farsa pusă la cale de subsemnatul nefiind sesizată de membrii juriului local); iată cum povestește Marian Dobreanu această întâmplare, peste ani, în săptămânalul *Timpul* nr. 27(537)/6-12 august 2010: *Țin minte că am devenit membru al juriului unui concurs ad-hoc de catrene pe rime date, poate pentru că mă cunoșteam cu primarul de atunci... Mi-a plăcut în mod deosebit un catren pe care l-am lăsat la urmă... așa că, plin de speranță am anunțat câștigătorul concursului care, după umila mea părere trebuia să fie o... câștigătoare – Lelia*

Venus. La apelurile mele repetate, doamna Lelia Venus s-a prezentat în persoana... epigramistului Nelu Vasile. Atunci pot zice că ne-am cunoscut prima oară cu adevărat... Am câștigat atunci un coleg și un colaborator de toată nădejdea, cu care pot spune că am colindat aproape toată țara și toate festivalurile, că am scris împreună o carte și ne-am ajutat reciproc la alte cărți, am colaborat la editarea revistei „Hohote” și la... Doamne și ce Foaie de tot râsu’ – „Pannduru” am mai scos odată pe socoteala lui și a caprelor pe care le păstorește pe tâpșanul din spatele casei, unde citește și creează departe de lumea dezlănțuită. Un exemplu de bunic...; un alt membru al juriului, a ținut să verifice autenticitatea autorului, scriind NELU VASILE pe o foaie și tăind literă cu literă pseudonimul LELIA VENUS, ca în final să conchidă: „Da, dânsul este!”

De reținut și grafica diplomelor de la Turceni, autor Grigore Haidău.

Începând cu numărul 16, în revista *Hohote* apăruseră o sumedenie de colaboratori din întreaga țară, pe care i-am cunoscut în acea perioadă prin corespondență sau telefonic, sau îmi trimiteau colaborări prin intermediul colegilor lor de cenacul (pe care-i inclusesem într-un așa numit *colectiv de sprijin al revistei Hohote*), ca de exemplu...

- *Constantin Bunilă*, din Motru, cu o poezie umoristică;

- *Amadeus-Teofil Voinescu*, clujean, nu l-am cunoscut personal; l-am publicat în *Hohote* (17 epigrame);

- *Corneliu Costăchescu (-Ale)*, epigramist, inginer mecanic, secretar al U.E.R., am avut o relație frumoasă de

prietenie; l-am inclus în antologia *Ingineri epigramaști* (2012, biografie și 6 epigrame); în Biblioteca de umor am cartea sa publicată cu pseudonimul Ale (nume de alint din partea nepotului său), „Mofturi de... epigramist” (2011, „...N. V., un mare sufletist al epigramei gorjene, cu stimă și prețuire din partea autorului”).

- *Alexandru Clenciu*, titan al umorului românesc, am în calculator zeci de caricaturi făcute de el; în Biblioteca de umor am lucrarea Catalog-Almanah, incluzând numeroase portrete-șarjă ale sale și semnată în colaborare cu Zorina Drăgnescu, care, ajutată și de părinții săi, Anca și Ion Drăgnescu și împreună cu Alexandru Clenciu, au organizat, la Alexandria, Prima expoziție a constructorilor din România, *Inginerul, juristul și... epigramistul*;

- *Paraschiv Apostu* (Baia Mare), epigramist, l-am cunoscut prin corespondență și l-am publicat în *Hohote* (12 epigrame);

- *Vasile Pop*, epigramist, rebusist, tehnician agronom, ne-am cunoscut prin corespondență, dar la puțin timp a decedat; l-am publicat în *Hohote* (inclusiv un careu rebus) și l-am inclus în antologia „*Ingineri epigramaști*” (2012, biografie și 3 epigrame); prin grija mea a fost inclus și în „*Dicționarul rebusiștilor români*”;

- *Gheorghe Dragu*, epigramist, economist, director de bancă în Craiova; nu l-am cunoscut personal; în Biblioteca de umor am cartea sa „*Șarje amicale neprotocolare și dueluri epigramatice*” (oferită de Ștefan Marinescu, care o primise cu autograf la 30 aprilie 1999: „D-lui dr. Marinescu – Mulțumesc pentru insistență și încurajare pentru ca această carte să vadă lumina tiparului”); l-am publicat în *Hohote*

(5 epigrame, inclusiv o replică la o epigramă de-a sa);

- *Ion Patriche* (Vaslui) epigramist, inginer electrotehnist, profesor, am corespondat până la decesul său; iată ce-mi scria la 12 ianuarie 2004: „Aștept cu nerăbdare numărul viitor al revistei și dacă așa cum ați promis va fi prezentat în el și cenaclul vasluian de umor, sper să pot mobiliza mai mulți confrăți la o colaborare”; l-am publicat în *Hohote* (16 epigrame) și în *Constelații diamantine* (iunie 2017, biografie și 9 epigrame), l-am inclus în antologia *Ingineri epigramaști* (2012, biografie și 3 epigrame); în Biblioteca de umor am cartea îngrijită de Teodor Pracsiu și oferită de Patriche, *Sechestrați în... umor*, cu creații ale membrilor Cenaclului umoriștilor „Valentin Sivestru” din Vaslui, din care am publicat creații ale câtorva epigramaști;

- *Constantin Manea* (Vaslui), epigramist, jurist, ne-am cunoscut prin corespondență și la telefon; l-am publicat în *Hohote* (34 epigrame) și în *Constelații diamantine* (mai 2020, biografie și 9 epigrame);

- *Miltiade Ionescu* (Craiova), epigramist, profesor de psihologie, ne-am cunoscut prin corespondență și la telefon; l-am publicat în *Constelații diamantine* (august 2011, cu biografie și 24 de epigrame); mi-a oferit două cărți, pe care le am în Biblioteca de umor: *Poante pentru orice gusturi* și *Un cenaclu... de râs*;

- *Dumitru Andrecă* (Mehedinți), poet, epigramist, ziarist, tehnician, ne-am cunoscut prin corespondență și la telefon; în Biblioteca de umor am cărțile sale, *Parodii* (2012, „...cu cele mai alese sentimente...”) și *În oglindă* (2013, semnată cu pseudonimul antedecembrist Daniel Amurg, parodii la poezii de-ale lui Nicolae

Firuleasa; „... un experiment poetic merit să provoace măcar un surâs...”); l-am publicat în *Constelații diamantine* (septembrie 2019, biografie și 10 epigrame) și l-am inclus în antologia *Ingineri epigramaști* (2012, biografie și 2 epigrame);

- *Nicolae Fulga*, epigramist, profesor de limba română, activist cultural; ne-am cunoscut inițial prin corespondență; l-am publicat în *Hohote* (13 epigrame) și în *Constelații diamantine* (decembrie 2019, biografie și 9 epigrame); în Biblioteca de umor am *Slatina sub zâmbetul epigramei* (volum de cenacul; mi l-a oferit-o în septembrie 2002, la Timișoara, când am fost cazați în aceeași cameră);

- *Nedelea Tiu* (Alexandria), epigramist, publicist, profesor de limba română, nu l-am cunoscut direct, dar în Biblioteca de umor am cărțile sale *Iradieri cordiale* și *Iradieri homeopatice*, xerografiate și oferite de profesorul teleormănean Stelian Ceampuru; l-am publicat în *Constelații diamantine* (iunie 2021, biografie și 12 epigrame);

- *Alexe-Alecu Sanda*, poet, publicist, epigramist, tehnician feroviar, l-am cunoscut personal; l-am publicat în *Constelații diamantine* (februarie 2017, biografie și 9 epigrame); l-am inclus în antologia *Ingineri epigramaști* (biografie și 6 epigrame); în Biblioteca de umor am cărțile sale *De la gară, de la moară* (aforisme) („... N. V., un buchet de zâmbete dispersate”) și *Rondeluri și catrene electorale – (in)amicale* – (primită de la bunul prieten Ștefan Marinescu).

Începând cu numărul 18, deviza revistei *Hohote* devenise „Hohotitori din toată țara, uniți-vă!”, înscrisă deasupra șapoului, la propunerea excepționalului prieten ieșean...

- *Eugen Deutsch*, poet, epigramist, publicist, rebusist, inginer electrotehnician; l-am publicat în *Hohote* (179 epigrame, între cei mai activi colaboratori), *Turburele*, revista de rebus *Labirint* (nr. 15/ianuarie 2011, creații din cartea *Codul epigramelor*) și în *Constelații diamantine* (februarie 2013, biografie și 24 epigrame); l-am inclus în antologia *Ingineri epigramaști* (biografie și 6 epigrame) și în *Antologie de umor electoral politic-os* (8 epigrame); în Biblioteca de umor am majoritatea cărților sale, toate cu autograf: *Vânătorul de răs* (2001, „... trofeul unui VÂNĂTOR DE RÂS e reprezentat de HOHOTE”), *Epigrame cu programe* (2002, „Nu-i oltean precum gorjeanul / Nu-i român precum olteanul, / Dar, de-și soarbe turburelu', / Nu-i gorjean așa ca Nelu!”), *Flori de stil...ou* (2002), *Siluite literare cu-acrostihuri și cu sare* (2002), *Televiziunea my love* (2003), *Halebarde* (2004), *La trântă cu Hercule* (colaborare cu Nicomah; 2004), *Uni...versuri paralele inegale* (2005, „... neobositul animator al HOHOTE-lor”), *Vorbe despre vorbe* (cu Mihai Cosma și Constantin Iurașcu-Tataia; 2006), *Abece(n)dar epigramatic* (2007, „... expert în HOHOTE”), *Ocolul pământului în 80 de epigrame* (2009), *Codurile lui Eugen* (2010, „... HOHOTITORUL neturburat din Turburea, neobosit căutător de documente prin care cu „puține vorbe” marchează istoria epigramei”), *Codul epigramelor* (2010), *Seducătorul de muze* (2011), *Arca lui Eugen* (2013, „... cel mai iscusit crucișolog dintre epigramaști”), *Poeemele pământului* (2013), *Zigzag pe mapamond* (2015, „... Tot căutând o nouă poantă / Am circulat neobosit; / Dar am o lipsă importantă: / La Turburea n-am nimerit!”), *Itinerare celeste* (2015), *Tridentul cu colți*

de-aramă (2017), *Cântecul lebedei* (2018), *Ploi de stele în nopți albe / umor liric* (2022).

În 2002 au fost lansate alte trei numere ale revistei *Hohote*, nr. 21, 22 și 23, cea de a doua la Festivalul Național de Epigramă de la Caransebeș, ediția a V-a, dar primul festival din afara Gorjului la care am fost invitat, de către Nicolae Nicolae, președinte al Cenaclului „Apostrof”, care sărbătorea în acel an împlinirea vârstei de 75 de ani, iar Domnul George Corbu i-a înmănat Diploma de Membru de Onoare al U.E.R. Ulterior, deși invitat, n-am mai ajuns la Caransebeș niciodată, pentru că se organiza festivalul exact în acel sfârșit de săptămână de la începutul lunii septembrie în care culegeam via la părinți, în Teleorman.

În acel an, 2002, a fost vizitată cariera de marmură Rușchița, din Munții Poiana

Ruscăi, s-au acordat premiile festivalului și a avut loc un recital de epigramă în sinagoga din oraș, în acompaniament de orgă; cronică manifestării am publicat-o în revista *Hohote* nr. 23/noiembrie 2002 și apoi în cartea *Intelligenti pauca verba* (2009). La Caransebeș, aveam să încep o frumoasă prietenie cu...

- Nicolae Nicolae, epigramist, inginer silvic, cel care își justifică numele așa: „Întrebat, adeseori, / Cum de am – deși-s

om cult – / Numele de două ori? / De trei ori era prea mult!”; am purtat o corespondență intensă, voi reda fragmente din scrisorile sale: „Păstrez vie în minte atmosfera de sărbătoare și bună dispoziție de la festivalul vostru. A fost frumos, vesel, ca între prieteni adevărați.” (02.11.2004), „Nelu, felicitări pentru cele două cronici (Timișoara și Târgu-Jiu), făcute cu talent și împănate cu umor de calitate. Felicitări lui Marian pentru prezentarea cărților apărute. Nu știam că un artilerist poate să scrie cu atâta afecțiune. ...vă felicit pentru ceea ce faceți, dar mai ales cum faceți. Prezența voastră pe eșichierul festivalurilor și în paginile satirico-umoristice este un câștig pentru întreaga breaslă a umoriștilor.” (20.01.2005), „Mulțumesc pentru reviste și felicitări pentru selecția epigramelor, punerea lor în pagină, dar mai ales pentru prezentarea desfășurării festivalului de la Buzău. ...Ai talent, simți evenimentul, dar, cel mai important, știi să-l redai. Bravo, felicitări!” (11.07.2005); l-am publicat în *Constelații diamantine* (iunie 2012, biografie și 24 de epigrame), *Hohote* (25 de epigrame, coperte de cărți ș.a.), *Turburele*; l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 epigrame) și în *Antologie de umor electoral politic-os* (8 epigrame); în Biblioteca de umor am cărțile sale: *Versuri cu reversuri* (18 nov.2001, „Prietenului N. V., ... Apreciez talentul și truda difuzării umorului de calitate”), *Vitralii* (2002), *Păcate compensate* (27 iunie 2003; „Prietenului meu, N. V., ..., remarcabil făuritor de revistă umoristică, dar și un desăvârșit coleg”), *În căutarea zâmbetului pierdut* (21 decembrie 2005; „D-lui ing. N. V., părintele Hohotelor, cel care a

transformat Turburea lui în cea mai limpede tribună a umorului românesc”), *Pe aripile timpului* (22 noiembrie 2009; „Un împătimit al epigramei, care bate la poarta cronicarilor, cu ambiția de a i se deschide cetatea literară. Un oltean ambițios și un bun prieten”), *Umor cu vedere la mare / Epigrame alese* (ianuarie 2012; „Pentru N. V., un talent autentic și un împătimit al meșteșugului în ale epigramei”).

Tot acum am cunoscut umoriștii din Caransebeș:

- *Ioan Jorz*, poet, epigramist, tehnician căi ferate, l-am publicat în *Constelații diamantine* (octombrie 2017, biografie și 9 epigrame), l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 4 epigrame) și în antologia *Ionii epigramei românești* (5 epigrame);

- *Zeno Dulca*, poet, epigramist, mecanic de locomotivă; l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 3 epigrame);

- *Ion Ghera*, poet, epigramist; l-am inclus în antologia *Ionii epigramei românești* (3 epigrame); am șase cărți de versuri ale lui, cu autograf.

În același cenaclu activase cu ani în urmă, stabilit apoi în străinătate...

- *Sorin Olariu*, poet, publicist, epigramist, inginer mecanic, teolog, profesor, nu l-am cunoscut personal; l-am publicat în *Constelații diamantine* (ianuarie 2014, biografie și 24 de epigrame) și l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 7 epigrame); în Biblioteca de umor am cartea îngrijită de el, *Antologie de catrene și epigrame / Agonia.ro* (05.11.2009, oferită mie de Dan Norea, cu autograful „Fratelui meu, N. V.”).

La Caransebeș m-am întâlnit cu epigramiști cunoscuți anterior la Târgu-Jiu, iar pe alții i-am cunoscut personal acum,

chiar dacă ne știam din corespondența purtată cu ei: George Zarafu, George Corbu, George Petrone, Vasile Larco, Stelian Ionescu, Gheorghe Penciu, Emil Ianuș, Vasile Vorobeț, Mircea Popovici, Mihai Sălcuțan, Gheorghe Constantinescu, Florina Dinescu, Elis Râpeanu, Valerian Lică, Nic. Petrescu, Nicolae Mihu, Gheorghe Șchiop, Nichi Ursei, Nicolae Fulga, Ionel Iacob-Bencei, Ștefan Buzărnescu, Arcadie Chirșbaum.

Iar alături de ei, pentru prima dată la un festival de epigramă în afara Gorjului, Nelu Vasile și Marian Dobreanu, care urmau să se întoarcă în acea după amiază la Târgu-Jiu, dacă înainte de a porni ceilalți spre Timișoara, cu autobuzul venit special din orașul de pe Bega, din autobuz n-ar fi coborât ex-gorjeanul Vlad Cernea-Jerca, adică Vasile Jerca din Godineștii Gorjului, leatul și prietenul lui Nelu și al lui Marian, despre care noi doi știam că s-a mutat la Timișoara pentru a încerca să scape de o moarte iminentă. Dar el era viu și nevătămat, pe atunci bun prieten cu Bencei, pe care l-a convins instantaneu că și noi doi trebuie să mergem la Timișoara, așa că ne-am deplasat la Complexul Căvrânțana, iar după agapă ne-am urcat toți în autobuz, cu destinația... cimitirul din Coșteiu, la mormântul lui Dimitrie Jega, fost președinte al Cenaclului de satiră și umor „Ridendo”, din Timișoara.

Intrasem pe nesimțite în programul ediției a III-a a ÎNTÂLNIRII EPIGRAMIȘTILOR, Timișoara, 7-8 septembrie 2002, cu un program riguros, pe ore și minute, pus la dispoziție de metronomul Ionel Iacob-Bencei. În timpul serii am vizionat la televizor meciul de fotbal Bosnia-Herțegovina – România (0-3), iar a doua zi, dimineața, la Fabrica de Țigarete Timișoara, a fost dezvelită o placă comemorativă dedicată lui Dionisie Mardan, fost Director al Regiei Tutunului Timișoara (1921-1939), cel care a pus bazele primei mișcări literare românești din Banat (1933) și a condus cenaclul *Altarul cărții* al scriitorilor bănățeni, cărora le acordase rație zilnică gratuită de tutun; de profesie inginer de mine, l-am inclus în antologia *Ingineri epigramiști* (biografie și 6 epigrame).

Premierea și recitalul de epigramă s-au ținut la sala LIRA a Casei municipale de cultură Timișoara, între cei premiați fiind și amfitrionul Ionel Iacob-Bencei, care a primit, acordat acum în premieră, Trofeul „Dimitrie Jega” pentru epigramă, oferit de cel mai mare caricaturist al lumii, Ștefan Popa-POPA’S. Oaspeții care nu s-au grăbit să părăsească Timișoara au participat în după-amiaza zilei de 8 septembrie la întâlnirea cu locuitorii din satul Chișoda, comuna Giroc, în cadrul unui spectacol de epigramă și folclor (ansamblul „Ghiocelul”), întreținându-se la un pahar de

vorbă cu consătenii epigramistului Petru Chira.

La Timișoara mi-a făcut plăcere să mă satur de vorbă cu prietenul Vasile Jerca, să-l reîntâlnesc și să-l admir pe ex-gorjeanul George Lungoci, cu inimitabilele sale *Clopote din Sărărie*, recitate și acum, dar mi-am făcut și prieteni noi, dintre epigramiștii bănățeni:

- *Ștefan Buzărnescu*, epigramist, profesor universitar; în Biblioteca de umor am cartea *Teoria și practica străngerii curelei de către oamenii care nu mai au pantaloni!* (9 octombrie 2004, Timișoara, „Confratelui N. V., cu prețuire”).

Va urma.

Nelu Vasile și Liviu Poenaru,
la „Zilele AGER”, decembrie 2000.

MIHAI SĂLCUȚAN

Privind înapoi cu mândrie

Grafică de Marian Avramescu

La vremea amintirilor depănate la gura sobei, memoria caută pe răbojul timpului înțelesuri pancronice pentru epigramă și creatorii acesteia, pentru istoria de 35 de ani a Uniunii Epigramiștilor din România.

Anii trec repede și totdeauna ireversibil. Mă uit la fotografiile făcute la întrunirile și evenimentele UER, la festivalurile de epigramă și scurgerea anilor este cât se poate de evidentă! Degeaba Regina Albă din „Alice în țara minunilor”, popularul roman fantastic al englezului Lewis Carroll, afirmă că *este o memorie săracă aceea care caută mereu în urmă*. Cu siguranță nu este așa!

În literatură, subiectul privitor la timp nu a fost ocolit. Scriitorul George Herbert Wells, în „Mașina timpului”, a imaginat un automobil cu care se poate călători în viitorul îndepărtat și cu care ne putem întoarce, atunci când dorim, la timpul prezent. Un alt vehicul, de data aceasta pentru a ne deplasa în trecut, a fost imaginat de americanul Ray Bradbury. Achitând unei companii specializate o sumă modică, doritorul poate voiaja în timpul lui Cezar, sau numai cu câteva decenii în urmă. La Mircea Eliade întâlnim o cu totul

altă abordare. În „Nopti la Serampore” ni se prezintă posibilitatea alterării condițiilor spațio-temporale obișnuite, prin declanșarea unei forțe psihice necunoscute.

Timpul curge totuși înainte, într-un singur sens, în „La țigănci”, cu toate că eroul are suspendată conștiința pe o perioadă îndelungată.

La ceas aniversar, privesc înapoi cu mândrie și îmi scot pălăria în fața măștrilor care au ridicat statutul epigramei la nivelul de produs literar și au reușit să scoată în evidență beneficiile inombrabile aduse sănătății spirituale a omului.

În trei decenii și jumătate Uniunea Epigramaștilor a dovedit că România este patria modernă a epigramei ce nu are, de multă vreme, concurență. Umorul i se potrivește românului ca o mânășă datorită predispoziției native de a face haz de necaz, a înzestrării sale cu inteligență scilicet, cu talent și forță creatoare. Spiritul popular a creat de secole tipul omului duhliu, autor sau păstrător de zicători, anecdote, proverbe, de folclor din care umorul nu a lipsit. Literatura cultă a evidențiat umorul scriitorilor Ion Creangă și I. L. Caragiale, greu de egalat, și după ei, pe cel al multor altora.

Manifestare a spiritului uman, epigrama reprezintă o formă de umor ce-i privește pe toți oamenii și fiecare generație participă într-o formă sau alta la el, așadar are respirație publică în prezent, așa cum a avut în trecut și cum va avea și în viitor. Ea se manifestă ca atitudine critică față de fenomenele negative ale vieții, oferind posibilitatea de a se percepe realul în mod direct, fără ocolișuri, deschizând larg ochii celor care vor să vadă imperfecțiunile aflate peste tot în jurul lor. De multe ori îi reconciliază cu aspecte care la prima vedere par de neacceptat, care îi fac să se rușineze de fapte care îi umpleau mai înainte de orgoliu, dar care, în fond, sunt ridicele și prostești. Nu e deloc întâmplător, de exemplu, că oamenii sus-puși și foarte atașați de poziția lor socială se tem adesea de umor. Dimpotrivă, înțeleptul – spre deosebire de ființele complexate, egotice sau prea rigide – îl consideră un factor spiritualizat, care stimulează îndreptarea viciilor sociale. Fără amuzament oamenii normali nu pot trăi, așa cum nu pot trăi fără aspirații. Iar cine nu are nici una, nici alta nu poate fi numit om împlinit. Persoana înzestrată cu simțul umorului este capabilă să depășească obstacolele vieții, pe când cel lipsit de acest har se împotmolește cu ușurință în drame imagine sau reale. În ultimă instanță comicul, care nu se pleacă în fața niciunei dificultăți, înseamnă transcenderea tragicului care îngenuchează în fața destinului.

De-a lungul timpului, umorul nu a suferit schimbări esențiale și asta se datorează faptului că izvorăște din inimă și din spirit, că este și va fi etern valabil. Oamenii de azi râd la fel ca oamenii de ieri, dar, din păcate, mult mai rar și mult mai puțin. Veselia exuberantă și umorul devin un serviciu social obligatoriu într-o lume globalizată și informatizată în care izolarea, tristețea, abandonul sau pesimismul sunt larg răspândite.

Evident, o expresie precum „veselie exuberantă” le poate suna frivol unor ființe rigide și conformiste, însă înțelesurile sale profunde sunt conexe cu buna dispoziție, cu optimismul, încrederea, deschiderea față de existența umană, precum și cu atitudinea stenică în fața sorții. Voioșia permanentă nu reprezintă o stare de euforie prostească, necontrolată, ci suma tuturor bucuriilor particulare. Omul modern este obligat să fie vesel și fericit, sub sancțiunea gravă de a fi considerat un om nesociabil, un „încuiat”, o „inimă acră”.

Epigrama este o oglindă a realității, și încă una fidelă, cu vizibilitate aproape completă, întrucât subiectele sunt inspirate preponderent din întâmplările petrecute în jurul creatorului. Niciunul dintre domeniile aflate în sfera vieții omului nu este omis: social,

politic, juridic, cultural. Modul de tratare a temelor, pătrunderea până la esența fenomenelor și rolul tămăduitor al demersului îl plasează pe epigramist în avangarda spiritelor înalte ale comunității, poziție cât se poate de onorantă.

Cititorul mai puțin avizat nu trebuie să-și imagineze că epigrama, surprinzând ipostaze ale momentului, devine un produs perisabil. O asemenea observație este valabilă numai în cazul unor situații particulare. În cele patru rânduri ale catrenului sunt spuse adevăruri esențiale, cu caracter de generalitate, care dăinuie peste veacuri, pentru că morala, comportamentul, educația evoluează în timp, pe când omul păstrează fatalmente numeroasele sale metehne.

Liberalizarea posibilităților de expresie în societate este un proces firesc, dar acea formă de „umor” care a căpătat relief violent de exprimare în spațiul public în anii din urmă nu are nimic în comun cu cel adevărat, unanim acceptat, care este un fapt estetic. Vulgaritatea, grobianismul, zeflemeaua nu reprezintă nimic altceva decât forme ale pseudo-umorului, ale inculturii, ale lipsei de educație, ale prostului gust.

În cadrul organizat oferit de UER, epigramiștii au o bună vizibilitate în societate, în mediile celorlalte organizații de creatori, iar opera lor este mai bine pusă în valoare.

În devenirea ca scriitor, făuritorul de epigramă are plăcerea căutării cuvântului cu miez și haz, dovedindu-se un bun diagnostician care știe să stabilească cu precizie „boala” subiectului intrat în atenția sa. Instrumentele pe care le folosește sunt umoristice: ironia vitriolantă, dar și conciliantă, satira, hazul inteligent, gluma spirituală, persiflarea. Modalitățile de expresie întrebuițate demonstrează conștientizarea valorii și puterii vocabulei și totdeauna știe să obțină efecte hazlii prin folosirea măiestrită a posibilităților

oferite de lexic și de subtilitățile limbii. Folosirea, cu răbdare și discernământ, a jocului de cuvinte, antinomiilor, a calamburului provocat de paronime și omonime, a polisemantismului are ca rezultat obținerea unui efect umoristic care mai mult previne decât atacă.

Epigramiștii înțeleg că nicio trudă nu este inutilă atunci când este motivată de o cauză socială utilă, că roadele nu sunt culese totdeauna imediat, că important este să muncești cu plăcere. În procesul creației omul pasionat găsește starea de mulțumire sufletească intensă și deplină.

Epigramistul, dacă este născut și nu făcut, dovedește, ca nimeni altul, spre slava cea veșnică a umorului, înzestrarea cu harul divin

Prezidiul Festivalului „Cât e Buzăul de mare”, ediția 2022. De la stânga: Florin Rotaru, secretarul UER, Acad. Mihai Cimpoi, Președintele de onoare al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova, George Corbu, Președintele UER, Mihai Sălcuțan, Vicepreședintele UER, Acad. Valeriu Matei, directorul Institutului Cultural Român „Mihai Eminescu” din Chișinău, Claudia Matei, cercetător la Institutul de Filologie al Academiei de Științe din Chișinău, Laurențiu Ghiță, Redactor șef al revistei *Epigrama*.

al inspirației, adică cu „mens diviniore”, cum l-a numit Horațiu. El reușește să descopere taina care hrănește cu seva creativității rădăcinile viguroase ale scrisului, abordând cu succes genuri și specii literare diverse precum poezia, proza, memorialistica.

Epigrama se scrie cu plăcere, cu satisfacția că este un produs literar semnificativ, așteptat și apreciat de public pentru iscusință, inteligență critică, viziune. Modalitatea artistică de expresie este, în cele mai multe cazuri, ironic-satirică, iar în altele aforistică. Simplitatea rafinată a formei, ironia penetrantă fac ca epigramistul să fie expresiv, impus, stăpân pe situație. Alimentate benefic de verva creației, poantele meșteșugite scot în evidență hazul situațiilor de viață și cu cât acestea sunt mai pătrunzătoare, mai șocante, mai usturătoare, cu atât sunt mai folositoare scopului creativ-moral urmărit.

Epigrama se scrie cu plăcere, cu satisfacția că este un produs literar semnificativ, așteptat și apreciat de public pentru iscusință, inteligență critică, viziune. Modalitatea artistică de expresie este, în cele mai multe cazuri, ironic-satirică, iar în altele aforistică. Simplitatea rafinată a formei, ironia penetrantă fac ca epigramistul să fie expresiv, impus, stăpân pe situație. Alimentate benefic de verva creației, poantele meșteșugite scot în evidență hazul situațiilor de viață și cu cât acestea sunt mai pătrunzătoare, mai șocante, mai usturătoare, cu atât sunt mai folositoare scopului creativ-moral urmărit.

Om chisnovat, dotat cu un acut simț de surprindere a ipostazelor comice, epigramistul nu se bucură de starea jalnică a semenului său, slăbiciunile și viciile omenești intrând în atenția sa ca rezultat al unor constatări ale încălcării regulilor morale, pe care le abordează în mod comprehensibil cu armele satirei. El așază fenomenele aberante sub lentilele „microscopului” ironiei și satirei în strădania de a le observa și a le raporta la normele ce definesc sistemul de valori al civilizației moderne, de a investiga comportamentul social, trăirea efectivă în legătură cu acesta, într-un demers de arheologie spirituală ale cărui rezultate sunt prezentate sub forma unui catren măiestrit. Nu o face cu abhoră și nu are ca țintă principală îndreptarea celui în culpă, ci de a-l feri pe cititor/ascultător în a cădea într-o situație similară celei ridiculizate, de a-l atenționa și a-l înarma. Prin demersul său critic față de aspectele ce alterează conduita morală a individului, epigramistul exercită o funcție modelatoare, formativă, pedagogică, cu importanță socială de netăgăduit.

La împlinirea a 35 de ani de activitate în cadru instituționalizat, membrii Uniunii Epigramiștilor din România au datoriat de a promova realizările înaintașilor și de a le valoriza, de a contribui ei înșiși la afirmarea epigramei ca produs literar, la întreținerea unui climat de viață sănătos în societate. Sunt convins că o pot face și că vor reuși!

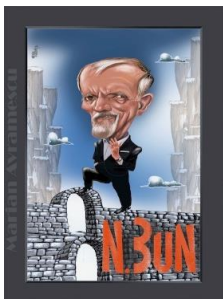

Participanții la Festivalul „Cât e Buzăul de mare”, ediția 2022.

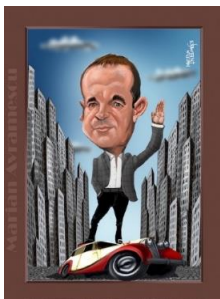
GALERIA INVITAȚILOR

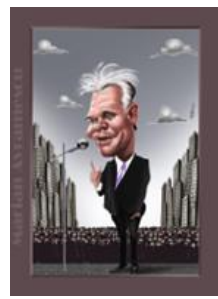
Marian Avramescu

Nicolae Bunduri

Florin Rotaru

Gheorghe Bălci

Grigore Cotul

Ioan Toderașcu

Petru-Ioan Gârda

Laurențiu Ghiță

Mihai Sălcuțan

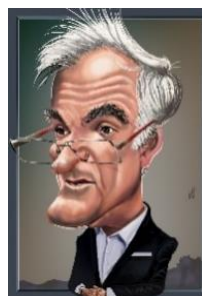
Mirela Grigore

Ion Diviza

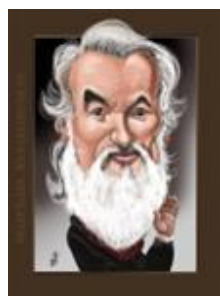
Valentin David

Vasile Larco

Daria Dumescu

Vasile Vajoga

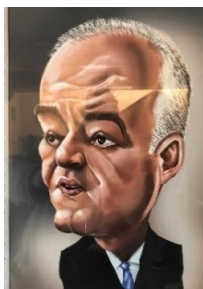
Lică Pavel

Ionuț-Daniel Țucă

Constantin Moldovan

Liviu Kaiter

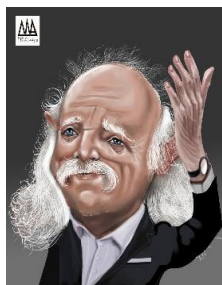
Cătălina Orșivski

Elena Mândru

Alexandru Hanganu

Mihai Frunză

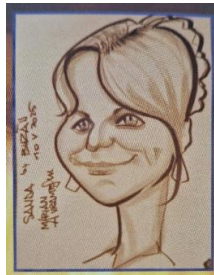
Dan Norea

Alexandru Oltean

Gheorghe
Bălăceanu

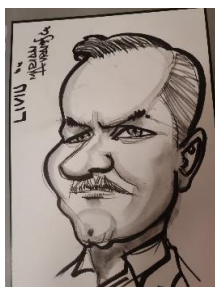
Sanda Nicucie

Daniel Bratu

Florina Dinescu

Liviu Gogu

George Eftimie

Valentin Ursu

Mihai Haivas

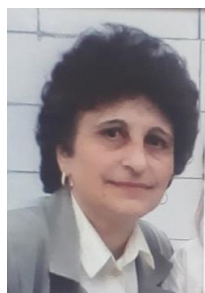
Camelia Ardelean

Mihaela Cojocaru

Victor Bivolu

Maria Vulpașu

Vasile Vulpașu

Ion Moraru

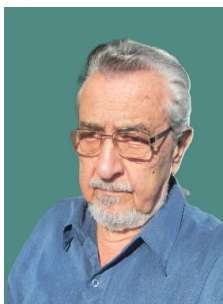
(†) Viorel Martin

Traian Brătianu

George Ceașu

Constantin Bidulescu

Ion Micuț

(†) Teodora Pascale

Cornel Rodean

Alexandra Dogaru-ALDO

Liviu Zănfirescu

Nicolae Bunduri**IARNA PE ULIȚĂ**

S-a așternut din plin zăpadă
Și frigul intră pân' la oase,
Căci iarna s-a ivit pe stradă...
(Pesemne c-a scăpat din case).

CUGETARE DE ANUL NOU

E soarta mea să fiu sărac,
Pe viitor ca și-nainte,
Din an în an, din veac în veac,
Din Președinte-n Președinte.

BOALA ROMÂNULUI

Iarna nu îi merge treaba
Ca șomer – că nu-i activ;
Toată ziua stă degeaba,
Dar tușește... productiv.

PARODIE DE IARNĂ

Azi, în țara mea, română,
Cea mai hâtră de pe lume,
Un bătrân și o bătrână
Merg ținându-se... de glume.

IAR E IARNĂ

Este iarnă, frig și ceață,
Vântu-și cântă ariile;
Astăzi iarăși ne îngheață,
Nasul... și salariile.

APA

Chiar și-n ropotul furtunii,
Apa-n viziunea mea
E-un lichid pe care unii...
Nu au după ce să-l bea.

Ioan Toderașcu**URĂRI DIN PARTEA VECINULUI**

În noaptea de revelion,
El m-a sunat la telefon
Și mi-a urat de toate cele,
Prin „intermediul” mamei mele...

SFÂRȘIT DE AN

Fără teamă pot să spun
Că sunt, iarăși, peste plan;
Porcul, pentru-acest Crăciun,
L-am tăiat de-acum un an!...

ROMÂNII**ȘI SĂRBĂTORILE DE IARNĂ**

Frați, cumnați, părinți, surori,
Se-ntâlnesc cu bucurie
Și petrec de sărbători
Într-o mare... sărăcie!

**VIN SUPERIOR,
PENTRU SĂRBĂTORI**

Stăm la masă, e Crăciunu'...
Vinul ăsta – spune tata –
E din gama „Doi în unu”,
Torni, din sticlă, șprițul gata!

ÎN OBOR

Amator – oricum o-ntorc –
De șorici, cârnați sau ciorbă,
M-ar tenta să iau un porc,
Că, de cumpărat, nici vorbă!

**ÎN JURUL BRADULUI,
CUMPĂRAT CU MARI SACRIFICII**

Pe-același ton melodios,
Cântau, cu tot elanul:
- O, brad frumos, o, brad frumos,
Te-mpodobim la anul!...

Laurențiu Ghiță**LA TRECERE LA ORA DE IARNĂ**

Cum dăm cu-o oră ceasul înapoi
(Ca somnul, în sfârșit, să ne ajungă),
Octombrie devine pentru noi,
În consecință, luna cea mai lungă!

LA UNIVERSITATE

Când berzele dispar, căci toamna vine,
Și se retrag spre alte continente,
Răsufală ușurate, prin cămine,
Un număr remarcabil de studente!

UNUI PREFĂCUT

Cum nu suport fățarnicii în viață,
Acestui ins parșiv, chitit pe rele,
Am vrut să-i spun vreo câteva în față,
Dar n-am știut în care dintre ele!

IN AQUA VERITAS

Un guru,-al cărui nume-mi scapă,
Și-adeptii lui, pe net, susțin
Că-i adevărul, poate-n vin,
Dar informația e-n apă!

C-AȘA-I ROMÂNUL!

Mi-s românii mei
Unși cu toate cele:
Unii-s pui de lei,
Alții-s pui de lele!

**ÎN TIMPUL FESTIVALULUI
ION CĂNĂVOIU SE TRECE LA
ORA DE IARNĂ**

Dând ceasul înapoi la Târgu Jiu,
Ne vom trezi cu-o oră mai târziu,
Și, uite-așa, gorjenii mei ajung
Să aibă festivalul cel mai lung!

Florina Dinescu**RECUNOAȘTERE
INTERNAȚIONALĂ**

Câte drone sunt pe cer
Toate pân' la ziuă pier.
Armele ni-s numeroase,
Știți c-avem ceva focoașe...

SĂRBĂTORILE DE IARNĂ

Iarna, fetei nu îi place,
Au aflat cei curioși,
Orice-ar zice sau ar face,
Vin la dânsa doar doi moși!

RITUAL DE IARNĂ

Fulgi de nea afară cad.
Azi, în bloc, înjurături,
Că am pus cu toții-n brad
Plicurile cu facturi.

SPRE LUMEA DE APOI

La crematoriu, vede-oricine,
Râd toți, nu-i lumea supărată
Văzând că fata-i arsă bine,
Cum nu a fost ea vreodată...

CONSULT GRATUIT!

De-n muncă grea ți-ai cocoșat spinarea
Și taxe ai plătit la infinit,
Când mergi la medic afli negreșit
Că nu ți-e compensată nici răbdarea...

ÎN BĂTĂLIA VIEȚII

După cum ne spun azi moșii,
Stele verzi au tot văzut,
Însă rele,-am priceput,
Nu au fost ca cele roșii...

Mihai Sălcuțan**NE DAȚI ORI NU NE DAȚI?**

Lăcrimează ochișorii
În ziua ce încheie anul,
Nu c-au fost colindătorii,
Ci c-a „plecat” cu ei curcanul!

PRIMIȚI CU COLINDUL?

Cu ceata de colindători
La ea urat-am pe-nserat
Și poarta s-a deschis... în zori,
Când „Moș Crăciunul” a plecat!

BUCURII DE CRĂCIUN

Vecina mea cu părul roș,
Trecută bine de cincizeci,
Așteaptă să sosească-un „moș”
...Ce ieri a împlinit treizeci!

UN NOU LOOK

Purcelușu-i campion
La ros paiele din șură,
Numai de revelion
E văzut c-un măr în gură.

NOUĂ LUNI TRECUTE FIX

Cu „Semănatul” la o fată
A fost în decembrie
Și a primit a lui răsplată
Tocmai în septembrie!

IARNĂ „GREA”

Tot bag lemne și cărbuni,
Hornul sună ca o goarnă,
Culmea, peste nouă luni,
Se va naște-o nouă iarnă!

Florin Rotaru**SPERANȚĂ**

A apucat-o iar pe soacra mea
Neliniștea că vine-o iarna grea,
Eu, optimist, îmi fac cu dreapta cruce
Și îi doresc să nu o mai apuce.

DISPUTĂ LA BIROU

Atât de necăjit am fost
Când șeful meu, la supărare,
Mi-a zis în față că sunt prost
Și n-o s-ajung cât el de mare!

RISCURI

A vrut independență-n căsnicie,
Visa să se distreze-n mod obscen,
Dar l-a surprins „greșind” a lui soție
Și-acum e dependent... de oxigen!

PĂRERI DE RĂU

S-a dus și șeful nostru, bietul –
S-a hotărât Cel Sfânt să-l cheme –
Lăsând în urma lui regretul...
Că n-a făcut-o mai devreme!

EROISM COTIDIAN

Eroii sunt, așa precum se știe,
Aceia care cad la datorie;
Și eu mă simt băgat în astă oală,
Căzut la... datoria conjugală!

REALITATE DISTORSIONATĂ

Amicul meu se lăuda
Că e stăpân pe viața sa,
Dar l-am văzut odată-acasă
Băgat de viața sa sub masă.

////////////////////////////////////

Ion Diviza**„ALEEA CELEBRITĂȚILOR
POLITICE”**

Deși în viață n-a fost o valoare,
I-au instalat și lui pe-alee-o stea;
E, dintre toate, cea mai lucitoare,
Că toți își șterg picioarele de ea!...

CONFESIUNEA UNEI ACTRIȚE

Demult în teatru sunt o stea,
Admiră lumea arta mea,
Iar despre soțul meu tehui
Spun toți că-i... „vai de steaua lui!”

MARII CORUPȚI

Vedem mereu cum huzuresc
Bandiții ce se cred auguști –
Și e păcat că mai trăiesc,
Și ilegal e să-i împuști!...

CONTINUITATE

Războinica vocație nu moare
În inima de dac și de roman:
Și azi, viteji, cu săbii, cu topoare
Ne batem pentru-o Dacie... Logan.

CREAȚIA LA ZI

Atâtea nestemate de folclor
Create-au fost de omul din popor
Iar astăzi, când ne-adună cafeneaua,
Vedem cum le „produce”...
haiman(e)a!a!

TÂNĂRĂ VĂDUVĂ

Frumoasă, atractivă ca magnetul,
Urmează-n viață un principiu sfânt:
Alege doar bărbați ce țin secretul
Și-l duc urgent cu dâșii în mormânt.

Gheorghe Bâlici**CU BABA ÎMPREUNĂ**

Luăm extracte, fierbem oul
Ca să ne crească libidoul,
Dar, când mă uit, e chiar degeaba
Că tot mai mare-l are baba.

SOȚIEI

Tineri, când ne mai certam,
Cu un măr ne împăcam,
Azi, când ne luăm la sfadă,
Nu ne-ajunge o livadă.

POVESTE CU SOACRA

Îmi vine soacra mea în ospete
Adeseori cu încă vreo amică...
Nevoia, iată, după cum se știe,
Nu vine niciodată singurică.

DEMNITARILOR NOȘTRI

De vreți s-aveți urmași cinstiți,
Vegheați-le cu grijă pașii
Și-apoi furați ce mai găsiți –
Să n-aibă ce fura urmașii.

SOARTĂ

Profesori buni, dorindu-mi bine,
Ghidați de-un spirit altruist,
Au vrut să facă om din mine,
Dar am ajuns epigramist.

PORTRETUL**BOSSULUI PARTINIC**

Portretul șefului, tehuiul,
Stă pe perete, într-un cui;
Sunt fericit că trece cuiul
Măcar pe lângă capul lui.

Daniel Bratu**BOGAȚII CĂTRE POPOR**

Făcut-am, ajunși la putere,
Averi fără număr pe zi
Și voi ne-njurați. Cu durere,
Răbdăm. V-am lăsat săraci. Și?

SĂRACI, SĂRACI

Hoții i-au călcat în draci,
Că li se dusesse buhul
Că-s bogați. Acum, săraci,
Par și mai săraci... cu duhul.

UNOR JURAȚI

Lecturând ce-au premiat,
Cert, le-ar fi crăpat obrazul
Altora. La ei constat
Că n-a fost... să fie cazul.

OBICEI DE GORJEAN

Gorjean, pe „șușeaua” ce e
Spre crăsmă, c-un singur temei
Se duce, el știe de ce,
Iar noi știm că de... obicei.

DRAGOSTE, LA TÂRGU JIU

El stă-n parc, la Masa Tăcerii,
Gândind cum să-nceapă „asaltul”,
Iar ea, (pe)trecând pragul serii,
Se pupă, la Poartă, cu altul.

**UNUI PARLAMENTAR,
CONDOLEANȚE**

Când l-aud cum se prezintă,
Îl deplâng, mă trec fiorii –
La cât poate să ne mintă,
I-au murit... lăudătorii...

Sanda Nicucie**CĂSNICIE PERFECTĂ**

E-un bețiv, ratat, iar flama
Mă cuprinde când e cui
Și-o ridică-n slăvi pe mama.
Evident, pe mama... lui.

DESPĂRȚIRE. LA CUMPĂRĂTURI

De-ți păstrezi pornirea rea
Și faci, gratis, pe săracu`,
Eu mă duc la mama mea,
Iar tu tot la mama... dracu`.

HORĂ CU NORĂ

I-am spus nurorii mele,-n horă,
Că nu-mi stă-n fire să fiu acră,
Dar tot ce-am îndurat ca noră,
Îmi iau revanș-acum ca soacră.

TALENT

Al meu băiat, acum, o lună,
Și-a „tras” nevastă, neatent –
Nu știi de-am fost o mamă bună,
Dar să fiu soacră am talent.

LA AȘA TEMĂ...

(tema „N-ai cu cine...”)

Când vrei și tu să concurezi,
Dar ai idei tot mai puține
Și-o temă... chiar te enervezi
Că n-ai, într-adevăr, cu cine.

EPITAF LUI PETRU GÂRDA

Aici zace bietul om
Ce, în trecerea-i puțină,
A trăit mai mult în pom
Și-acu-i stă la rădăcină.

Daria Dumescu**SFAT**

M-au învățat de bine unii
Spunând pe-un ton convingător:
Nu te lua cu toți nebunii
Că poți ajunge șeful lor!

LUPTE POLITICE

Conflicte ce ne dau frisoane
În parlament sunt nelipsite;
În timp ce unii-s la butoane,
O mare parte-s „la cuțite”.

AFIȘ PE UȘA BIBLIOTECII

Citind anunțul afișat
Pe o fereastră, ca netotul
El s-a grăbit și a intrat
Aflând că-i lipsă „Idiotul”.

TRANSHUMANȚĂ

În susur de șipot și-aromă de brad,
Ciobanul sfințește cărarea de munte;
E liniște-n turmă, el veșnic nomad,
Nădejdea și-o pune-n măgarul din frunte.

UNUI AUTOR

Când cu tam-tam volumul și-a lansat,
El ne-a servit un vin culoarea murii,
Ocazie cu care am aflat
De ce e-atât de negru-n cerul gurii.

LOGISTICĂ

Țări NATO-n baze militare
Făcând eforturi susținute,
Aduc, să fie în dotare,
Și câte-un lot de parașute.

Vasile Vajoga**COLINDĂ...**

Pe la case când porniți,
Ăsta-i textul ideal:
„Sculăți gazde, nu dormiți,
Că nu-i an electoral!”

APĂ DE PLOAIE

Apă care poate să confere
Garanția holdelor bogate,
Sau, de vreți, e critica părere
Despre cartea unui bun confrate.

POLITICIENI CORUPȚI

Înși predispuși să se descurce
Uzând de-o tactică murdară,
Și reușesc, ce-i drept, să urce;
Dar, Doamne, cât de mult coboară!...

CIOCU' MIC

Îndemn periculos, vă zic
Și sper să-mi acceptați truismul,
Că unul chel, cu ciocul mic,
Ne-a procopsit cu comunismul!

CALITATE NATIVĂ

Românul, fără echivoc,
Oriunde-n lume s-ar afla,
Nu e oportunist deloc;
Dar dacă-i rostul de ceva...

PIFTIA...

Oricum ai da-o și oricum o-ntorci,
Piftia este preparatul care
Denotă că și-n viață unii porci
Ar merita s-ajungă la răcoare!

Marian Avramescu

Grigore Cotul**HIBERNALĂ**

Iarna și-a-nceput parada,
Fulgii zburdă, ca-ntr-un joc,
Scârțâie sub tălpi zăpada...
Galbenă din loc în loc.

MOȘ? O LAIE!

Moșu-n spate cu un sac,
Survolând un teritoriu,
A intrat, fiind buimac,
Pe un coș de crematoriu.

DE MOȘ

La un preț destul de bun,
Mi-am luat o noptieră,
Da-mi stă capu', de Crăciun,
Să îmi iau și-o zilieră.

SPIRITUL SĂRBĂTORILOR

În miez de Sfinte Sărbători,
Cu băutură și mâncare,
Românu-i vesel până-n zori
Și după dezintoxicare.

PREGĂTIRI DE CRĂCIUN

Brăduțul cel mai rămuros,
Mai scump și proaspăt nins,
L-am dus acasă bucuros...
A doua zi m-au prins.

CRĂCIUN FERICIT, PRIETENI!

Românul nostru, de Crăciun,
E fix așa cum se cuvine:
Empatic, primitor și bun...
Că dup-aceea își revine!

Petru-Ioan Gârda**VIATA DE ȘEF E GREA**

Adesea eu vin cu idei
Să-i iau de pe umeri povara,
Punând-o pe umerii mei:
Chiar ieri i-am luat secretara.

ATMOSFERĂ ÎNCĂRCATĂ

Parcă totul e degeaba
Și serviciu-i o povară,
De când nu mai merge treaba
Între șef și secretară.

NU EXISTĂ**NENOROCIRE MAI MARE**

Gândiți-vă la asta
Când suferiți o rană:
Că șefă mi-e nevasta
Și soacra mi-e patroană!

NELINIȘTE

Pe șefa mea, o foarte sobră damă,
Dar capră când mă duce-n dormitor,
Au prins-o cu o mită și mi-e teamă
Să nu mă scoată țap ispășitor.

FLAGRANT

Dup-un „Trăiți!”, la repezeală,
L-am scos în șuturi pe terasă,
Că șefu-i șef și-n pielea goală,
Dar nu-n dulap la mine-acasă!

**ȘEFUL MĂ SUPRAVEGHEAZĂ
LA BIROU**

Nimic să nu pot să i ascund
Acestui ins cu mintea creată,
Pe lângă camera din față,
Mi a pus un microfon în fund.

Constantin Moldovan**UN OM**

Știu un om ce nu jignește
Nici acasă, nici pe stradă,
Orice-ai face îți zâmbește:
Este... omul de zăpadă!

PREVENȚIE

Voi face găuri cu andrea
Și-o să mai strâng, un pic, curea,
Căci și prea multă abundență
Creează, naibii, dependență!

EFORT CONJUGAL

Fac sex, mă străduiesc oricât,
Cu soața – datorie sacră,
Dar nu-i nimic mai greu decât
S-o mulțumesc pe mama soacră!

INDULGENȚE

Nevrând să agraveze, iar, povestea
I-a dat soției cardul, că a fost
Zburdalnic, iar în zilele acestea
Iertarea se obține... contra cost!

COPILĂRIE

Cum eram mai zvăpăiat,
Când i-am tras nădragii, -n grabă,
Am rămas stupefiat:
Moș Crăciun era... o babă!

DATORNICUL LA SFÂRȘIT DE AN!

L-am întrebat pe-un văr de-al meu
De-o datorie veche-n bani
Și mi-a răspuns cu mult tupeu:
„La anu', vere... La mulți ani!”

Vasile Larco**DAR ȘI PERSPECTIVĂ**

Pe-al României mândru plai,
Ca peste tot oriunde-n lume,
Prenumele de mic îl ai,
Dar cât de greu îți faci un nume!

CONDIȚIE DE VINDECARE

O faptă-i de luat aminte,
Așa a fost și este încă:
Se vindecă o rană-adâncă,
De nu-i produsă prin cuvinte.

CULMEA GÂNDIRII

E-o faptă-admisă, tam-nisam,
De dragul Romei sau Genevei:
Gândind la Mărul lui Adam,
Să cadă grabnic frunza Evei!

BILANȚ

De-ți faci când te ridici din pat
Bilanțul zilei ce-a trecut
Și dacă n-ai de regretat,
Să știi că multe n-ai făcut.

UNUI ÎNCREZUT

Demn e de luat aminte
Că succesele se curmă,
De privești doar înainte,
Fără să te uiți în urmă.

ANTAGONISM

Pe-al contradicției panou
E vrednic de luat aminte;
Azi cearta dintre vechi și nou
Va duce pasul înainte.

Mirela Grigore**O ÎNTÂMPLARE DE CRĂCIUN**

La bunica mea, odată,
Când mijeau în zare zorii,
Au plecat colindătorii
Cu argintăria toată.

**SĂRBĂTORI DE IARNĂ
REFORMATE**

Vin sărbători cu larg ecou,
Servim ce fierbem prin căldări,
Iar din Ajun la Anul Nou
Mâncăm răbdări!

SCHIMBĂRI MAJORE

Nici iarna nu mai are clasă,
Cu iz de ploi făcând paradă,
Căci gerul nu mai e pe stradă,
S-a instalat la noi în casă.

**UNEORI, LA PETRECERILE DE
SĂRBĂTORI**

Atmosfera-i estivală
De Crăciun și Anul Nou,
Iar pe scenă dă năvală
Câte-un bou.

**CUM SE UMBLĂ AZI
CU COLINDUL**

Cu viața asta ticăloasă,
De sărbători, am remarcat,
Colindătorii-ți vin pe-acasă,
Când ești plecat.

AJUNUL CRĂCIUNULUI

Este seara de Ajun,
Eu mă bucur și n-am trac,
Vine, vine, Moș Crăciun...
Mai sărac.

Ion Micuț**PEDEAPSA**

Ca să scap de sărăcie,
Inima eu i-am furat ...
Și de-atunci sunt condamnat,
La ani grei de căsnicie.

IMPLORARE

La procuror se plânse baba,
De un viol! – Și care-i treaba?!
– Să-l cercetați cum se cuvine,
Să vină iarăși pe la mine...

SUPRA-ASIGURARE

A murit subit Ilie;
Dar nevasta lui, prudentă,
A cerut autopsie;
Dacă-i moarte aparentă?

PENTRU CONCURS

Mi-a zis nevasta: „Fii bărbat,
Fă epigrame cu femeii!”
Așa că am compus vreo trei,
Pe care le-a și aprobat.

FELICITĂRI

Pentru lefurile crunt tăiate
Și concedierile masive;
Noi le vom trimite lungi misive,
Cu urări „de mamă” majorate.

NAIVITATE!?

Să îl alegem, ne zicea,
Iar noi, ca proștii am pus botul
Și pe-o brichetă am dat votul...
Iar astăzi ne dăm foc cu ea!

Dan Norea**COMORI DACICE**

Toți dacii, în al minei labirint,
Se concureau adesea între ei,
Dorind să scoată aur și argint...
Scoteau și bronz, cei de pe locul trei.

LIMBA NOASTRĂ-I O COMOARĂ

La hotărârea unor falnici regi,
Văzând dușmanul că îi tot atacă,
Ei în tunel adânc, de sub Bucegi,
Au îngropat și limba geto-dacă.

TRIPTICUL DE LA TÂRGU JIU

Mi-am dus iubita la Sărut...
Greșeală mare am făcut,
Mi-a arătat Coloana: Uau,
O vezi acum? Așa te vreau!

MĂSURI DE AUSTERITATE

Toți generalii sunt acum în grevă,
Neindexarea soldei i-a împins,
Dar presa, după două luni, relevă
Că nimeni din armată nu s-a prins.

CONSTELAȚII

La iazul plin cu stele, domnișoara
Îmi spune dulce: „Lângă Orion,
De cauți bine, vei găsi Fecioara!”
...Așa m-am căptușit c-un Scorpion.

DIHOTOMIA SACRU-PROFAN

Mitropolitu-acasă își ridică
Stiharul, patrafirul și-n final,
Rămâne îmbrăcat cu o tunică,
Cu patru stele mari, de general.

Victor Bivol**LA ANII MEI**

Dama de la catul trei
„Arde-n flăcări și scânteii”;
Însă nu mai pot deloc
Să mai pun un lemn pe foc!

PRIZONIER

Cu bagaj și cu chenzină
M-am predat la o vecină
Fără să negociez –
Și acum... din greu oftez!

RUGĂ

Cer Domnului îngăduință
Ca păcătos, dar muritor,
Să-mi dea o tonă de puțință...
Să prind și veacul viitor!

IUBITEI MELE SOȚII

O privesc ca pe un soare
Și-i duc zilnic câte-o floare,
I-aș da stentul, miocardul,
Însă ea vrea cash... și cardul.

URARE

Nu dau nimica de la mine,
Când vă urez s-o duceți bine,
Mai rar, cu vinul, cu paharul,
Să apucați... bicentenarul!

**LA LANSAREA PRIMULUI
MEU VOLUM DE EPIGRAME**

Mi-au cerut vreo două dame
Să citesc și epigrame,
Bivol mândru, de poveste
...La pipițe și neveste!

Mihai Haivas**DESCOPERIRE TOTALĂ**

Este, când soțu-o să vadă –
Ambii luați ca din oală –
Soața, surprinsă, clar, goală,
Chiar cu vecinul... în cadă.

INFIDELITATE DESCOPERITĂ

Soțul, o vreme, ponoase-a-ncasat...
Cine i-a copt-o, atunci nu știa;
Însă, de fript, pe soție-a aflat:
Unul din șefi regulat o făcea.

NECAZUL**UNUI SUGAR VORBITOR**

Se plânse copilul cu sete
Că bona, lui „țâță”, nu-i dete,
Așa cum și tatei i-a dat
Ascară, pe-ascuns, chiar în pat.

**CONDIȚIE NECESARĂ
DE SUCCES**

Când, într-o partidă de sex,
Cei doi nu transpiră intens,
Înseamnă – gândind din reflex –
Că ei n-au „lucrat”... în consens!

**STRATEGIE DE SUCCES
A FEMEII**

De-i nervos, tu cu artă
Să dai jos tot și toate;
Un bărbat nu se ceartă
Cu femei dezbrăcate!

DIFERENȚA**DINTRE AMANTĂ ȘI SOȚIE**

Te poți plânge amantei de soață –
Ea fiind pentru soți interfață –
Dar invers să încerci... de-ai curaj,
E posibil s-ajungi la... partaj!

Ionuț-Daniel Țucă**MOȘ NICOLAE**

De griji și-ndatoriri strivit,
Sărmanul Moș s-a cam ținut,
Că-n loc de jucării ori franci,
Mi-a pus în ghețe alți bocanci.

MOȘ CRĂCIUN

Constat, cu multă-ngrijorare,
Că, pe al nostru plai străbun,
Nici iarnă nu mai e în stare
Să ne aducă Moș Crăciun.

CHEF DE BOBOTEAZĂ

De Bobotează, într-un an,
Am tras cu-amicii un chiolhan
Cum nu s-a mai văzut nici unul.
Când ne-am trezit, era... Crăciunul.

PERSPECTIVE RUTIERE

Lăsând deoparte ironia
Și orice zgomote deșarte,
Autostrăzi în România
O să avem. La fel pe Marte...

**UNOR ABSOLVENȚI DE
FACULTATE**

Îi vezi așa, cu mintea goală,
Și-ți spui, ca omul ce îndură,
Că mulți sunt anii lor de școală,
Dar nu și cei de-nvățătură...

ÎNTOARCEREA LA OBÂRȘII

Mă-ntorc în sat, când cheamă glia
Și văd că-n sânul-i tinerel
La fel sunt oamenii... și via...
Și sărăcia e la fel...

Maria Vulpașu**SOTUL MEU**

Are multe fețe-n viață:
Una-n casă, de fațadă,
Alta în oraș, pe stradă,
Și-una deocheată-n față!

DESPRE POLITICIENI

Așa cum șobolanii fug,
Când nava arde ca un rug,
Comit și fripturiștii saltul
Dar de la un partid la altul!

DE FAȚADĂ

Doar unul este interesul,
Cu implicare și cu zel:
„Fac tot”, a declarat alesul,
Dar nu a spus că pentru el.

UNUI ALES

Acum aș pune o prinsoare:
Că-ntotdeauna, demnitarul,
Când e de șpagă sau onoare,
Alege, sigur, numerarul!

PROFESORUL ȘI STUDENTA

După proba de oral
Repetentă nu o lasă,
De va da extemporal
Cu profesorul... acasă!

O PROFĂ MAI APARTE!

Umblă vorba printre țate
Că se-anunță un scandal:
Profesoara ține-n brațe
Un elev... de la seral!

Vasile Vulpașu**DRAGĂ ȚARĂ!**

Chiar și „la trecutu-ți mare”,
Cu tristețe spun și dor,
Cât sunt hoți, corupți, îmi pare
Că ești fără... viitor!

EU AM ALES

De vinuri, droguri și cafea
Eu n-am știut în viața mea,
Cât despre dame, ce să spun?
Că nu renunț la ce e bun!

UNOR FEMEI DRĂGUȚE

Am adus la multe spor,
Pentru ele-a fost banal,
C-am avut și-n casa lor
Numai rolul... principal!

UNA DA ȘI DOUĂ NU

Greu îmi este să mai scap,
Nu c-aș fi grozav sau as,
Dar femei îmi cad pe cap
Fin'dcă spun la multe... pas!

GUVERNUL „PROMISIUNE”

Guvernanții, la tribună,
Ne vorbesc de viața bună,
Însă vântul bate tare
Doar la noi în buzunare!

**ASOCIAȚIA CELOR ÎNȘELAȚI
DE NEVESTE**

Iată, m-am înscris și eu,
Chiar de refuzam mereu,
Căci nevasta insistă:
Du-te, dragă, nu mai sta!

George Ceaușu**CULMEA**

Pe omul cu caricatura
Ce-ți face cât ai zice pește
Din două-trei mișcări figura...
Tu îl plătești, el te pocește!

PESCARUL

Seara, gata de atac,
Lângă undiță și plasă,
A luat cu el pe lac
O Fetească sau o Grasă!

SFATUL SPECIALISTULUI

Nu mânca la prânz nici mort,
Dacă vrei ca să trăiești,
Un pangasius din import,
Ci doar peștii românești...

ZODIE DE APĂ

Fata a ales un Rac
Din vestitul zodiac,
Căci spera că dă-napoi...
De la cârciumă și toi!

SFATUL ATAMANULUI

Câți vom intra în iarnă nu se știe,
Din ea ieșim de ani mai încărcați,
Dar dacă se ivește-o sindrofie
Vă rog nu vă sfițiți... să n-o ratați!

**LA „PIATRA PINULUI”,
DIN GURA HUMORULUI**

Dornici de senzații tari
Vin turiști, dar și pescari
Dar pe degete se ard...
„Pinul” este de la card!

Lică Pavel**EPISOADELE VÂRSTELOR**

Unu – ceai de mușetel,
Doi – o mentă, angelică,
Trei – un tei sau păducel,
Patru – doar lumânărică!

CĂSĂTORIE

Împreună, zis-am eu,
Că vom fi doar doi mereu,
Confirmând perechea sacră;
Însă am uitat de soacră!

INTERESUL ALEȘILOR

Fără studii nu se poate,
Și „aleșii” trag din greu,
Să absolve-o facultate,
Înainte de liceu.

ABSTINENȚĂ ÎN POSTUL MARE

La vârsta-a treia, dintr-un vechi reflex,
Destui doresc femeia cu ardoare,
Dar se abțin, desigur, de la sex,
Că au intrat demult în „postul mare”!

MACHIAJ

Soacra mea se machiază
Parcă este altă viață:
Fața-ntreagă-mi radiază
Că nu o mai văd la față!

EROTICĂ

Sunt bătrân, dar pe alei,
Pe sub tei, când văd femei,
Ce le-aș faceee, aleleeei...
Câte-un ceai din flori de tei!

Cătălina Orșivschi**RUGĂMINTE CĂTRE
MOȘ CRĂCIUN**

Nu cred c-aveți vreun comentariu
De-i cer lui Moș Crăciun, în dar,
Să pună-n noul calendar
Mai multe zile de salariu.

DORINȚĂ ÎN ANOTIMPUL RECE

Nu ne dorim o iarnă grea,
Cu geruri, viscol, cu nevoi,
Dar ne-am dori, de s-ar putea,
Să-nghete prețul pe la noi.

DAR DE CRĂCIUN

Nu-ți cer cadouri, Moș Crăciun,
Dar te-aș ruga, chiar din Ajun,
De-ți pun sub brad, cum darnic ești,
Facturile, să le plătești!

IARNĂ GREA

Ne pune iarna la-ncercare
Și noi cu greu îi facem față,
Că bate vânt prin buzunare
Și numai prețul nu îngheață.

POSTUL CRĂCIUNULUI, LA NOI

Noi, în post, ca orișicare,
Vom uita de tochitură,
Sunt restricții la mâncare...
Însă nu la băutură!

**MOȘ CRĂCIUN
ÎN PERIOADA DE CRIZĂ**

De când Gerilă-i surghiunit,
Crăciun, oricât s-a străduit,
A obosit și ca remediu,
Plecat-a iute în concediu.

Liviu Kaiter**SFAT**

Mi-a spus-o tata, permanent,
Ca să învăț și-avea dreptate,
De nu, ajung în parlament
Și locurile-s ocupate!

MACHIAJ

Privindu-i părul ca de smoală,
Vopsită rău cu fond de ten,
Gândesc că, fata asta-n școală,
Avea doar patru la desen!

PROIECT DE VACANȚĂ

La vară plec pe litoral,
Cu multe gânduri optimiste,
Să stau în mediu natural,
Să-l protejez doar... cu nudiste!

FAMILIALĂ

Sunt familist și soț model
Și-n plus mai am statut de tată;
Cu soacra sunt drăguț de fel...
De ochii lumii, câteodată!

DIETĂ ADAPTATĂ

Metoda sper să mă mențină,
E simplu și la îndemână:
De cum fac plinul la mașină,
Nu mai mănânc o săptămână.

DATORII

Din pensie, lunar, plătesc
Facturi o groază... viață cruntă!
Și îmi fac cruci să nu primesc
Vreo invitație la nuntă.

Sergiu Fărcașanu

Liviu Gogu**DUPĂ SCRUTIN...**

De-ndată ce s-a terminat,
Românul urlă supărat:
„Ce mi-am dorit și ce-am cules!”
(De parcă el... ar fi ales!)

**PENTRU BUNUL MERS
AL CĂSNICIEI**

(precizări în noaptea nunții)
Iubitule, de azi, să știi,
Ai soață, nu mai ești burlac;
Aș vrea s-avem și mulți copii,
Dar eu aleg... cu cine-i fac!

**MATEMATICĂ
ECONOMICO-SOCIALĂ**

Averile se înmulțesc,
Ori scad vertiginos, pe pantă,
Se duc în slăvi, se prăbușesc...
Doar sărăcia e constantă!

**AVOCAȚII,
LA JUDECATA DE APOI**

Ei vin la Judecata asta mare,
Dar nu spășiți, cum vine-ntreg poporul,
Ci-având un strașnic plan de apărare:
Întâi, vor recuza... Judecătorul.

DESPRE SISTEMUL DE VOT

Acest sistem, socot –
Deși nu-i un complot –
Creează, cert, o punte,
De scos... păduchii-n frunte!

**ÎNTR-UN SERVICIU
DE INFORMAȚII**

Doar misiuni secrete șefu'-mparte,
Secretul îl respectă ca la carte;
Nici munca lui secretă nu-i bizară:
Se-ocupă în secret de... secretară.

Ion Moraru**PRIVATIZARE**

În casă, după cum se știe,
Eu mi-am făcut SIMIGERIE,
Că iarna, de atâta frig,
Mă fac, adeseori... COVRIG!

SPERANȚĂ

În această iarnă, sper
Ca, în magazin și-n piețe,
De atâta frig și ger,
Prețurile să... înghețe!

MODĂ HIBERNALĂ

Eu recunosc deschis, nu fac ocol,
Că-s oameni, iarna, demni de câte-o hulă:
Mereu se poartă doar cu capul gol
Să nu mai simtă musca pe căciulă!

PROGNOZĂ METEO HIBERNALĂ

Cu furtună și cu nea,
Ger și viscole alpine,
Iarna va rămâne grea...
Nu vă precizez... cu cine!

BĂTRÂNI, LA COADĂ

Ca să facă față sărăciei,
Moș Crăciun cu Baba Iarnă,-n vale,
Stau la coadă-n curtea Primăriei
Pentru... ajutoare sociale!

PRECAUȚIE HIBERNALĂ

E-atât de frig în cameră la mine,
Că mi-a-nghetăt și sângele în vine...
Eram acum mai dezghețat nițel
Dacă-mi turnam, din toamnă... antigel!

Traian Brătianu**DECLARAȚIE DE DRAGOSTE**

Vreau să te văd iubita mea
În roba faină, transparentă,
De-o eleganță evidentă,
Dar mult mai bine... fără ea.

DESTINE

Se făleau nevoie mare
Două prune, ce să spun!
Una-i astăzi țuică tare,
Iar cealaltă e magiun.

EVIDENȚĂ

Numai tu, dar numai tu,
Mă iubești cu-adevărat.
Niciodată n-ai spus nu,
Cardul când ți l-am lăsat.

AUSTERITATE

Cu o sacoșă-am mers la piață
Sperând ca banii să-mi ajungă,
Să iau legume și verdeață,
Dar m-am întors cu-n gol în pungă.

TOT RĂUL SPRE BINE

A scris pe net o epigramă
Și șeful său s-a supărat
Că i-a produs o mare dramă,
Dar, în final, l-a promovat.

DEZAMĂGIRE

Am cunoscut o fată brună.
E chiar frumoasă, este bună.
Spun toți că este ideală,
De n-ar fi... artificială.

Constantin Bidulescu**AJUTOARELE SE DAU PRIN
PRIMĂRII**

Vine iarna, bine-mi pare,
UE vine cu-ajutoare,
Dom' primar ia trei cojoace
„Cine-mparte parte-și face.”

VINE IARNA, BINE-MI PARE?

Vin de-acuma vremuri grele,
Frigul arde ca infernul,
Lemne am vreo trei surcele...
Să pârllesc puțin guvernul.

PENTRU GUVERNANȚI

Veste bună ne aduce
Noul an, prosperitate,
Dublu țara va produce,
De furați... pe jumătate.

ACTUALĂ

Mai mulți băutori
Decât muncitori,
Mai mulți autori
Decât cititori.

POLITICIENII

Ne fac să râdem cu un gest,
O glumă bună și-un surâs
A lor politică-i incest...
Căci peste tot ne fac de râs.

ALEȘII ÎN PARLAMENT

Fie vremea cât de rea
Nu se tem de iarna grea,
Ieftină e băutura,
Gratis este și căldura.

Alexandra Dogaru-ALDO**CURIOZITĂȚI**

Credeam că le-am văzut pe toate,
Dar astăzi am rămas perplexă
Văzând sicriul cu anexă:
Murise-un prost și jumătate!

EFERVESCENTĂ ROMÂNEASCĂ

Cât cuprinde țara,-i lege,
Dai de oameni cu idei –
Cum ar face, cum ar drege...
Dar la alții, nu la ei!

PRINS CU MÂȚA-N SAC

Soțul, dacă se preface,
Soața bună-l iartă, dar
Ultimul serviciu-i face:
...Funerar.

OPȚIUNI VIRTUALE

Pe la Ieși, pe internet –
Raporta un ziarist –
Teii au ales „rezist”,
Pupăza... vidoșet!

ALESULUI

Că ne-ai vândut promisiuni deșarte,
Te iert, că sunt în Post, și nu te-njur,
Dar de te văd pe liste mai departe,
Anticipez un șut... în primul tur!

ECONOMIE DE RESURSE

Științei nobile nu-i datorat
Demersul său – deși elogiat!
Ci dânsul a văzut în plagiat
Un fel de-a „recicla”... un doctorat.

George Eftimie**VICIERE**

La el și munca e un fel de viciu,
Dar cred că viața n-o privea lucid,
Că-și omora tot timpul la serviciu
Și-acuma-i acuzat de genocid.

PROGRAMUL RABLA

Politruc de văză minte de îngheață
Și de supărare, astăzi, la birou,
Că întârziase dis-de-diminează,
Schimbă secretara c-un model mai nou.

SURPRIZĂ

S-a măritat și n-a citit prospectul
Și-acuma e nervoasă și mirată,
Că soțul ei, tratat cu tot respectul,
Avea și el... un termen de durată.

OFERTĂ

Manole-a spus că poate să zidească
O mănăstire și mai pricopsită,
Că-i place foarte tare să muncească
Și i-a rămas amanta nezidită.

DEZILUZIE

Era frumos, și cald, și soare
Când la protest cereau „schimbare”,
Acum regretă-aceste practici
Descoperind... că-s reumatici.

DEPENDENȚĂ

Se strică electronicele-n fine
Și astăzi s-a certat cu furnizorul,
Norocul lui că soacră-sa e bine
Și mai vorbește... ca televizorul!

Valentin Ursu**EXPERIMENT DE SFÂNTUL
ANDREI**

Cu usturoi am dat la geam
Ca de strigoi să mă feresc,
Dar nu-ș' ce șansă o să am,
Că usturoiu-i chinezesc!

**SPECIFIC NAȚIONAL
DE 1 DECEMBRIE**

Astăzi fi-va defilare
Și istorice lecturi,
Jos, formații militare,
În tribună... murături.

OBSERVAȚIE

Am văzut azi, la paradă,
Tehnică mai rea, mai bună,
Și pe cei ce țara pradă
Cocoțați sus la tribună.

**FASOLEALĂ
DE SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ**

Unii vor fasole bună,
S-o mănânce, e firesc,
Cei de sus de la tribună
Doar se uită și-o rânjesc!

**AȘTEPT AGENȚII ELECTORALI
DE SFÂNTUL ANDREI**

Vreau „strigoi” ca să vină
Chiar de-i vreme rea și ploaie,
Cu pastramă de ovină,
Cu ulei și c-o tigaie!

AVERTISMENT

(la obiceiurile de Sfântul Andrei)
Usturoiul chinezesc
Are altfel puși ionii,
Pe moroi nu îi pocesc...
El alungă doar dragonii!

Elena Mândru**A FOST ANUL 1984**

Cândva am fost la Mătăsari,
M-am petrecut prin Târgu Jiu;
O zonă plină de-„impresari”
Dar ce făceau, nu vă descriu.

DUPLICITATE

M-am măritat de mult și-n viața asta
O soacră am avut și mi-e de-ajuns;
Nu a fost rea, dar a venit năpasta
Că ea și soțul m-au bârfit, pe-ascuns.

SFAT UNUI ANCHETAT

De vrei un aprig procuror,
Basma curată să te scoată,
Oferă-te ca delator
Și ieși la interval c-o plată.

CRAMPE ÎN IUBIRE

Se caută prin lume leacul
Ce ne-ar scăpa de-acest flagel:
Pe mulți îi doare rău stomacul
Când trece dragostea prin el.

TRĂDAREA NEVESTEI

Când vederea îl cam lasă
Și privește printre gene,
Simte că-i alunecoasă...
Că-l trădează prin desene.

CÂND CONDEIUL NU-I PE MASĂ

Un brav epigramist ar vrea să scrie
Doar epigrame mai de calitate,
Dar s-a-ncurcat cu ele, din păcate,
Căci pana lui... era la pălărie!

Alexandru Hanganu**UNEIA PLINĂ DE SINE**

Dezavuată-ntre femei,
Ea damă bine se pretinde,
Deși se uită-n jurul ei
Și nici privirea n-o cuprinde.

**PLASATOAREA
CU „VINO-NCOA”**

E deșteaptă, pot să jur,
Și-i frumoasă ca o floare,
Are însă un cusur:
Cere taxă la intrare!

TONUL FACE MUZICA

Compozitoru-a explodat
De mai să dea în boală
Când dirijorul s-a legat
De coarda lui vocală...

**IGNARUL
LA LOCALUL DE LUX**

De e, cumva, să-mi fie-aleasă
O parteneră, pot s-accept
La masa mea și-o „tămâioasă”,
...Așa, să par și eu deștept.

ÎN BARUL CU FIȚE

La o furtună cu mulți biți
A unei muzici decoltate,
E-o ceată mare de „trăsniți”
Pe lângă divele „tunate”!

URSITĂ

Nimerit c-o farfurie
De nervoasa lui soție,
Spuse el, cu gândul dus:
„Ce ți-e scris, în frunte-i pus”!

Mihai Frunză**CONCLUZIA GEOLOGULUI**

Lumea nu e schimbătoare
Și se luptă pentru ban,
Căci, săpând să ia odoare,
A găsit doar un ciolan.

CUVIOSUL

Este omul dintre noi
Pentru care crezu-i țință
Și Crăciunul reprezintă
Un porc mare și-un butoi.

REVELIONUL

Într-a vieții salbă
Cu purtări integre,
Este-o noapte albă
După zile negre.

TRIȘORUL POLITIC

Într-un crez pătruns,
Care-l tot frământă,
Asul cel ascuns
Este cartea sfântă.

MARELE REGRET

Adevăru-i drept,
Dar e tare trist,
Că-s băiat deștept
Și nu fotbalist.

SHARON STONE LA NEW YORK

În alegeri pot să ies
Fruntea urbei, foarte clar,
C-aș avea mereu succes
Cu al meu instinct primar.

Mihaela Cojocar

(Din volumul „Haz de necaz la malul mării”,
senryu, 2025)

Am trecut în noul an –
cu noi și datoriile
nici una prescrisă

Noaptea dintre ani –
ațâț focul să se dezghețe
salariile

Jocul Periniței –
îmbrățișând toți stâlpii
după Revelion

Revelion la mare –
ciocnesc de unul singur
cu omul de zăpadă

La revelion
nici pic de ninsoare –
dar pensia s-a topit deja

După sărbători
test de greutate –
cu fular sau fără pe cântar?

Prima zi lucrătoare –
s-a sfârșit luna cadourilor
iar e coadă la Fisc

De Moș Nicolae –
pe rafturi nicio cutie
cu cremă de ghețe

De Crăciun niciun loc liber
pe frânghia de rufe –
doar cârnați afumați

Viorel Martin**RUGĂMINTEA UNUI ORTOPED**

Doamne, te mai rog o dată,
Eu cu asistenții mei:
Iarna asta minunată
Ține-o doară în polei!

PE PÂRTIE

El, cu ochi adânci de lup,
O cutreiera pe trup,
Însă fata – mai cuminte! –
–Sărut mâna, moș Axinte!

IARNĂ DE PENSIONAR

Cade neaua pe poteci
Și e ger de nu se poate,
Îmi simt mâinile cam reci...
Buzunarele-nghetate!

DIVA, IARNA, LA MUNTE

Muntele nu-i dă fiori;
Alpinistă e bambina;
L-a urcat de zece ori...
Numai cu telecabina!

CRĂCIUN DE PENSIONAR

Cum o dau și cum o-ntorc,
N-o să mai mănânc piftie,
Că toți banii pentru porc...
I-am dat azi la farmacie

TVA, TAXE ȘI SCUMPIRI

Iarna asta, ce să spun?
Biet românul nu mai scapă!
Cred că până la Crăciun...
Bolojan ne bagă-n groapă!

Liviu Zanfirescu**UNDE DAI...**

„Niciunde nu te duce alcoolul”
I-a zis un psiholog mai cu efort,
Iar el i-a repetat, făcând ocolul:
„Dar nu îl beau ca mijloc de transport!”

SCHIMBARE DE ANUNȚ

Pe afișe cu bandiți
Se scria doar: „căutat!”
Astăzi, la aleși numiți
E sloganul „de votat!”

VISARE

La yankeii cei hapsâni
Cu dolarii prinși în salbă
E o casă de bătrâni...
Ce-i numită Casa Albă?!...

OBICEI MOLIPSITOR

Un guvern de fameni
Ne oripilează...
Urși omoară oameni,
Statul?!... Hibernează?!

DE MEDITAT

PROSTIA e mai fascinantă
Decât INTELIGENȚA vie
Ce-n limite e antrenantă,
Dar fără limite-n PROSTIE?!

ÎN COMPLETARE

Văzând că-i soțul cui de beat
Și o privea cu ochi porcini,
Nevasta l-a amenințat
Că ia ciocanul... din vecini!

Gheorghe Bălăceanu**LA ALEGERI**

La țară oameni fără minte nu-s
Și-aleg gândind că vor vedea la urmă,
Că n-o ajunge-un hoț acolo sus...
Și chiar n-ajunge unul... ci o turmă.

CÂND CADE MASCA

Problema, dacă masca-i pică –
O spunem fără vreun ocol –
N-ar fi că-i vede fața, ci că
Rămâne-n... caracterul gol!

RĂSPUNSUL DOAMNEI**LA AVANSURI**

Doi tipi pe stradă, fără teamă,
Prin gesturi de-nțeles i-au dat
Că și-ar dori să-i bage-n seamă
Și ea desigur... i-a băgat!

DIN LEAFA DE BUGETAR

Achit la rate, dări, nevoi,
Reduc fumatul și pileala,
Le-adun cu grijă și apoi
Îi dau nevestei... socoteala.

PROSTITUATA LA SPOVEDANIE

Cu-așa păcate să aspir
Să fiu iertată-ar fi-n zadar;
Dar m-am convins sub patrafir
Că om cu har ca el... mai rar!

CALEA DE URMAT

Chiar dacă soarta nu-l răsfăță
Deși cu noaptea-n cap se scoală,
A priceput că-i bine-n viață
Să mergi cu dreptul, de n-ai școală.

Valentin David**AUTONIVELARE**

Când iarna grea, perseverentă,
Covoare-așterne pe sub plop,
E lumea mai inteligentă...
Căci proștii nu mai dau în gropi!

STARE DE AGREGARE

Slabi și invalizi,
Circulă pe piață,
Vara – bani lichizi,
Iarna – banii gheață!

UNIRE DIVINĂ

Încearcă Domnul și profeții
Când brazii-s încărcăți cu globuri,
Să strângă în matricea gheții,
O Românie, numai cioburi!

ACCIDENT DE CIRCULAȚIE

Pe-un frig cumplit, surescitat
Că nu-mi pornea deloc motorul,
Am tras un șut la un rahat
Și ghinion... Mi-am rupt piciorul!

SUNTEM CEEA CE MÂNCĂM

Supli vrem să fim acum de Moș,
Caloria vrem în Iad să arză;
Iarna-s porc și vara sunt cocoș,
Iar cu banii-ntregul an, sunt varză!

MĂRTURISIRI COMPLETE

Frumos, modest, cu tare ancestrale,
Și multă vreme familist model,
M-am dedicat plăcerilor carnale...
Tăind recent doi porci și un vițel!

RĂZBUNAREA PORCULUI

Post-mortem, teroarea suină,
Din burtă, ne-mpinge spre dric:
Ne face transplant de slănină,
Ba chiar și mai rău... de șoric!

PANACEU ROMÂNESC

Pe-aceste plaiuri carpatine,
Avem la boli un singur leac:
Uleiul nostru de măsline
E slana groasă de godac!

FARSĂ ANUALĂ

Ne bucurăm în prag de sărbători
Și nici nu observăm că fiecare
An Nou, ce-l așteptăm nerăbdători,
Ne mai agață-o bilă de picioare!

DEZILUZII DE CRĂCIUN

O Maricică rea, din Rădăuți,
Și-a fugărit vecinul c-un vâtrai;
Visa un brad, măcar un biet brăduț,
Dar el veni la ea cu un bonsai!

SPIRITUL CRĂCIUNULUI

Fără porc, pe frig nebun
Și cu brad pe datorie,
Bunul spirit de Crăciun
Seamănă cu o stafie!

OPORTUNITĂȚI DE CRĂCIUN

Doar în decembrie se poate,
Că-i ziuă sau e lună plină,
În roșu și cu sacu-n spate,
Să sar balconul la vecină!

Teodora Pascale**TU, IARNĂ!**

Fii bulgăre de nea, frumoasă Iarnă,
Să te arunc departe, peste dealuri,
Iar tu să le-nfășori în albe șaluri,
Zăpezile de basm să se aștearnă.

Trimite Crivățul, nebunul rege,
Ce-ți șuieră, înfrigurat, poeme,
Să-mi spulbere tristețile boeme,
În viață, un alt drum să pot alege.

Aprinde-mi iară, în obraji, bujorii,
Când trupul meu, sfidând orice
constrângeri,
Trasează pe omăt contur de îngeri
Și sufletu-i ca strunele viorii.

Mai spune-mi, Iarnă, doine și colinde,
Vorbește-mi de Crăciun și-a lui menire,
De toți cei dragi, trecuți în amintire,
Și ninge-mi gânduri bune, ca merinde.

Ești pentru mine-o veșnică șaradă,
Deci, te implor să fii îndurătoare
Când hotărăști acel moment în care
Vom fi, cu toții, oameni de zăpadă.

ALB

Ce lungă e iarna tăcerii în doi...
Pe inimi se-așterne, perfid, promoroacă,
Fantasticul prinț redevine broscoi,
Iubirea în haine cernite se-mbracă.

Văzduhul își poartă marama de-argint,
Brodată cu fulgi delicați de zăpadă;
Mai jos, albi demoni și îngeri ne mint,
Apoi ne împart, între ei, ca pe-o pradă.

Aș vrea să-mi înalț un castel din omăt,
Crăiasa Zăpezii să fiu, într-o viață;
Cu triste iluzii să nu mă îmbăt,
Voi pune, pe suflet, cristale de gheață.

Ca vântul visez să mă-ndrept către nori,
Pe albi inorogi, în spectral să mă poarte;
În alba magie a primilor zori,
Să uit tot ce-a fost și să zbor mai departe.

REVERIE DE IARNĂ

Colind, la ceas de seară, prin troienite
gânduri
Și le aduc aproape, scriind aceste rânduri;
Mă ninge amintirea cu stele de zăpadă,
Iar sufletul meu simte și ochii dau să
vadă...

Rechem copilăria, mireasma ei curată:
Am vârsta inocenței, o mamă și un tată,
În casa părintească îmi pregătesc, vioaie,
Ghetuțele, pantofii, de Sfântul Nicolae.

Privesc de la fereastră la viforul de-afară,
Ce spulberă ninsoarea și-o creangă grea
doboară

De la bătrânul vișin... dar nu îmi este
teamă,

La mine în poveste nu va fi loc de dramă.

În mintea-mi jucăușă, imaginez o piesă
C-un ghemotoc de fată, mai bine zis,
prințesă

Într-un castel... străjerii deodată sună
goarna,

Se pregătesc de lupta cu Viforul și Iarna.

Grăbită, pun păpușa-n landou – ce-o fi, să
fie,

Cu Oameni de Zăpadă voi duce-o bătălie!
Pe ușă intră mama, zâmbind cu bunătate,
Iar eu îi sar în brațe, uitând de tot și
toate...

Țin în firida minții relicve prețioase,
O dulce reverie, din vremuri luminoase;
Sunt tot ce-mi va rămâne și le păstrez
aproape,
Pân' ce a vieții iarnă, cu nea, o să
le-ngroape.

Camelia Ardelean

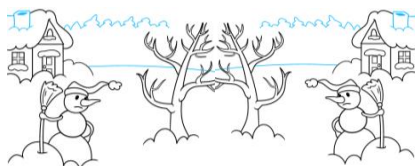
NUNTA CU SURPRIZE

Am început de ieri să mă îmbrac,
Poimăine merg la nuntă – soacră mare;
Loganu-așteaptă leneș în parcare,
Iar tu îți calci cu apatie-un frac.

Ne punem anevoie în mișcare
(Căldura asta iar ne-a pus capac);
Avântul nostru dionisiac
Își dă, în silă, ultima suflare.

Pe când ajungem, veștezi, la mireasă,
Îl văd pe mire galben ca un tort –
Băuse-n pripă, de Cotnari, o Grasă,

Și-l luase cu leșin de la efort.
Mireasa se schimbăse-n negru, ca să
Apară adecvată lângă mort.

DISTIHURI ABSURDE

Iubitul meu e-un trântor de succes,
Când vede miere, dragostea-i dă ghes.

De-i vine dorul de cuvinte slute,
Închide gura, ca să nu strănute.

Un papagal e un prieten bun,
Te-njură la momentul oportun.

Vecinu-mi bate în calorifer,
Ca să-mi transmită că-i un mamifer...

Am devenit de azi miserupistă,
Iau locul doi și-s singură pe pistă.

Mai dă cu mine muza de pereți,
În loc să scriu, plivesc la castraveți...

Alexandru Oltean

BUSINESS...

Un catolic cunoscut pentru bogăția lui
Stă la masă cu trei inși
– Ascultați, am bani destui
Ca să cumpăr City Bank, precis mâine c-o
și fac...

Protestantul lângă el:

– Asta-i domnule, un fleac

Eu sunt chiar miliardar, Motors General
e-al meu

Mâine cumpăr negreșit, nu-mi lipsește
niciun leu

– Eu sunt prinț arab si vreau

Microsoftul imediat,

Am toți banii, sunt aici, e aproape
cumpărat

Îțic, plictisit, absent, somnoros ușor
cascănd

Lung privește către ei...

– Sorry, Domnilor... NU VÂND!

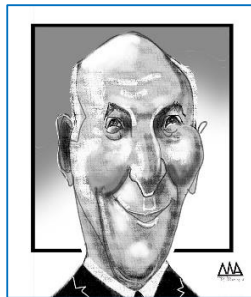
GALERIA MEMBRILOR CENACLULUI „HOHOTE”

Nelu Vasile

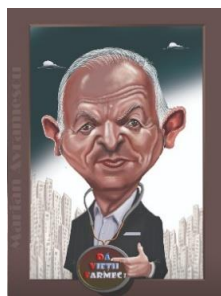
Grig M. Dobreanu

Nicolae Dragoș

Doru-Mihai Lungescu

Doru V. Fometescu

Janet Nică

Laura Lungescu

Luminița Săceleanu

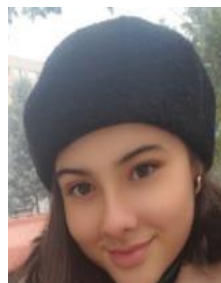
Geo Filiș

Cornel Munteanu

Calotă Rodica

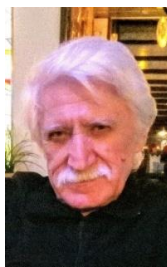
Alexandra Surupăceanu

Antonia Prunariu

Valentin Groza

PIF Vasilescu

Ion Butulescu

Gigi Bușe

Gabi Roșianu

George Drăghescu

Grigore Lupescu

Ana Ionele

Valeriu Butulescu

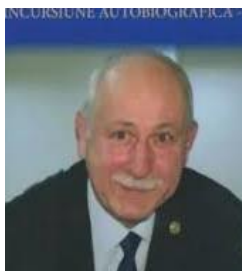
Mihaela Mirea

Arina Calotă

Cecilia Gurgui

Victor Troacă

Andreea Tudorescu

Luminița Săceleanu**ORIGINALITATE LITERARĂ**

Purtat ușor de fantezie
Timid, el scrie-o poezie,
Neînțeleș va fi în veci
Căci a ieșit doar un ghiveci.

SCHIMB DE HAINE

Cu rochița foarte scurtă
Și cu plete blonde, lungi,
A șofat băută turtă
Și acuma poartă dungi!

RĂZBUNAREA SOATEI

Pe-o străduță mai retrasă,
Furișat la o terasă
Cu femeii, n-a observat,
Că de fapt e-ncornorat!

SOȚUL POFTICIOS

Beat s-a reîntors pe ger
Și-a dat iama-n frigider.
N-a văzut, bătu-l-ar vina,
Că de fapt e la vecina!

O SOȚIE PERFECTĂ

Stând cu ochii în tabletă,
Arse carnea și-o omletă,
Însă soțului nu-i pasă:
Poate merge la terasă.

VIAȚA

E-o tristă loterie viața,
Fragili noi suntem ca și ața,
Ne răsucim în multe moduri,
Dar rezistența stă în „noduri”.

RĂZBUNARE

Ațâțat de o focoașă,
Nu a mai ajuns casă.
Soața nu a divorțat,
C-un vecin s-a consolat!

CA LA GORJ

Gorjeni, mergând la sindrofie,
Mâncăm sarmalele cu piftie,
Căci s-a văzut, când vremea trece
În viață e și cald, și rece.

CINSTIRE

Venind la început de an,
Vasile-ntâi, apoi Ioan,
Ce dau protecție divină,
Îi vom cinsti c-o tescovină.

DESPRE MINE

Nu mai am chiar douăzeci,
Am trecut de șaizeci,
Scriu cam tot ce-mi vine-n minte –
Dacă-mi mai aduc aminte.

Anii n-au trecut în van,
N-am stat ca un bolovan,
În al vieții lung extras
Am depus... am și retras.

Am scris versuri, epigrame,
„Cântăresc” câteva grame,
Dar când e să le rostesc,
Nu mi le mai amintesc.

Harul mi l-am investit
Tocmai cum v-am povestit,
Anii vin și trec pe rând
Câte-un pic din noi furând.

Grig M. Dobreanu**ȚINERE DE MINTE...**

Femei și vin – la tinerețe,
Mii de păcate-aveam în minte.
Și unicul la bătrânețe:
Păcat... că-mi mai aduc aminte!

ZODIACALĂ

În zodiac e scris că eu,
Născut în august, sunt un Leu.
Nu știți vreun calendar solar
Să mă preschimbe în Dolar?!

„AVANTAJELE”**SEDENTARISMULUI**

Când nu mai faci niciun efort
Metabolismul e-n derivă
Și schimbi „cireașa de pe tort”
Cu o „bomboană pe colivă”.

VECINA**ÎN POSTUL CRĂCIUNULUI**

Mă ispitești, la gard, mereu,
Cu buze dulci, precum șerbetul.
M-aș dedulci, că sunt ateu,
Dar ce mă fac cu diabetul.

DE SĂRBĂTORI, FĂRĂ ȘPRIT

Mi s-a tot spus – dar cine să priceapă
Cât de năprasnic o să-mi fie chinul,
Aș fi băut la tinerețe apă,
Să pot gusta, la senectute, vinul.

CEL MAI TARE DIN PARCARE

Cu halba-n mână, zâmbet șters,
Declară pentru-ntreaga masă,
Că el e „șefu”-n univers!
Chiar dacă soața-i șefă-n casă...

DE ZIUA MEA...

Cu tortu-n față-s fericit?!?
Acesta-i un motiv de glumă,
Că-n rest chiar sunt obișnuit
Să fiu în casă o legumă.

CĂUTAȚI... GREȘEALA

Bărbatul, ca o vijelie,
Se-ntoarce-acasă obosit,
Și-n timp ce spală-o farfurie,
Se-ntreabă: „Eu cu ce-am greșit?”

ECONOMICĂ

Iar au început să cadă
Fulgi ușori, vin mii și mii –
Semn că iarna stau grămadă...
Ca facturile-n cutii.

PE SCARĂ LA BLOC

Pe scară vecina-mi zâmbește discret
Și-mi zice chiar „Bună!”... cu tonul șiret;
Eu urc, ea coboară – și-i clar după mers:
Că scara devine un mic univers.

LA POARTĂ

La poartă-mi șoptește, cu glas mai șoptit:
„Ai grijă vecine, că-i vânt răzvrătit!”
Iar haina-i descheie... cam neașteptat,
De parcă și vântul... s-ar fi deșteptat.

PRIMUL AJUTOR

La Mall, o vecină suav îmi șoptește:
„Vecine, te-ajut, doar am timp
disponibil...”
Apoi vânzătoarea, sub raft, chicotește,
„La câți doamna-ajută, e timpul flexibil!”

Calotă Rodica

Crăciun auster – Pamflet

Românul, mereu vesel, chiar sprinten,
diafan,

Trăiește ca un guru, mâncând o dată-n an.
Doar taxe ne colindă, ca musafiri, în prag,
Că au simțit, deodată, de noi un mare
drag.

Pofta de cumpărare pieri, fără scandal,
Actor care nu prinde, în veci, rol
principal.

Dar mestecăm umorul, precum – pe
vremuri – *chunga*:

Când nu sunt bani în pungă, ne vom hrăni
cu punga.

Nu mai mâncăm sarmale, nici reci, nici
reîncinse,

Sunt contraindicate persoanelor distinse;
Vom trece pe diete eco, sofisticate:

Răbdări proaspăt prăjite, că sunt
certificate.

E cald în frigidere, că nu-s pentru
mâncare,

În ele, amintirea jamboanelor tresare;

Sunt spațioase, albe, ce lux imperial!

Muzee-n care crește ghețarul hibernal.

Chiar în congelatoare, poate dormi, viu,
puiul.

Nu mai privim ecrane, că ne stricăm
feng shui-ul,

Stăm fără telefoane, mai calmi ca-n
Evul Mediu

Și nu mai stăm la bârfă, lucrăm și în
concediu.

Suntem vioaie gazde, acum, pentru
bacterii

Pe care nici cu foamea nu poți să le mai
sperii;

Scăpăm chiar și de viață, o boală necesară
Transmisă, azi, pe cale vitro-ereditară.

Egalitatea-i sfântă: toți cei ce-avem puțin
Ne transformăm frustrarea conformă în
destin.

Și dacă handicapuri avem, din plin, cu
toții,

Să candidăm la funcții, cu vamele și
hoții.

În fine, când Crăciunul adastă prin vecini,
Ne scoatem și noi bradul, un fel de ciot cu
spini,

Sub care punem, mândri, o glumă
congelată:

Nu-l așteptați pe Moșul, de-aveți un
singur tată!

De-aceea sunt copiii cu sorcova plecați,
Măcar, anul ce vine, să aibă mai mulți
tați,

Că-s multe mame care, cu-atâtea
angarale,

Când, la Crăciun, ceri cizme, abia de-ți
iau sandale...

Dar anul care vine aduce-ncălțăminte,

Să mergem, fără grijă, dar să luăm aminte

Că orice pandemie începe c-un strănut:

Vezi dăruita cizmă să n-o primești ca șut!

Doru-Mihai Lungescu**SFÂRȘIT DE TOAMNĂ**

Plouă zilnic, fără milă
Și de bălți pământu-i plin,
Apa-n viață e utilă...
Însă niciodată-n vin!

DECOR DE IARNĂ

Ninge din albastre zări,
După un livresc tipar
Și pe stradă-s trei cărări...
Toate din același bar!

LA COLINDAT DE SĂRBĂTORI

În vremuri de prosperitate,
Veneau copii din șapte sate,
Dar cum poporu-i nevoiaș,
Mai vin doar unii din oraș.

NAIVUL MOȘ CRĂCIUN

Moșul ăsta pare nou,
Unei tipe ce zâmbește,
Cred că nu i-a dus cadou...
Din moment ce o plătește!

COLINDĂTORI**PE VREME DE CRIZĂ**

Cu putere colosală,
Au bătut întregul sat
Și revin cu traista goală;
Ăsta chiar e colindat!

SOȚ MAI BUN, DE CRĂCIUN

Soțul meu, un bărzăun
Arțăgos și rău de gură,
De Crăciun e cel mai bun...
Că e mut de băutură!

REVELION LA RESTAURANT

Noaptea albă, de tortură,
O înșel cu un tertip:
Mă feresc de băutură;
De manele nu e chip!

NOUL TREND

A nins, acuma e senin,
Copiii nu-s pe deal, dar am
Părerea c-o trăiesc din plin...
În lumea lor, pe Instagram!

CU ȘI FĂRĂ SUFLET

Iarna, strada pare fadă
Fără Omul de zăpadă,
Trec bărbați, întruna, zeci,
Dar îi simt cu mult mai reci!

NEINSPIRAT

M-a prins zăpada nemiloasă,
Un metru are-n prag și, deci,
O săptămână stau în casă...
Mai bine mă prindea în beci!

VECINEI, DE SĂRBĂTORI

I-am făcut sub geam o serenadă,
Hotărât, – lucra în mine vinul –,
Și la urmă îngerii în zăpadă...
Într-atât m-a tăvălit vecinul.

UNDE SUNT**ZĂPEZILE DE ALTĂDATĂ?**

Statul nu mai are bani
Să deszăpezească strada,
Nici că ne-a mai nins, de ani...
Nu ne-or fi vândut zăpada?

Marian Avramescu

Gabi Roșianu

PEISAJ DE IARNĂ

Neaua a-nceput să cadă,
Mantia și-a așternut,
Iată oameni de zăpadă...
Că de paie-am tot văzut!

URARE PESCARILOR

Pescari, chiar fără ezitări,
Eu vă transmit felicitări!
Și o urare drept răsplată:
„Vă steie pluta tot... săltată!”

MUSAFIRI DE ANUL NOU

Așteptând de Anul Nou
Nașul, de la fini cadou,
S-a trezit, să nu te miri,
Cu toți finii – musafiri!

PLUGUȘORUL

La plugușorul de-altădată
Pocneam din bici pe lângă boi,
De-o vreme soarta e schimbată...
Pun boii biciul azi pe noi!

REPLICĂ LA

„PROSTIA NEMURITOARE”

Se-afirmă cu îngrijorare:
„Prostia e nemuritoare”,
Dar proștii-i musai să-i accepți
Că altfel n-ar mai fi deștepți!

Liviu Stănilă – Scrisori Moș

BRÂNCUȘIANĂ

„Coloana infinită” – act sublim
Ajunse, azi, a României fală!
Un viitor mai bun să ne clădim,
Ne trebuie „coloană vertebrală”!

GUVERNUL ȘI IARNA

Promite cu dezinvoltură:
„La iarnă vom avea căldură!”
Dar drumurile-s dezghețate,
Și-avem salarii... înghețate!

Geo Filiș

LUPTE FRATRICIDE

Cât totul este la al lor cherem,
În lumea colcăindă de vasali,
Se luptă-nverșunat, ca să vedem,
Penalii-nlocuiți cu alți penali.

CHESTIONAR

Rog, ghiciți, mânca-v-ar moșul,
Cine este diva care,
După ce-a pârlit cocoșul,
A dresat un lup de mare.

CU CARACTER DE URGENȚĂ

În România educată,
Cam când, se pune întrebarea,
Se dă decret, ca de îndată,
Să-nceapă alfabetizarea.

CHESTIONAR ÎNCUIETOR

Tot auzim cuvinte fel de fel,
C-al nost nivel de trai s-a dus în sus.
Cât noi nu reușim să dăm de el,
Cam cine oare și-unde l-o fi pus?

4 noiembrie

ZIUA BUNULUI SIMȚ

De bunul simț, atuncia când vorbim,
Cam cum arată, să ne dăm seama,
Și a vedea cam unde e prezent,
Intrați, dar nu-i treziți, în parlament.

19 noiembrie

ZIUA BĂRBATULUI

Pas cu pas, profund rănit,
Strigă disperat bărbatul:
-Rolul meu s-a isprăvit,
L-a luat matriarhatul!

~~~~~

LA VREMURI NOI

Trecând de bac cu mare greutate,
S-a întrebat: la ce, la facultate,
Ce carte, ce atâta balamuc?
Ș-acuma e nabab ca politruc.

MÂNDRIA DE A FI ROMÂN

Cât, la leu, la jugulară,
Euro trasează creste,
Liniște ca-n astă țară,
Doar la balamuc mai este.

LA UN VOT, ÎN SENAT

În sala cu experți în temenele,
Și largi dispute, între filozofi,
Întâi s-au aruncat cuvinte grele,
Pe urmă... cu brichete și pantofi.

ÎN NOAPTEA NUNȚII

Spre miere fi'nd atrasă să fugă,
Când ginerică rupse patul,
Doar faguri a găsit băiatul,
Și-aceia... dați la centrifugă.

AȘA-I LA-NGHESUIALĂ, PRIN MOLDOVA

Lângă moaște,-nșat și-agale,
Mai pi soare, mai pi ploaie,
Unii au mâncat sarmale,
Alții,-oleacă di bataie.

ÎNARMAREA

PARLAMENTARILOR

(se așteaptă decizia Camerei Deputaților)

Deși se pare-a fi o nebulă
În țara ce-a ajuns o colonie,
Sperăm să treacă legea pe tăcute,
Că poate doar așa rămân 300.

Cornel Munteanu

LA VÂNĂTOARE – IERI ȘI AZI

Alergam o zi lumină
Și veneam cu geanta plină;
Astăzi, chinuit de boală
Mă întorc cu geanta goală.

PREA TÂRZIU

Moșul, când vecina-i goală,
Grijuliu, i-aruncă-o țoală.
Când era bunica fată,
Nu scăpa „nevizitată”...

VREME DE IUBIT

Ninge-n curte liniștit
Și, de sus, zăpada fină
O s-acopere-n sfârșit
Urma-n curte la vecină.

SURPRIZĂ

Când în Parlament apare
Blondă, tânără, șarmantă,
Se și naște o-ntrebare:
Cărui șef i-o fi amantă?

ALTĂ SURPRIZĂ

Când, acasă, soțul vine,
Dă-năuntru de-un bărbat:
– Doar te căutam pe tine...
– Și de ce te-ai dezbrăcat?

VÂRSTNIC

Ca fan al sexul frumos,
Întreaga viață-a fost gelos.
Bătrân, invidia-i e mare
Pe cei ce încă sunt în stare.

SOAȚĂ GRIJULIE

Seara-i toarnă o țărie
Soțului, să-i facă plinul,
Liniștită-apoi să fie
Când se culcă cu vecinul!

CHELTUITOR

Banii-n conturi nu-i păstrează,
Bea, mănâncă și fumează;
Și cu restul, că-i holtei,
Ia doar tipe de doi lei.

MAMĂ MINORĂ

Cu vreo doi prieteni buni
S-a culcat și ea, un pic,
Și, exact la nouă luni,
A ieșit și „ăla mic”.

NOTELE LA FACULTATE SE DAU

Treci examenul, se știe
Și pe ușile din dos:
Dau băieții câte-o mie,
Fetele – chiloții jos.

SFATUL MEDICULUI

– Să nu fumezi și să nu bei,
Să nu te duci nici la femei!
– Când nu ai tot ce îți dorești,
De ce ai vrea să mai trăiești?

Nicolae Dragoș

DEZOLARE

Ce soartă tristă pe zăpadă
Ca negrul albul ei să-l vadă,
Semn că în lupta cu noroiul
Câștigă cel murdar războiul.

DIRECȚIONĂRI

Când monștri chipul și-l arată
Nu e Pandora vinovată...
Deci îndreptați-vă mânia
Spre cei care-au deschis cutia!

O TIMIDĂ REZERVĂ

Istoria-n muzee se conservă
Dar s-ar impune, totuși, o rezervă:
De multe ori, e faptul hotărât,
Au și conservele miros urât.

ÎNFIORARE

Pe drumul lor, un drum pierdut,
Ce văd c-ar vrea, mă înfior:
Cum mulți din ei nu au trecut,
Cum pot să aibă viitor?

PROBLEME APROAPE MUZICALE

Să știe cum și cât îi este pasul
El și-l măsoară zilnic cu compasul,
Dar mari probleme la cuvinte are,
Nu știe când și cum să le măsoare.

SOLUȚIA DE REZERVĂ

Ajuns în ierarhii, e mahăr mare,
De primul rând, în orice protocol,
Dar în palat, un loc de-un ac nu are,
Cel mult în cap, acolo-i locul gol.

DEȘI

Deși s-a spus demult de cronicari
E totuși dureros să îți explici
Că oameni sunt puțini din ceia mari
Și s-a-nmulțit cireada de pitici.

SFAT CU BĂTAIE LUNGĂ

O carieră de succes să-și facă,
L-a sfătuit o Masă a Tăcerii:
„Dacă se află-n sferele puterii
Să știe unde, când și cum să tacă.”

CU CHIBZUIALĂ

Vândute-s șleperi noi, vapoare,
Delfinii, algele și sarea,
Petrol, platforme plutitoare
Și-abia apoi, la urmă, marea.

O VECHE, NOUĂ ȘCOALĂ

Vin mulți din „vechea nouă școală”
Să spună vrute și nevrute...
Ei zic: „patriotismu-i boală”
Noi știm că-i, din străbuni, virtute.

FATA MORGANA

Mai pe sus, ori mai pedestri
Țara-i plină de maeștri,
Dar cu cât privești mai sus
Sunt puțini, iar alții... nu-s!

Nică Janet

ORA DE IARNĂ

Ca omul ce se vrea, mereu, în turmă,
O etichetă-a vremurilor noi,
Eu ceasul mi l-aș da c-o oră-n urmă,
De mi l-ar da și hoțul, înapoi!

COLINDĂTORII

Au colindat prin toată casa,
De Anul Nou, moment sublim,
Și, rămânându-mi patul, masa,
Au scris pe casă: REVENIM!

IARNĂ RUSTICĂ

– Mărine, Gheorghe, Nicolae,
Închideți ușa spre ogradă,
Că iese frigul din odaie,
Și-ngheață pomii în livadă!

DOTARE MODERNĂ

E o freză-n satul meu,
Ce lucrează cu viteză;
Când zăpadă e la greu,
Pe primar îl doare-n... freză!

IARNĂ MITOLOGICĂ

Ca-n Vechea Troie, pe tăpșan,
De zile bune, ninge-alene,
Iar eu devin un Don Juan,
Văzând, în jurul meu... troiene!

IARNA LA ȚARĂ

Anu-ntreg, pe strada mea,
Chiar de-i cald, există... nea:
Nea Vasile, nea Marin,
Nea Grigore, nea Florin.

SFÂRȘIT DE IARNĂ

A nins azi-noapte, mult, pe strada mea,
Și am făcut, de drag, un om de nea,
Dar, cum afară vremea-i călduroasă,
Să stea-nghețat, îl iau la mine-n casă!

MOȘ NICOLAE

Normal, cadourile sale
Par ajutoare sociale,
De-aceea, de gândesc lucid,
Eu cred că-i... membru de partid!

DE MOȘ NICOLAE

Nicolae, moș cu plete,
S-a topit precum clăbucii;
N-am avut, odată, ghetе
Și, prostuț, i-am dat... papucii!

O, O, O!

Ochiul nu ne joacă festă:
Moș Crăciun, când ni se-arată,
Sub cojoacă are VESTĂ...
O, ce VESTĂ minunată!

REVOLTĂ

Când, de Crăciun, sunt porci tăiați,
Îmi strig revolta și amarul,
Iar, dacă văd, pe jar, cârnați,
Îmi sare, instinctiv... muștarul!

DE CRĂCIUN

E sărbătoare-acum în țară,
Se duc și grijiile, și norii,
La noapte vin colindătorii,
Să nu lăsați ceva pe-afară!

PIF Vasilescu**SCOPUL ȘI EFECTUL**

Sunt mii de epigrame-n lume,
Săgeți trimise-n ținte-anume;
Dar după cum se vede treaba,
Aproape toate-mpung degeaba!

UN POET EXTREM DE TALENTAT

Epigramist de top, combate bine,
Cu pana lui măiastră, curajoasă,
Și-n maniera mea, politicoasă,
Spun concesiv... că seamănă cu mine!

ROMÂNIA VĂZUTĂ DIN DRONĂ

Scurt: prețurile-au explodat la toate,
Economia-n gravă criză zace,
Iar vrajba umblă-n țară ca pe roate;
La Parlament, aleșii dorm în pace!

ORI E SOLIDARITATE, ORI ...

Cred că guvernul coarda o să-ntindă
În lupta sa cu gaura faimoasă
De la buget, așa c-o să pretindă
Și de la melci, impozit pentru casă!

TOT ROMÂNUL PLÂNSU-MI-S-A...

Eu, magistrat pensionar,
De-acest Crăciun mă văd silit
Ca-n loc de porcul scump, cumplit,
Să iau... homari și caviar!!

LA PRIMA ȘEDINȚĂ**A NOULUI GUVERN**

Ca premier, politica mi-e crudă,
Tertipul meu de veacuri se aplică:
Promitem tot ce gloata vrea s-audă,
Dar dăm... la cei de care ne e frică!

ORICUM SĂ FII, NOROC SĂ AI...

Nepotul meu, cam tont și indolent,
Spre muncă nevădind vrun interes,
De patru ori la școală – repetent...
Opt ani în Parlament a stat ales!

VIAȚA BATE FILMUL!

Răsfățul iernii – film de sărbătoare,
Cu moși culanți, petreceri fastuoase...
Dar vin facturi din iad, devastatoare,
Cu spectre vii, ce-ți toarnă ger în oase!

VIITORUL SUNĂ AȘA SI-AȘA...

Am șapte ani și mă sfiesc,
Ba chiar mi-e teamă să vă spun,
Că pe măsură ce eu cresc,
Tot mai calic... e Moș Crăciun!

O, VISĂTOARE TINEREȚE...

De mic, am jinduit o meserie,
Capabilă s-ating al vieții scop:
Averi, mașini, gagici mișto, tărie,
Ceva-ntre polițai și... interlop!

DOM, DOM SĂ-NĂLȚĂM...

Răsună-n șir superbele colinde
Ce din bătrâni, belșug au tot urat,
Sfânt obicei ce pe Pământ se-ntinde
De toți românii care-au... emigrat!

DIN INIMĂ, FRAȚILOR MEI...

În prag de sărbători aş vrea s-adun,
Din câte baliverne se pot spune
De dragii mei gorjeni, un lucru bun:
Mă-nchin la tot ce făuriți din prune!

Nelu Vasile

La 20 septembrie 2025, la numai două luni distanță, am participat la o nouă ședință a Clubului Umoriștilor Constanțeni (C.U.C.), încheiată cu lansarea cărții de proză scurtă *Coșmarul de a fi prea bogat*, a distinsului și prolificului jurnalist și scriitor Ion Țița-Călin. I-au fost alături personalități marcante ale vieții literare locale: Ovidiu Dunăreanu, președintele Filialei „Dobrogea” a U.S.R., Ioan Damaschin, președintele Filialei Constanța a U.Z.P.R., Aurel Lăzăroiu, președintele Cenaclului literar Mihail Sadoveanu Constanța, Ionuț Daniel Țucă, președintele C.U.C., Dan Viorel Norea, președintele fondator al C.U.C.

M. Coge, G. Ceașu, I. Diviza, J. Nică, Gh. Bâlici, N. Vasile.

Sala de la Casa de Cultură a Sindicatelor din Constanța a fost luată cu asalt, după cum avea să constate autorul, de către un numeros public, între care colegii de la C.U.C., cărora m-am alăturat, iar aceștia nu l-au menajat cu înțepăturile. În același timp, portretistul de renume internațional Leonte Năstase nu a ratat prilejul de a-i face figura.

La începutul lunii octombrie 2025, am participat la Ediția a III-a a Festivalului Internațional de Epigramă „Peștișorul de aur”, organizat în comuna Cârna, Dolj, din inițiativa Atamanului de la Cârna, poetul și epigramistul George Ceașu, de profesie economist, fost Director al Societății Comerciale Piscicola Dunăreni (fostul nume al satului Cârna). A fost o adevărată sărbătoare a comunei, cu întâlnirea foștilor pescari de sub comanda Atamanului, cu spectacol folcloric susținut de artiști renumiți, între care Niculina Stoican, Marian Medregoniu, Mirela Zisu și taraful său, precum și dansatori ai Ansamblului „Maria Tănase” din Craiova, dar și cu recitaluri de epigramă susținute de invitații la festival, încheiat, la agapa finală, cu regalul susținut de confrății Gheorghe Bâlici și Ion Diviza. S-au acordat și premii: Ion Diviza, Chișinău – PEȘTIȘORUL DE AUR; Gheorghe Bâlici, Chișinău – Premiul Juriului; Janet Nică, Zăval, Dolj – Premiul Atamanului; Marius Coge, Craiova – Premiul special Gheorghe Berceanu (campion olimpic, mondial și european la lupte greco-romane; fiu al satului); Nelu Vasile, Turburea, Gorj – Premiul special Ion Motzoi Chicideanu (coordonatorul săpăturilor arheologice care au scos la iveală Zeițele de la Cârna).

Alexandra Surupăceanu – Elevă**DIFERENȚE**

În vremuri noi, cu vechi mijloace,
Luptăm cu vorbe, nu cu arme,
Sub mioritice cojoace,
Vor oile pe lupi să-i sfarme.

ALEGERI

Când nu mai curge sânge-n glie,
Dar curge fierea prin cuvinte,
Purtăm războaie pe hârtie,
Că-s duse de un președinte.

POLITICI

V-am lăsat săraci și triști,
Dar cu planuri mari, de vis...
Azi sunteți cu toții-artiști,
Mai ales în compromis.

LĂCOMIE

V-am lăsat săraci și goi,
Dar cu-o țară de condus...
Ați umplut-o doar cu voi,
Cei ce fură s-au impus.

NEDREPTATE

Un critic zice că-s banal,
Cu rime vechi și idei seci...
El s-a născut original
Și-acolo a rămas, pe veci.

PUTEREA LEULUI

Pe scurt despre democrație:
Un leu vorbește... restul tace.
Dar este leul de hârtie,
Tot rege peste... dobitoace.

Sergiu Fărcășanu

Antonia Prunariu – Elevă

FINEȚURI

Avem conflicte rafinate,
Jignirile-s elaborate,
Se poartă lupte satinate
Cu mult ceai sedativ în spate.

RĂZBOIUL CIBERNETIC

E pace-n lume, dar pe fețe
Se poartă măști de generali,
Ne batem doar în interfețe,
Doar cu rivalii virtuali.

EMANCIPARE

V-am lăsat săraci, cinstiți,
Fără vile, dar cu școală...
Azi, sub diplome striviți,
Sunteți bogați... în spoială.

UP-DATARE

V-am lăsat săraci și buni,
Fără conturi, fără frică,
Dar ați învățat minuni:
Cum se fură... cu etică.

POLITICIENII OLTENI

Promit fervent, cu gură plină,
Că nu ne lasă, la necaz,
Dar când ajung la primul praz,
Ni-l smulg, cu tot cu rădăcină.

DEMAGOGIE

Un gânditor modern zicea:
„Eu știu ce-nseamnă suferința!”
Dar n-a trăit sub legea grea,
Că și-a salvat, la timp, ne-ființa.

Sergiu Fărcășanu

Ranya-Maria Stăiculescu – Elevă**ÎNDEMÂN**

Să ne războim în pace, frate,
Cu vorbe, nu cu săbii ascuțite,
Căci lumea noastră-i plină de păcate:
Dați la fier vechi armele ruginite!

DEFECTE

În numele păcii, dăm foc la cuvinte,
Și ducem războaie – ce jocuri infecte,
Dar vai, cum ne batem joc de cele sfinte,
Când pacea e trecută la... defecte!

MINCIUNI

V-am lăsat săraci și plini de datorii,
Cu visteria goală, dar cu promisiuni,
Și-acum mă-ntorc, la satele pustii,
Să vă mai dau vreo... câteva minciuni.

CONSTATARE

V-am lăsat săraci, cu drumuri sparte,
Dar cu vorbe multe și deșarte,
Și-acum, mândru, iarăși vă salut:
Sărăcia voastră-i tot ce am făcut!

PROMISIUNI

Aleșii spun: „Suntem cu voi mereu!”
Dar dispar instant, când dau de greu,
Și-i vezi din nou, când urnele-i așteaptă,
Atunci devin... cea mai utilă treaptă.

HAZ NEBUN

Viața-i o glumă spusă pe-ndelete,
Unii râd, alții mai au regrete,
Dar cel ce știe-a râde e frumos,
Și morții râd, se tăvălesc pe jos.

Cosmina Grecu – Elevă**RĂZBOI PE POANTE**

Ne războim fără tancuri,
Doar cu glume și cu bancuri
Cine spune poanta bună,
Primește trofeu la urmă.

IUBIRE NEÎMPĂRTĂȘITĂ

Război mut, fără scandal
Doar priviri și ton fatal,
Eu lovit de Cupidon,
Tu trimiți... emoticon.

ELECTORAL, DAR MORAL?

V-am lăsat săraci și buni,
Dar cu vise în tăciuni,
Cu buzunarele goale
Și povești electorale.

CHEFUL SĂRĂCIEI

V-am lăsat săraci și veseli,
Cu chefuri și povestiri,
De facturi v-ati speria,
Dacă n-ar fi gluma rea.

PROMISIUNI**PE BANDĂ RULANTĂ**

Candidatul spune de zor
„Eu sunt omul muncitor!”
La promisiuni e fruntaș,
La realizări... veșnic codaș.

LICEAN LA MATE-INFO

Calculatorul merge greu,
Îi dau restart, că-așa știu eu.
După trei ore, tot blocat,
Dar eu expert... m-am declarat.

Anca-Alexandra Velcu – Elevă

ATACUL CU FLORI

Cu flori m-ai lovit, surpriză plăcută,
Am râs ca soldații, la strigăt de trupă;
Dar pacea e dulce și totuși amară,
Semnezi pentru mine... și pleci iarăși,
seară.

UMBRA RĂZBOIULUI TĂCUT

Și-n pace tot război purtăm ne-ncetat,
Căci omul rănește cu zâmbetul curat.
Un cuvânt otrăvit e bombă mascată,
Îți calcă în suflet... și pleacă îndată.

SĂRĂCIE CU VENIN

V-am lăsat săraci și plini,
De amar și de suspin;
N-aveți bani nici de un vin
Și sunteți plini de venin.

PORCUL PE ROLE

V-am lăsat săraci și reci,
Cu plăcinte arse-n beci;
Și un porc pe role se-ntinde,
El tună: „Viața se vinde!”.

ROMEO ȘI AUTOCORRECT-UL

Romeo trimite mesaje cu foc,
„Te iubesc, Julieta!”, dar scrie „te joc”.
Cu degetul mare și telefonul defect,
Iubirea modernă devine „insect”.

TRANZACȚIA

Promit bogății, dar îți dau datorii,
Îți vând iluzii, se strâng apoi norii.
Îți las o factură drept steag de onoare,
Și plec cu trofeul: „Naivul din zare”.

Arina Calotă – Elevă

EDUCAȚIA FINANCIARĂ

Elevii de clasa a VIII-a studiară
De-acum și educație financiară,
Au învățat, au adunat săraci să nu mai fie,
Dar s-au trezit c-o singură monedă-ntr-o
scufie..

RĂZBOI ÎN PACE

Și cum a mai trecut un an,
Eu și mama aducem cearta cu un car,
Tata stă pe canapea și tace,
Ne lasă să ne războim în pace...

RĂZBOI ÎN SAT

Război mare, ceartă multă-ntre popoare,
Soldații ajung în grădina unei locuitoare,
Dar de când supărată ea din casă a ieșit,
Ei continuă lupta... dar nu mai zic nimic...

ZIUA DE SALARIU

În fiecare zi fără-ncetare,
Eu mă ciondănesc cu mama,
Nu ne-nțelegem decât în clipa-n care
Cu salariul apare tata.

SATUL ROMÂNESC

Frumos e-n satul românesc,
Oamenii muncesc de zor,
N-au nevoie nici de pază,
Că sar babele în ajutor.

GOANA DUPĂ BANI

Vasile a plecat pe la oraș
Cu gândul să câștige mintenaș,
A lăsat rudele cu cojoc de blană, cu
pălărie-n cap
Și le-a găsit în picioare numai c-un șlap...

Doru V. Fometescu**ELEGIE**

Dacă-n lume e război,
Se alege, sigur, praful,
Pretutindenii și la noi,
Ni se scrie epitaful.

Orientul vine-n zori
Cu ambiții de tăcut,
Iar Apusul dă fiori
Cu schimbări și balamuc!

Chiar și răul pare cool,
Cu excese de ecran,
Și, cu Binele-n recul,
Se-mplinește, an de an.

Fluxul morții este viu
În simțire și idei,
Prea devreme e târziu...
Ah, ce viață! Mama ei!

SĂ IEȘIM...

Adevărul încă zace,
„Toate-s vechi și nouă toate”...
Ca, trăind în Libertate,
să ne războim în pace,

Iluzorie dreptate,
câteodată, cât se poate,
să ieșim din carapace
și din jocuri verzi, rapace...

dincolo e pietate
și încurcături, dincoace...

OMAGIU LUI**ION CĂNĂVOIU**

Un spirit ce ne ține laolaltă
un sfânt smerit, mereu cu mintea trează,
mișcând idei și forme, fără daltă,
un Prometeu, ce ne înflăcărează!

un suflet greu de liniști și dileme,
trecând, sfios, prin stări de clar-obscur,
se mlădiază pur și nu se teme,
slujește omul și rămâne pur...

Unicitatea lui îi este dată,
de-acel inegalabil creator,
alege Calea cea mai grea, curată,
dar urcă spre ceilalți... nemuritor!

APOSTOL LUI BRÂNCUȘI**OMAGIU,****ION MOCIOI, 85 ani**

Gorjean de vatră, get beget,
din Găleșoia... relief
de spirit – suflet, ce poet,
cercetător, apostol, șef...

Un pisc jian, greu de-ntrecut,
erou vizionar antum,
știind ce-i bine de făcut,
brâncușian, dar nu oricum!

Indiscutabil, creator,
reactivând un Cer balsam...
acel instinct adânc de Dor,
să fii îndrăgostit de... Neam!

Valentin Groza**PLUGUȘOR**

Aho, aho, stimați confrăți,
Stați puțin, nu v-agitați,
Că în patria nevoii
Numai ce schimbare boii
C-unii care au jurat,
Că n-or trece la furat
Sau la biruri blestemate...
Până după-anticipate!
Mânați, mă, mânați...
Iarna e ca primăvara,
Sărăcie-n toată țara,
Că o duc ca-n bacanale
Cei cu pensii speciale!
Cei sărmani, printre suspine,
Robolesc prin țări străine
Cât să aibă, cei de-acasă,
Un puțin, pe sfânta masă!
Mânați, mă, mânați...
O scurtez, că-mi este sete,
Dau cu biciul de perete,
Și-i blestem pe ăia care,
Ne fac zilele amare!
Vouă, însă, vă doresc,
Un an nou bogat, regesc,
Doar cu vise împlinite
Și penițe ascuțite!
Mânați, mă, mânați.
La mulți ani!

**RUGĂ
DE SFÂNTUL NICOLAE**

În țara-n care ne-nvârtim,
În stilul nostru, mai aparte,
Ne iartă sfinte, mai greșim,

Mai punem bețe-n ghete sparte.
Îi pedepsim pe cei sărmani,
Și, prinși de oarecare vicii,
Furăm din alocații bani,

Să ne cinstim cu toți amicii.
Noi, permanent ne-am confruntat
Cu nesătutele ambiții,
Mai strângem datorii la stat,

Să înălțăm neaveniții.
Rămân un simplu călător,
Scăldat în triste sentimente,
Da-n ghete, sfinte, te implor,
Să-mi pui guverne competente!

Grigore Lupescu**LA MOARTEA UNUI CODAȘ**

Pe când spre Bellu trista ceață
Îl conducea încetișor,
Codașul, pentru prima dată,
A stat în fruntea tuturor.

SPECIALIZARE

Ales printr-un concurs de-mprejurări
A fost trimis să-nvețe-n alte țări;
Un an a stat în Anglia, dar zău,
E ceață ca la Londra-n capul său.

Mihaela Mirea**CÂNTEC DE LEBĂDĂ**

Doar o carte-abia a scris,
Într-o viață searbădă,
Așteptată ca pe-un vis,
Cântec trist de lebădă.

UNUI ȘOFER

Claxonul tău ce nu prea tace,
Răsună peste sat mereu,
Eu îți doresc să mergi în pace,
La îngeri și la Dumnezeu.

VORBA MULTĂ, SĂRĂCIE

Liniște-i și armonie
De când fac economie,
La cafea și garderobă,
Ea vorbește, el aprobă.

CÂNTEC

Stă românul cam năuc
Sub o creangă grea de nuc,
Cântă ca un guguștiuc:
– Eu de-aici unde mă duc?

SĂRBĂTORI DE CRĂCIUN

Vine iarna, bine-mi pare,
În coteț am un grăsun,
E solid la-nfățișare
Dar mi-e teamă să i-o spun.

NUMAI UNA

A trudit cu mult temei,
Până când răsare luna,
Și-a făcut din trei femei,
Pentru sine, numai una.

DESPRE PROSTIE

Ne pune vremea la-ncercare,
De la Paris pân-la Hanoi,
Prostia-i veche și e mare...
Doar elementele sunt noi.

A PICAT DIN CER – lui N. Brelea

Din universul de mărgele,
Pe o nuia din lemn boltit,
Oltenii zic că-i praf de stele
Iar alții că-i meteorit.

VIZIUNE

O viziune sinceră,
Când te afli între două,
Poate că n-o să te plouă,
Dar precis te fulgeră.

UNUI AUTOR PROLIFIC

Zi de zi și an de an,
A muncit ca un spartan,
Nu mă miră, așadar,
Scrie-n dublu exemplar.

Liviu Stănilă

In memoriam – ION BUTULESCU**DUPLICITATE POLITICĂ**

Nu e chiar un mizilic
Marea ta duplicitate:
La putere ești nimic,
Opozant, le știi pe toate!

VIȚEI MATURI

Ceașescu, vrând șeptel,
N-a tăiat niciun vițel,
De aceea, țara are
Prea mulți boi... la guvernare.

CREȘTINISM ORIGINAL

Creștin fiind și calculat,
Iubesc pe cel apropiat,
Dar simt ființa-mi invadată
De dorul de-o... apropiată.

FIRMĂ DE TOT RÂSUL

O firmă căpătă avânt
Prin purtătorul de cuvânt,
Dar el a devenit ușor
Și purtătorul de umor.

PROVOCARE

Sunt și fete fără minte
Ce aiurea se-nveșmântă,
Și în loc de simțăminte,
Numai simțuri înfierbântă.

PUCI LA BUNUL SIMȚ

Țara o vedem condusă
De profunzii „gânditori”;
Astăzi însă e distrusă
De prea mulți plagiatori.

UNUI POET EXAGERAT DE PROLIFIC

Scrie fără să se oprească,
Căci e-un autor decis;
N-are timp să mai citească
Nici măcar ce el a scris.

DISCERNĂMÂNT ELECTORAL

Eu am constatat ușor
Că această masă brează,
Pusă-n fața urnelor...
Nu alege, ci votează!

VEȘNICIE CARNALĂ

Trupuri de femei, genune,
Doamne, cât m-au înverzit,
Însă-al tău e chiar minune...
Lângă el... am veștejit!

CARDIOLOGIE NUPTIALĂ

Studiind, ca toată tagma,
Fata care se mărită:
Constatată că „diafragma”
Puțințel era mărită.

UNUI CHINUIT DE SOAȚĂ

Zile-au fost și fi-vor încă,
Dacă doamna, prin candoare,
De un veac i le mănâncă...
Și bărbatul tot mai are!

UNOR FLORI FEMININE

Femeia, floarea viețuiesc,
Având și roluri diferite,
Dar amândouă se-ofilesc
De nu-s la timp, cu drag stropite!

~~~~~

Ne-a părăsit colegul Ion Butulescu, profesor de matematică, soț, tată, frate și mai ales umorist talentat. I-am apreciat dăruirea pentru epigramă și pentru poezia moralizatoare, forța fizică dovedită prin participarea la ședințele de cenaclu și, mai ales, gândurile pure versificate, scrise de mână pe etichetele sticlelor de vin sau de țuică, din producție proprie, bunii săi ambasadori în mica lume din cenaclul nostru. Drum lin printre stele, Domnule Profesor Ion Butulescu, să vă fie amintirea vie!

Lăsăm loc gândurilor celor care l-au cunoscut mai îndeaproape:

VALERIU BUTULESCU – NUMĂRUL ÎNGERILOR

Azi, în lumea creștin-ortodoxă, este prăznuit Soborul Maicii Domnului. În această zi, cu exact 25 de ani în urmă, a decedat tatăl meu, Luca Butulescu. Acum 25 zile a fost înmormântat fratele meu, Ion Butulescu.

Acesta din urmă, matematician de profesie, sigur ar fi observat această fatidică implicare a pătratului perfect 25. Data morții sale a fost 25.10.2025.

Matematica magică și aritmosofia conferă numărului 25 semnificații aparte și o mare încărcătură metafizică: este Numărul Îngerilor.

Desigur, acestea sunt interpretări oculte. Ele au însă poezia lor și merită privite cu pioasă înțelegere.

Matematic vorbind, 25 este un număr complex, a cărui parte imaginară este zero.

Dar în numerologie, imaginația este cea care îi atribuie lui 25 înalte valențe morale.

Mă opresc asupra interpretării oculte, pentru că imaginarul dă aripi înălțătoare celor care au trăit și au plecat sub zodia lui 25.

Tata și Fratele meu au trecut Dincolo, călăuziți de Numărul Îngerilor. Să le fie somnul lin și amintirea vie!

CALOTĂ RODICA – ACROSTIH – ÎN AMINTIREA D-LUI ION BUTULESCU

În lumea lui, cuvintele aveau
O boare alcalină-n ceasul greu,
Ne-ntărâtau și ne ademeneau,
Binedispus fiind, cu noi, mereu.
Ultimul cuvânt, cu-nțelepciune,
Tot ce-a scris, în HOHOTE-le noastre,
Uneori, cu hazul trist, aș spune,
Lasă-n urma-i dăre către astre.
Epigrama, râsul din oglindă,
Sparge, cu ironice obuze,
Cum un stejar crăpând coaja de ghindă,
Ultimul zid, cu zâmbetul pe buze...

LUMINIȚA SĂCELEANU PROFESORULUI ION BUTULESCU

DISCREȚIE

Din fire foarte optimist,
Profesor bun, epigramist,
Trăit-a viața cu plăcere
Și-a părăsit-o în tăcere.

IN MEMORIAM ION BUTULESCU

De vocea caldă, părintească
Și ochii blânzi, strălucitori,
De-a pururi o să-și amintească
Colegii lui, Hohotitori.

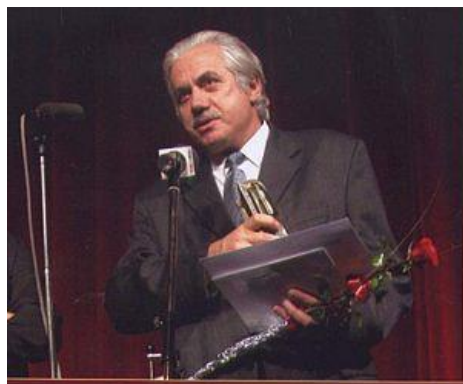

ULTIMA ORĂ

Cu multă bucurie am primit la redacție câteva materiale prețioase de la marele poet, prozator, traducător și autor de aforisme Valeriu Butulescu, fratele regretatului Ion Butulescu, cel care s-a ridicat la ceruri cu puțin timp în urmă. Sperăm să vă dăm în scurt timp, vestea cooptării sale în rândul membrilor Cenacului Hohote.

DIN COLECȚIA DE AFORISME

- Sub talpa Occidentului suntem în siguranță.
- Trandafirii s-au demodat. E vremea rozelor.
- Complicitatea naște o solidaritate morbidă.
- Privighetoarea și sporovăiala ei melodioasă.
- Viespea e doar o albină ajunsă la guvernare.
- Cerul rămâne o prăpastie, însă una albastră.
- Minunile: materia primă a tuturor religiilor.
- Toamna aceasta nu e decât o vară desfrunzită.
- Și lipsa de tradiție poate deveni o tradiție.
- Argumentul vulpii: și oamenii comit găinării!
- Maska cea din urmă să-ți fie adevăratul chip.
- Îngerii celui flămând coboară în cerul gurii.
- Am vrut democrație, dar a ieșit demonocrație.
- E vegetarian convins. Dar mare șef la abator.
- Gura! Om fi noi proști, dar suntem mai mulți!

- Unde e capcana? întreabă victima nerăbdătoare.
- Doamna? E ca un hotel. Mereu așteaptă oaspeți.
- Pentru unii risipa este o dovadă a bunăstării.
- Calul troian avea un mânz, de asemenea troian.
- Clasă medie sună mai nobil decât mediocritate.
- De ce iubesc proza scurtă? Pentru că e scurtă.
- Durere. Rădăcină comună pentru dor și dorință.
- Avem puține grote. De unde oare atâta grotesc?
- De la forma fără fond la reforma fără fonduri.
- Coroana era din spini, dar spinii erau din aur.
- Niciodată dreptatea ta nu va coincide cu a mea.
- Țară de oițe? E plin de berbeci prin ministere!
- Dacă nu rămâne cum cred eu, acela nu e dialog.
- Jugul conjugă forțele. Nu înjugă și nu subjugă.
- O floare spune mai mult decât o mie de cuvinte.

PAGINA DEBUTANȚILOR**Ana Ionele** – Motru, Gorj**MAI FRIG CA AFARĂ**

Iaca iarna umblă rea,
Cu privirea sa sticloasă,
Tremurând ca vai de ea...
Numai ce-a scăpat din casă!

PRIN PALATUL**PARLAMENTULUI**

Timpu-i bun de colindat
La tot omul din popor,
Bun ar fi un plugușor...
Dar cu boii din PALAT!

IARNĂ MAI ALES...

Suflă lin un vânticel,
Vine iarna, bine-mi pare,
Ninge viscolit, rebel...
Mai ales în buzunare!

UNUI AUTOR

Despre tomurile toate
Laudele-s cu temei,
Pagina-i de calitate;
(Versurile de doi lei!)

DE LA MIZANTROPI LA...

Bine mai era cândva
Cu măgarii mizantropi;
Totuși s-a schimbat ceva:
Ăștia-s boi de dau în gropi!

UNUI CRITIC „PRIETENOS”

Maestre, eu te-aș întreba acum,
– Cu scuze că nu pot să mă abțin –,
Cum poți zâmbi la nătărăi pe drum,
Cu-aceiași dinți cu care-i muști din plin?

Florin Giurcă – Constanța**REFORMĂ**

De coșmarul recurent
(tot visez că-s prea bogat)
Azi, guvernul m-a scăpat:
Cu factura la curent.

LA SALON

Printr-un clar exces de zel,
Frizerița pricepută,
Chiar de sunt urât și chel,
Mi-a cerut juma' de sută.

LA ALAMBIC 1

Nu mai faceți gălăgie,
Nici atâta tărăboi:
Hrană, apă, energie
Curg pe țevă-n turul doi.

LA ALAMBIC 2

Strânse într-o butelie
De un „deca” și un pic,
Hrană, apă, energie
Intră într-un polonic.

DE ZIUA NAȚIONALĂ

Ca în fiecare an
De Decembrie Întâi,
La fasolea cu ciolan,
Țuica este căpătâi.

CEL MAI POLITICOS RĂZBOI DIN LUME

Gigi Bușe

Canada și Danemarca s-au luptat, timp de aproape 40 de ani, cu sticle de băutură, pentru o insulă pustie. Războiul este cunoscut drept cel mai politic război din istorie.

Războaiele sunt de obicei tragice. Dar există un conflict militar unic în istorie, cunoscut sub numele de „Războiul Whisky-ului”, în care nu s-a tras niciun glonț, dar s-au desfăcut mii de sticle. La mijlocul distanței dintre Groenlanda (teritoriu danez) și Canada, se află Insula Hans. Este doar o stâncă stearpă, înghețată, de 1,3 km pătrați. Nu are petrol, nu are aur, nu are locuitori. Cu toate acestea, ambele țări o revendicau.

În 1984, armata canadiană a debarcat pe insulă. A dat jos steagul danez, a ridicat steagul Canadei și, într-un gest de supremă aroganță, a lăsat lângă el o sticlă de whisky canadian și un bilet: „Bun venit în Canada!”. Câteva luni mai târziu, ministrul danez pentru Groenlanda a venit pe insulă. A dat jos steagul canadian, a pus steagul Danemarcei și a lăsat o sticlă de Schnapps danez și un bilet: „Bun venit pe insula daneză!”. Timp de aproape 40 de ani, acest ritual a continuat. La fiecare expediție, soldații uneia dintre țări ajungeau pe insulă, consumau alcoolul lăsat de inamici, puneau steagul lor și lăsau o sticlă nouă pentru „invadatorii” următori. A fost singurul război din lume bazat pe cadouri. Gluma s-a terminat recent. Pe 14 iunie 2022, cele două țări au decis să facă pace și să împartă insula exact în două. Rezultatul este o curiozitate geografică fascinantă: Canada are acum, oficial, o graniță terestră cu Europa, prin Groenlanda și Danemarca!

Legenda lui Moș Crăciun

Luminița Săceleanu

Cel mai cunoscut personaj mitologic, iubit în aceeași măsură de copii, dar și de cei trecuți de perioada copilăriei, de cei care păstrează în suflet bucuria de a primi și de a dărui, Moș Crăciun era un bătrân ursuz, cu barbă albă și cu bretele atârând peste pantaloni.

Crăciun trăia singur, într-un sat de munte, într-o casă retrasă. Acesta nu prea comunica cu alți oameni din sat. Avea câteva oi, doi câini și un motan. Mânca doar lapte, fructe și semințe culese din pădure. Când mergea cu oile aducea acasă crenguțe, pietricele, semințe și orice lucru care i se părea interesant și făcea din ele anumite obiecte, plăcute la vedere, pe care le așeza pe bărnele căsuței.

Îi murise nevasta și de atunci nu a mai vorbit cu nimeni, ușor, ușor el înstrăinându-se de oamenii din sat.

Doi băieți care s-au rătăcit prin pădure au ajuns din întâmplare la căsuța bătrânului. Au bătut la ușă, dar nimeni nu le-a răspuns. Văzând toate acele obiecte, care arătau ca niște jucării, copiii le-au luat și s-au jucat cu ele. Atât s-au veselit ei, că nici nu au simțit cum a trecut timpul. Bătrânul, care se întorcea acasă, a auzit glasurile lor și nu mică i-a fost mirarea când a văzut că doi copilași se jucau lângă casa lui, cu jucăriile confecționate de el. În primul moment s-a înfuriat și a țipat la copii.

Ei s-au speriat, au scăpat jucăriile și au vrut să fugă. Bătrânul i-a oprit și i-a întrebat:

– Cine sunteți voi? De ce ați pus mâna pe lucrurile mele?

– Noi suntem gemeni, ne-a murit mama de curând, iar tatăl nostru ne-a părăsit. Ne-am rătăcit. Te rugăm să ne ierți!

– Mda! Acum este seară, intrați în casă!

Bătrânul se plimba prin casă bombănind. El s-a îndreptat către un dulap din care a scos două vase, a turnat apoi lapte în castroane și le-a spus:

– Mâncați!

Copiii au mâncat tot și au adormit imediat pe un pat de lemn. Bătrânul s-a întins și el pe jos, pe un cojoc de lână. Noaptea a visat-o pe Maica Domnului care i-a spus să aibă grijă de cei doi frați gemeni și își va redobândi liniștea și bucuria de a trăi.

A doua zi, bătrânul Crăciun a făcut curățenie prin casă, a reparat jucăriile stricate și a construit două paturi suprapuse în care să-i culce pe băieți. În următoarele zile a mai construit o cămăruță.

A trecut ceva timp, copiii s-au obișnuit cu bătrânul iar el s-a învățat cu ei. Le spunea povești și îi lua cu el pe câmp și prin pădure.

El i-a învățat pe cei mici să scrie, să citească și să construiască jucării pe care

apoi le vindeau în sat. Din banii obținuți își cumpărau mâncare.

Au construit împreună o grămadă de jucării din materialele pe care le găseau. Căsuța bătrânului s-a transformat într-un atelier de făcut jucării. Într-o seară, bătrânul s-a gândit să le ofere câte un cadou copiilor din casa lui, dar și tuturor copiilor din sat. Jucării erau suficiente, așa că s-a îmbrăcat în hainele lui cele bune, a luat un sac în care a îndesat multe jucării și după ce le-a așezat câte un dar celor doi frați gemeni, a plecat și a dus fiecărui copil din sat câte o jucărie creată de el. A venit acasă spre dimineață, obosit, dar foarte liniștit și cu sufletul plin de iubire.

Se povestește că Moș Crăciun, cum l-au denumit copiii, intra pe geam sau aluneca pe hornul caselor, o dată pe an, în Ajunul Crăciunului, iar dimineața, cei mici se bucurau de darul primit. De multe ori, copiii îi trimiteau scrisori moșului, din timp, pentru a-i spune ce își doresc.

Cei doi frați gemeni s-au căsătorit cu fete din sat, au avut propriii lor copii, dar veneau de fiecare dată, înainte de Crăciun, la atelierul lui Moș Crăciun, ca să-l ajute să confecționeze jucării.

De Crăciun, primim și dăruim iubire!

Liviu Stănilă – silent night

„VORBE DE HAZ DIN SAT”

Am primit prin amabilitatea doamnei Cecilia Gurgui, autoarea mai multor volume de poezie și continuatoarea idealurilor coșbuciene legate de localitatea Tismana din județul Gorj, o selecție de urături culese din satul Dănești și incluse în volumul aflat în lucru „Culegerea limbii străbune”, realizat de Cecilia Gurgui, în colaborare cu Florin Badea și Vlad Gurgui.

STRIGĂTURI LA HORE

Nu te uita că joc rău,
C-așa joacă neamul meu.
Dacă-ar fi știut mai bine,
M-ar fi învățat și pe mine.

Hora-i mare, flăcăi n-are,
C-au murit de gălbinare.
Câte unul ce-a rămas
A pus căciula pe nas.

Fata care joacă bine,
Ad-o, Doamne, lângă mine!
Fata care joacă rău,
Dă-o-ncolo, la pârau!

Nu mă călca pe opinci,
Că te fac să le mănânci!
Nu mă călca pe picior,
Că mă faci să te omor!

Fata care joacă bine
Mă-nvață și pe mine.
Ea mă-nvață la jucat,
Eu o-nvăț la sărutat!

Cine joacă lângă mine,
Toată vara-i merge bine.

Sus, sus, sus, picioare moi,
C-a făcut dracul peste voi!

Hai la sârbă, hai la horă,
Să mă-nfig în păr la noră!

DE DRAGOSTE ȘI ISPITĂ

Bădișor cu părul creț,
Ce te ții așa măreț?
Numai dealul de l-oi trece,
Oi găsi ca tine zece!

Decât cu avere multă
Și cu nevestă urâtă,
Mai bine cu puținică
Și nevestă frumoșică.

Cât de mare-i pământul,
Tot mai rău e cu urâtul.
Ba, mai rea e dragostea,
Care uscă pajiștea.

Du-te-ncolo, vino-ncoace,
Stai binișor, nu-mi da pace!

VORBE DE HAZ DIN SAT

Azi la joc, mâine la joc,
Mălaiu-i de joi în foc!

Hai, copilă, la ogor!
— Ba, mamă, ochii mă dor.
Hai, copilă, la jucat!
— Stai un pic, c-acuș mă gat!

Așa zice popa nost':
„Să nu mergi la fete prost!”
Preoteasa zice-așa:
„Haideți și la fata mea,
Și la mine, de-ți putea!”

POEZIA, DRAGOSTEA MEA**Valentin David****A-NCEPUT DE MIC SĂ-MI CADĂ...**

Ieri eram copil la mama,
Stam acasă cu părinții,
Când porni deodată drama:
Mi-au căzut, pe rând, toți dinții.

Mi-au crescut apoi măsele
Și-o mustață lungă, lată,
Laolaltă cu belele:
Mi-a căzut cu tronc o față!

Am luat-o de nevestă,
Iute, ăsta-i adevărul,
Dar am dat și de năpastă:
A-nceput să-mi cadă părul.

Șansa-mi este compromisă,
N-am urcat nicicând pe val:
Când îmi cade câte-o fisă
Cade-n gura de canal.

Mă ridică-a mea muiere,
Ghinioanele vin lanț:
Cad, când beau în plus o bere,
Chiar la poartă într-un șanț.

Sunt acum sexagenar,
Stau cu baba mea la masă,
Însă cade mult mai rar...
Numai țigla de pe casă.

Vreau s-o iau de la-nceput,
Dar mă-ncearcă crunt asceza:
Nu mănânc, căci mi-a căzut
Tocmai în hazna... proteza!

Nicolae Bunduri**PASTEL DE IARNĂ (parodie)**

Drumurile-s troienite,
Țurțurii se-ntind sub scocuri,
Ard în sobe ruginite,
palid, focuri.

Frigul prinde să-nfioare,
Neaua se așază-n stocuri,
Dorm bătrânii pe cuptioare,
duși de-amocuri.

Merg fetițele-mbrăcate,
Pe la baluri și la jocuri,
Cu blănițe cumpărate,
din talciocuri.

Contemplând din aer, strada,
Croncănind cu lungi batjocuri,
Niște ciori își cară prada,
dusă-n ciocuri.

La ureche cu fundițe,
Îmblănite, în padocuri,
Ronțăiesc vreo trei oițe,
niște smocuri.

Doi rusnaci din Babadag,
Beți se-avântă-n cazaciocuri
Și le arde de arțag,
prinși de șocuri.

Zboară fulgii, hăbăucii,
Așezându-se pe-alocuri
Și la nas ne-ngheață mucii,
pe la blocuri.

Grig M. Dobreanu**IARNĂ GREA**

Sub pătură stau, tremurând,
Guvernul iarăși mi-a dat plasă,
Mașina cred că am s-o vând,
Să dau impozitul pe casă.

Azi din meniu am scos și cina,
În bancă n-am niciun depozit,
Ce bine c-am vândut mașina...
Am mai scăpat de un impozit.

De fapt, aș vrea să fac lumină:
Economia e mai mare,
Și-s mai bogat fără mașină,
Că n-o să mai plătesc parcare.

Ba, fără să resimt vreo vină,
Va fi și mai ușor în viață,
Păi, dacă nu mai am mașină,
O să mă duc mai rar la piață.

Iar dacă merg mai rar la piață
Fără un pic de răutate,
O să arăt mai zvelt la față,
Căci o să scad în greutate.

Deci, n-o să fac din asta dramă,
Privind la voi prin habitacul,
Mai savurez o epigramă,
Când ne vedem pe la cenaclu.

Geo Filiș**ÎNCĂ O TOAMNĂ CU DE TOATE**

Și-n toamna asta, pe știuta glie,
Ce-a devenit un fel de colonie,
Aceia ce hlizind ne călăresc,
Iar cei ce-o populează și-o muncesc,
Că s-au născut pe ea, se cam căiesc!
Nu este zi lăsată de-Ăl de sus,
Că până să apar-al său apus,
Să nu auzi – și nu e doar părere –,
Că găzii îți mai iau un rând de piele,
Pe care, nu mai știu nici ei, nici noi,
De ne-o mai dau vreodată înapoi!
Înconjurați fiind, la noi acasă,
Cu tăietori vestiți, de-naltă clasă,
Pe-un pedestal, o știe întreg natul,
Stă cocoțat Ilie sprâncenatul,
Iar pe un altul, și mai sus ca el,
S-a bârâcat un tip mai mititel.
Aceștia doi, cum știm, s-înconjurați,
De cei ce se pretind coalizați,
Și împreună, de aproape-un an,
Uniți ca viermii pe-un imens ciolan,
Nești'nd cam ce-or fi supt din sânul
mumii,
Ne tot belesc, cum vor, în văzul lumii...
Dar, brav, cinstit și-nțepenit popor,
Cât timp mai ești așa-nțelegător,
Răbdând de foame,-nțepenit de frig,
La taxe-ntruna șmecherii se-nfig,
Privind buimac șnapanii la TV-u,
Și-l tot implori pe sfântul Dumnezeu,
Să-ți dea un trai mai bun, poți chiar și
rage,
Pân' nu te miști, în traistă n-o să-ți bage!

Daria Dumescu în dialog cu Teodora Pascale

EMINESCIANĂ – Teodora Pascale

Mai am un singur dor
Din cele ne-implinite,
Ca Moșul protector
Facturile s-achite.

ÎNGRIJORARE – Daria Dumescu

Se înțelege clar și de la sine
Că-i lucru bun facturile s-achite,
Dar... dacă-așa, pe căi mai ocolite,
Moșneagul nu mai pleacă de la tine?

REPLICĂ – Teodora Pascale

Îl voi păstra, nu doar din interes,
În cazu-n care moșul este fain,
Iar dacă inima nu îmi dă ghes,
O să-i trimit facturile on-line!

GHINION – Daria Dumescu

Cu-acest on-line e cam incertă treaba,
Că am pățit și eu, anțărt se pare:
A stat la mine moșul pe degeaba
Și am plătit și o penalizare!

REPLICĂ – Teodora Pascale

A fost precis un Moș de România.
(Sunt cel mai șmecher soi de moșnegei);
Că n-am plătit, de vină-i amnezia
Și cardul în valută, nu în lei!

CLARIFICARE – Daria Dumescu

Amnezic e-ălălaltul, deșelat,
Ce a venit acum, a doua oară;
Cum se făcu, nu știu, era pe-afară,
Dar cardul lui deja i l-am suflat.

REPLICĂ – Teodora Pascale

Se pare că aici, în România,
Femeile au banii... și magia!

ABILITATE – Daria Dumescu

Magiciană sunt de-o viață-ntreagă,
Iar banii cu lopata i-am întors
Și cum pe limbă nimeni nu mi-a tors,
Eu mă descurc, nimic nu iau în șagă!

REPLICĂ – Teodora Pascale

La mine e rutină,
Povestea e eternă:
Găsesc de dimineață
Purcoi de bani sub pernă!

SĂ PUNEM PUNCT – Daria Dumescu

Pornind de la moșnegii cu avere
Și divagând, chiar mi-a făcut plăcere
Să punem punct acestor comentarii,
Că nu știu ce-am făcut cu ochelarii!

REPLICĂ – Teodora Pascale

A fost un șir de pase plăcut și reușit,
Dar... e inevitabil să aibă și sfârșit!

Vasile Larco**AMINTIRI, AMINTIRI**

Injectii îmi făceau la mâna dreaptă
Sau la picior, așa mi-aduc aminte,
Și, cică, voi avea mai multă minte,
C-o să devin o fire înțeleaptă.

Trecut-au anii-n șir, pe neștiute,
Ajuns-a viața mea mai îndulcită,
Deci glicemia-i bine cuibărită
Și fac injectii, chiar de nu-s plăcute.

Iar când visam spre anii cei frumoși,
Venit-a pandemia urăcioasă,
Luptam, ne vaccinam, stăteam în casă,
Ca moartea să ne prindă sănătoși!

COVID-ul, fără a băga de seamă,
Neinjectat fiind, să vezi minune,
Eu când citeam umor cu poante bune
A dispărut... răpus de-o epigramă!

Doru-Mihai Lungescu**BELEA, DAR PRINDE BINE!**

O tânără frumoasă, răpitoare,
S-a măritat cu-n umorist pe val,
Pe care l-a-însoțit la festival,
Ca o nevastă caldă, iubitoare.

Beleaua e că mediul cultural,
A îndrăgit-o fără ezitare,
Prezența-i în concursuri viitoare
Fiind cerută-n mod oficial.

Purtat la braț de splendida făptură,
Maestrul, ca un purice-n cojoc,
S-a complăcut, că binele te fură,

Și nu mai scrie absolut deloc,
Dar e tratat cu grijă, băutură,
Un plic și-n permanență... primul loc!

Ana Ionele, Motru-Gorj**BOBOCELUL ȘI LĂCUSTA**

Se-nvârtea de zor bobocul
Pe sub tufa din grădină,
Zărise-o lăcustă-n locul
Dintre frunze, pe tulpină.
- Dă-te jos de pe costrei,
Că vin eu la tine-acum
Și te dau, de vrei, nu vrei!
Zise micul bobocel,
Țopăind, de nu vă spun.
Ce-o vrea să arate el,
Că-i viteaz și vrea să guste
Tocăniță de lăcuste?!
Sau de greier, greierel...
Nu știu, să vă spună el!

Liviu Zanfirescu, București**O VESTE DE... POVESTE**

Valsând coboară câte o ninsoare
Cu fulgii dintr-o ie de colind
Cu feeria bradului visare
Cu lerui-ler și globuri risipind
Iubirea de Crăciun e o poveste
Cu Nașterea Luminii săgetând
Și bucuria că Iisus e veste
Ca prima Stea, în inimă și-n gând...
Așază neaua vers cu frenezie
De cântec dintr-o liră de zăpezi
Cu Moș Crăciun în troică, fantezie
Și clopoței cu îngeri și aezi
În Steaua de Crăciun spre Noul An
E arderea, dorința de mai bine
Să înflorească grâu-n Bărăgan
Gustoasă pâine să mănânci, creștine...
Iubirea de Crăciun e o poveste
Ninsoare viscolită-n poezie
Urare din străbuni trezind o veste
Mulți ani cu sănătate să vă fie!

PROZĂ SCURTĂ

NERVOSU'

Nicolae BUNDURI

Când mă enervez, merg la pescuit. Când merg la pescuit, mă enervez. Când vin de la pescuit, mă enervez. Când nu merg la pescuit, mă enervez. Când nu vin de la pescuit, mă enervez. Când mă enervez, mă enervez. Când nu mă enervez, mă enervez. Eu merg la pescuit cu trenu' și mă enervez că ajung la gară cu o oră înaintea plecării trenului și mă enervez când anunță la megafon că trenul întârzie o sută douăzeci de minute, dar nu mă enervez când zice că trenul întârzie o sută douăzeci de minute, ci mă enervez atunci când își cer scuze și nu mă enervez că-și cer ei scuze, cât mă enervez că unii călători se simt flatați de scuzele cheferiștilor, de parcă ei, călătorii cu pricina, ar fi niște personalități în fața cărora tremură cheferiștii, dar și cheferiștii mă enervează că sunt impertinenți, că au salarii nesimțite și tot mai vor. Că eu dacă vin în ultima clipă și mă agăț de ultimul vagon și vine conductoru' mă enervez că eu degeaba îmi cer scuze și îi spun că am stat în stația de autobuz (acuma m-am prins de ce-i zice stație, la stație, fiindcă stai în ea și te enervezi) și n-am avut timp să cumpăr bilete fiindcă la ghișeu CFR era o cheferistă grasă, dar nu mă enerva că era grasă cheferista, cât mă enerva că se mișca încet și mai avea și niște degete boante, uf ce mă enervează degetele boante, că apăsa tot câte două taste o dată și apărea „error” pe monitor (scuzați rimal!) și trebuia să stai câte un sfert de ceas până ieșea biletul. Păi nu era mai bine pe vremuri când la ghișeu era un cheferist, nu o cheferistă, ăsta lua un bilet

virgin (auzi și la mine, bilet virgin...!?) dintr-un dulap de tablă, îl băga într-un aparat să-l compoziteze și fuga la tren. Nu se anunța la ce linie sosește trenul fiindcă era doar o linie. Cum adică, linie? Asta chiar mă enervează, că trenul nu merge pe o linie, ci pe două, adică pe calea ferată. Și mă mai enerva un idiot din fața mea, la casa de bilete, care se cotrobaia cu mâinile până la coate prin buzunare, după bani, și-i curgeau balele din gură, iar chestia asta cu balele mă enervează. Și nu mă enerva că-i curgeau balele din gură, cât mă enerva că nu-l enerva pe el. În spatele meu era o tânără de vreo șaptesprezece ani (normal că era tânără la șaptesprezece ani, nici nu știu de ce mai zic, numai așa, ca să mă enervez?) care se scobea intens în nas. Asta nu mă enerva, că doar nu se scobea în nasul meu, ci mă enerva că nu se putea debarasa de "materialul" extras din respectivul loc. Se chinuia biata fată să scape de „ei” dar... feritu-te-o Dumnezeu. În sfârșit, ajung în tren, mă bălângăn (termenul „bălângăn” sună urât și mă enervează) pe culoar, până dau de un loc pe care nu stătea nimeni, o întreb pe o doamnă de alături dacă „este ocupat” și doamna îmi răspunde: „– Igen!”.

Era o unguroaică, firește, și m-am enervat rău de tot, dar nu că doamna era unguroaică și nici că nu știa românește, ci m-am enervat fiindcă știa românește, dar nu voia să vorbească. Și când ajung la pescuit mă enervez. Dar nu mă enervez că nu prind pește ci mă enervez că toți prind numai eu, nu. Și când vin de la pescuit mă enervez că nevastă-mea se enervează că iar vin cu traista goală și am cheltuit o grămadă de bani. În general, toată lumea mă enervează numai eu nu mă enervez. Dar și când mă enervez... mă apuc de scris.

Liviu Stănilă -demo cracy

CÂND ÎȚI BAGI NASUL UNDE NU-ȚI FIERBE OALA...

Ștefan-Cornel RODEAN

Se știe că, în „familia tradițională” românească, femeia (soție, mamă, bunică, soacră) este aceea care gătește. Se mai ocupă și bărbatul cu asta, dar foarte rar. Paradoxal (sau nu?) este, însă, faptul că, pe de o parte, tot mai puțini oameni mănâncă acasă, această problemă fundamentală rezolvând-o în oraș, la locul de muncă, la școală ș.a.m.d., iar, pe de altă parte, se vorbește tot mai mult despre gastronomie ca „hobby”.

Bineînțeles că, de regulă, doar bărbatul își permite să trateze „bucătăreala” ca pasiune, femeia, trimisă adeseori „la cratiță” de către misogini, făcând-o ca obligație...

S-ar putea, însă, ca și partenerei să-i facă plăcere această muncă și atunci el trebuie să fie foarte atent, fiindcă „intrarea pe teritoriul” nevastei nu este simplă. Hai să ne imaginăm o scenă petrecută în bucătăria unei asemenea familii.

El (după ce, de mai multe zile, așteaptă un moment de „acalmie” în familie, prielnic să îi adreseze o rugămintă soției): Iubito, vreau să îți propun ceva, pentru

tine nu este complicat deloc, nu trebuie să faci nimic, chiar te ajută!

Ea: (pe un ton care demonstrează că „acalmia” așteptată de El nu ar fi chiar atât de stabilă): Spune, sunt foarte curioasă! Nu credeam că poți să mă rogi ceva care, pentru mine, să nu fie complicat, că mi-ai complicat viața încă de acum câteva decenii, când m-ai rugat să mă căsătoresc cu tine! Iar în ceea ce privește ajutorul, mai bine las-o baltă...

El: Voiam să te rog ca astăzi să îmi dai voie să gătesc eu felul doi.

Ea: Da ce, nu îți mai place mâncarea pe care o fac eu?

El: Ba îmi place, cum să nu, dar vreau să experimentez o rețetă care mi se pare foarte interesantă. Nu va fi ceva cu totul deosebit față de ceea ce mâncăm noi de obicei, sunt sigur că și ție îți va plăcea.

Ea: Precis ai aflat-o de la televizor, de la vreun „șef”. Acum aproape că nu este emisiune în care să nu se gătească. Că mă și gândesc cum naiba știau oamenii să își facă de mâncare înainte de a apărea televiziunea! Sau te pomenesci că iar ți s-a făcut dor de vreo mâncare din cele făcute de maică-ta, care îți plăcea în copilărie?! Deci, ce vrei să prepari?

El: O să fie o surpriză! De aceea, te mai rog, chiar insist, să mă lași pe mine să mă descurc singur, bine?

Ea: Bine, dragă, descurcă-te, eu nu mă bag peste tine! Fă-ți plăcerea!

El: Foarte bine, poți să pleci în sufragerie să te uiți la televizor!

Ea: Da, cum să nu, că eu stau toată ziua la televizor, nu tu...

Până la urmă, Ea pleacă, iar El începe pregătirile. Își face loc pe aragaz și pe blatul de lucru, își pregătește vasele necesare, se mai gândește încă o dată ce ingrediente are nevoie și de unde să le ia...

După foarte puțin timp ușa bucătăriei se deschide:

Ea: Și cum de te-ai gândit să iei tocmai cratița mea cea nouă? Nu ai găsit alta?

El: Dă-mi tu alta și, te rog frumos, lasă-mă pe mine să fac așa cum vreau.

Ea: Te las, dragă, te las, ce, m-am băgat peste tine? (Și, după ce se uită pe masă): Sper că nu bagi trei cepe, îți ajung două! (Întinde mâna, ia o ceapă, o pune în câmară și iese.)

El spală carnea, o taie corespunzător, o lasă puțin la zvântat și o pune în cratița încinsă.

Ușa bucătăriei se deschide iar, de data aceasta cu mai multă forță:

Ea: Ce faci, dragă, de ce nu dai drumul mai tare la hotă, că deja miroase în tot apartamentul? Și ceapă nu mai folosești? La ce ți-am mai lăsat cele două bucăți?

El: Întâi am pus în cratiță carnea, o las puțin până își schimbă culoarea și prinde o crustă, o scot provizoriu într-o farfurie, apoi mai pun puțin ulei și bag ceapa la călit. Carnea o pun din nou după ce este ceapa călită puțin. Astfel, în timpul fierberii, carnea se înmoaie, dar nu se fărâmițează.

Ea: De când e lumea lume, întâi se pune ceapa la călit, apoi carnea. Eu așa am făcut întotdeauna și – Doamne-Ți mulțam! – nimeni din familia mea nu are ulcer. Dar fă cum vrei, că nu mă interesează... Te las să hotărăști de capul tău, cum m-ai rugat... Cartofi îți trebuie?

El: Da, o să îmi iau eu câți am nevoie, știu unde sunt.

Ea: Știi ce îți convine, dar lasă că ți-i aduc eu! (Pleacă și continuă după ce îi pune pe masă câțiva cartofi sănătoși, cât nucile, și mai mulți alții, pe jumătate stricați): Ia-i pe ăștia, ai timp să îi cureți. Oricum, altceva nu mai faci, doar mesteci

în oală. Nu ca mine, care, când mă ocup de mâncare, între timp bag și rufe la spălat, mai șterg un geam, aspir...

El: Mulțumesc frumos! De acum înaintea vreau să lucrez după cum știi eu!

Ea: Da, dragă, lucrează cum știi tu. Ce, ți-am spus eu cum să faci?

Peste câteva minute, liniștea din bucătărie este spartă din nou:

Ea: Văd că ai pus cratița exact pe ochiul aragazului despre care spuneam eu, de atâtea ori, că nu mai trebuie folosit. Mut-o imediat!

El: Are flacăra cea mai bună pentru ce vreau eu să gătesc, dar fac cum spui... Însă, de acum înaintea, eu hotărâsc ce și cum!

Ea: Da' ce, nu tot tu ai hotărât să te apuci de făcut mâncare când frigiderul este plin, nu tot tu ai hotărât să îmi iei carnea primită de mine de la țară, de la nepotul meu, când poate mă gândeam să o folosesc altfel?

El nu mai spune nimic, doar urmărește cu privirea plecarea nevestei din bucătărie.

Mai trece un timp și la locul de muncă apare din nou „inspectorul-șef”:

Ea: Sper că nu bagi toată cutia aceea de pastă de tomate, că doar, din câte am văzut, nu faci sos de roșii!

El: Mă descurc singur, mulțumesc!

Ea: Bineînțeles că te descurci singur, te-am lăsat să faci cum ai învățat tu de la televizor, vom vedea ce va ieși!

De această dată, soția nu mai pleacă, își face de lucru prin sertare și prin cămară. Din când în când, mai trage cu coada ochiului la bucătar, ridică din sprâncene, oftează...

Mâncarea este aproape gata, îi mai trebuie doar o tușă finală. El gustă, se declară foarte mulțumit.

Ea: Ei, cum merge treaba? Nu e gata mâncarea? Că, în timpul în care ai meșterești tu la o biată tocăniță, sau ce-o fi acolo prin cratiță, în alte locuri se prepară un meniu pentru un botez, dacă nu pentru o nuntă mai mică!

El: Totul este sub control! Mâncarea este gata! A ieșit excelentă! Mare bucătar sunt!

Ea: Da, mâncarea este gata, iar bucătăria mea terminată! Aragazul arată groaznic, faianța este toată stropită, pe gresie aluneci ca pe gheață, chiuveta este plină de vase. Ce te făceai, bărbate, dacă aveai musafiri și trebuia să gătești pentru mai multe persoane?

El: O să fac ordine...

Ea: Lasă că, până acum, o viață întreagă, doar eu am făcut curățenie în bucătărie, o să fac și astăzi... Vasele le spăl eu, că dacă te apuci tu, va trebui iar să umblu prin magazine să îmi cumpăr încă un serviciu de masă. Aragazul nu vreau să mi-l zgârii tu, iar cu gresia... deja sunt obișnuită ca, în fiecare seară, să mă întind pe jos, ca o râmă, și să șterg mizeria făcută de voi, ceilalți...

Se pregătește masa de prânz.

După ce mănâncă amândoi câte o farfurie din supa gătită în ziua precedentă, El pune pe masă mâncarea pentru felul al doilea, pregătită personal, abia terminată, încă destul de caldă și, încercând să fie cât mai convingător, își îndeamnă partenera:

– Hai, pune-ți și tu, o să vezi că este foarte bună!

– Nu, mulțumesc, în frigider mai este o porțioară dintr-un sos mai vechi și o să-mi fierb lângă el niște cartofi... Trebuie, cineva, să mănânce și resturile în casa asta...

BLACK FRIDAY EMOȚIONAL

Andreea TUDORESCU

Țineți minte când iubirea venea cu scrisori parfumate, fluturi în stomac și așteptări de zile întregi pentru un apel pe telefonul fix? Ei bine, acum vine cu notificări push, filtre de Instagram și emoji-uri cu inimioare. Trăim în epoca iubirii cu Wi-Fi: se conectează rapid, merge bine la început, dar dacă semnalul e slab... imediat „se deconectează”.

Dragostea de azi seamănă cu un smartphone nou. Cât e proaspătă, o ții cu grijă, îi pui husă, folie de protecție și îi înveți toate setările. După o vreme, când începe să se miște mai greu, te uiți deja la următorul model, mai lucios, mai rapid și – firește – „mai compatibil cu tine”. Generația noastră nu mai repară relații, le resetează.

Pe vremuri, iubirea era ca o supă făcută de bunica: dura, fierbea încet, dar te hrănea. Acum e ca un ramen instant – gata în trei minute și, dacă nu-ți place gustul, mai ai un pachet în dulap. „Swipe left, swipe right”, că doar nu e nimic personal, e doar o selecție de profiluri. Dragostea s-a transformat într-un soi de Black Friday emoțional: totul e redus, tentant, dar fără garanție.

Problema e că ne-am obișnuit să credem că oamenii vin cu buton de „return”. Dacă ceva nu merge, în loc să reparăm, zicem „next”. Și uite-așa, am ajuns să tratăm iubirea ca pe o aplicație care trebuie updatată lunar. Dar știi ce? Oricât de „digitali” am fi, tot nu există aplicație care să te învețe cum să iubești sincer.

Pentru că, în ciuda tuturor algoritmilor, dragostea adevărată rămâne analogică: are zgomote, erori, momente

când nu funcționează cum vrei, dar merită să o ții pornită.

Poate că iubirea, în generația noastră, e un paradox frumos: vrem conexiuni profunde, dar cu semnal full. Vrem pasiune, dar fără stres. Vrem dragoste, dar cu opțiunea „log out” la îndemână.

Și totuși... când întâlnești pe cineva care îți face inima să vibreze fără Wi-Fi, îți dai seama că nimic nu s-a schimbat cu adevărat. Doar interfața.

LA CARDIOLOG

Ana IONELE

După câteva înjurături cuminți – genul acela care-s mai mult interjecții decât propoziții – găsesc, în sfârșit, loc de parcare, la vreo nu știu câte străzi mai încolo de spital.

La medic, coadă. Pe holuri oamenii mișună ca într-un acvariu cu pești cărora abia li s-a dat ceva hrană: agitați, supărați, fiecare cu suferința lui. Greu găsesc un loc de stat jos, pentru tata, căci nu-l mai țin picioarele.

În stânga și în dreapta, șușoteli de parcă eram la piață: „Cât dați? Cui dați? În plic? În buzunar?” Aoleu... Da' ce-i aici frate? Ce trebuie să dăm, cui dăm?

Poate o fi nevoie să mai plătesc ceva? Atentă la ce se petrece în jurul meu, bag mecanic mâna în geantă și cotrobăi prin geantă. Ating cu degetele un pix, telefonul, cheile mașinii, reportofonul, hârtii, hârtiuțe și niște lei rușinați că sunt așa puțini.

După câteva ore, cu răbdarea făcută pulbere, intrăm și noi. În „juma” de oră avem rețeta. De fapt... nu o avem. Asistenta o citește, o recitește de parcă dădea examen la medicină fix în momentul ăla. O pune pe birou, ne întreabă tot felul de prostii, mai aruncă o privire spre doctor, doctorul se uită la

hârtii... Ce, Doamne iartă-mă, vor, că nu înțeleg! Să fie de rău... cu tata?

În toată bâjbâiala asta, aud ceva vag, ca o convorbire telefonică. Aplec urechea: nimic. Ridic geanta la ureche: nimic. Scot telefonul: nimic. Dar... ceva se auzea, clar, din fundul genții mele!

Doctorul și asistenta își măresc ochii cât cepele din piață. Întorc geanta cu susul în jos – hopa! – tot inventarul genții mele se împrăștie pe biroul lor și-așa supraaglomerat. Caut agitată. Găsesc reportofonul (ăla mic și antic, pe care nici nu știu de ce-l mai țin în geantă, când telefonul mă ajută exemplar la interviurile mele). Apăs. Îl opresc.

„Scuze, scuuzuze! A pornit singur!” mă bâlbâi eu, în timp ce inima îmi bătea ca la maraton.

Și pac! Rețeta tatălui meu, eletrocardiograma, radiografiile, toate, toate mi se vâra sub nas ca și cum ar fi vrut să scape de noi înainte să-mi mai pornească și altceva prin geantă, vreun fax, vreo imprimantă...

„Dacă vă mai putem ajuta cu ceva?...” îngaimă unul dintre ei, în timp ce două mâini grijulii (sau patru, nu mai știu) ne ghidau afară din birou, unde, brusc, se făcuse prea cald. Sau poate doar deveniseră ei alergici la ceva.

DINTRE SLUTE DE CATARGE

Pamflet despre marea literatură

Janet NICĂ

Ifigenia, celebra „personajă” a vechii antichități de demult și actuala chiriașă a „curențului” „Luceafăr de dimineață, de prânz și de miezul nopții”, și-a făcut o cutumă din obiceiul – pleonasmul este intenționat! – de a lua la scârmănat, lună de lună, revista „Constelații diamantine”. Bătrâna doamnă, dată în mintea copiilor, din lipsă de păpuși, și-a făcut jucărie din revista „Constelații diamantine” și, are treabă, n-are treabă, îi scoate ochii, îi rupe un braț, îi sparge capul și o tăvălește prin noroi, precum „cochon”-ul, dovleacul.

Într-un cuvânt, pe înțelesul „tuturilor”, încearcă s-o maltrateze „foarte bine!”, în așa fel, încât inteligența ei de mahala să pară ambrozie metafizică. Noi știam, ca proștii, că menirea culturii este aceea de a îmblânzi agresivitatea, de a cultiva toleranța, de a ridica brazda materialității la holda spiritului, și câte altele de genul acesta.

Dar vine Ifigenia cu geanta plină de scule hermeneutice și dă-i, și luptă, nenicule, să ne educe, vrem-nu-vrem, în spiritul pașoptismului luceferist, de tristă întunecime. Cu o ageră privire de șoim

orb, vede râma la cinci metri în ogrorul „Constelațiilor diamantine” și decretează, de la înălțimea micimii sale, că această revistă este, cităm: „zdreanță publicistică” și că ar trebui să-i „piară sămânța”! O asemenea pornire de discriminare, până la stârpire, rar ne-a fost dat să întâlnim! Încă de la primii pași ai revistei, ne-am mărturisit intenția de a nu fi rivali, în demersul nostru cultural, ci, cu toată dragostea, complementari. Tocmai de aceea, nu înțelegem cu ce a greșit revista noastră, de fapt, a dumneavoastră, a tuturor, prin simpla ei existență. Dacă este proastă, să fie lăsată în pace. Dacă este urâtă, să fie ignorată! Suntem ca o femeie urâtă căreia nu-i place să i se spună, zi de zi, că este urâtă! Vă sfătuim să vă uitați la frumoasa Ifigenie, cea cu ochi de Argus, care vede-tot, peste tot, dar nimic sub nasul ei de Cleopatră, nas înfundat de prea multă inteligență useristă. Dar să vedeți dumneavoastră, dacă manelista luceferoasă nu vrea să vadă, ce șolduri are cultura promovată de luceafărul ifigenos! Aruncați-vă ochii la rubrica „Dintre sute de catarge” și veți constata că frumosul vers eminescian este spurcat de o prea înaltă simțire poetică, încât, rubrica se poate numi, fără exagerare: „Dintre slute de catarge”. Nu vrem să dăm nume, pentru că nu ne interesează persoana ca atare, de altfel, nevinovată în tentativa ei de a cuceri Everestul sensibilității

noastre, ci să scoatem în evidență maniera de înaltă ținută de a promova adevăratele valori, fără de care, lumea n-ar fi decât, vorba poetului național, „prav” și „nemică”. Și, pentru că nu ne place să vânturăm furtună, iată materialul clientului, tot o Ifigenie, o clonă proaspătă, marfă serioasă care se vinde pe degeaba: *„Dezbracă-mă: Am o meserie / asexuată/ nu pot să-mi arăt decolteul/ pe cât aș vrea/ nu pot să-mi las la vedere/ bretelele de la sutien/ nu pot să mă aplec/ pentru a-mi revela chiloții roz. / Îmi pun un decolteu imens/ pe dinăuntru/ port chiloții tanga/ pe suflet/ mă dezbrac la comandă / de orice/ și rămân goală./ Îmi arăt sânii întorși/ către coaste/ și respir liberă / de bretelele / care mă leagă./ Mă aplec în fața ta / și-ți arăt totul.”*

Ei, ei, măi, constelați diamantini! Jos pălăria! Acum pricepeți voi de ce sunteți gunoaie mediatice? Păi, vedeți voi ce artă pentru hartă este aici? Aici se găsește, pe tarabă, tot ce vrea mușchii intelectualului: decolteu, sutien, sâni, chiloți, probabil budigăi, chiloți tanga. Altă viață! Și câte informații de specialitate! O adevărată enciclopedie ambulantă! Meseria de prostituată („mă dezbrac la comandă / de orice”) este, culmea, asexuată!!! Explozia se transformă în implozie: sânii cresc în interior, spre coaste, decolteul se pune pe dinăuntru, chiloții se poartă pe suflet: „port chiloții tanga / pe suflet”. Astea da, valori mobilizatoare! Lecția de talent este

clară: noi, „Constelațiile diamantine” niciodată nu ne vom ridica la înălțimea subteranei luceferiste. De aceea, recunoaștem, cu umilință, că în veci vom rămâne, vorba înțeleaptă a bătrânei Ifigenii, o biată „zdreanță publicistică”. Dar, cântărind bine lucrurile, ne întrebăm de ce nu se găsește cineva de la conducerea revistei care să-i pună sârmă în nas șturlubaticiei Ifigenii sau s-o scoată

pe ușă afară și s-o declare, apoi, nulă, că tot s-a dovedit a nu fi decât o mare firmă de mărunțișuri?!

(E vorba de marile poieta Horia Gârbea, șeful poieților din Bucurest. Are el un ziar care se cheamă LUCEAFĂRUL DE DIMINEAȚĂ. Acolo critica revista mea, „Constelații diamantine”, văzând că e lăudată în toată lumea. El semna acolo, cu pseudonimul IFIGENIA)

FESTIVALUL NAȚIONAL DE LITERATURĂ UMORISTICĂ „DACUL VESEL” – ORĂȘTIE, 2025

Laura LUNGESCU

După o bună bucată de vreme în care festivalurile picau mai repede ca piesele de domino, inimosul Valentin David, cu puteri supraomenești, a reușit să-i aducă la Orăștie pe câștigătorii festivalului DACUL VESEL, alături de invitați speciali, într-un program bine gândit, dublat de cadrul de poveste specific zonei.

După o perioadă cu influențe ușor polare, vremea a devenit plăcută, căldura instalându-se la propriu și la figurat, în perioada 19-21 septembrie, hotărâtă să sprijine demersul organizatorilor.

Daca ar fi să intru în amănuntele creării bugetului necesar festivalului, probabil aș scrie pagini întregi fără a mai reuși să ilustrez frumoasele și interesante momente gândite și realizate pe durata celor trei zile de festival.

Vineri, după primirea invitaților și acomodarea cu climatul de Orăștie, grupul, frumos constituit, a pornit pe jos (ocazie cu care a reușit să contemple localitatea-gazdă), spre sala Astra, unde urma să se desfășoare prima parte din programul festivalului. Seara a început cu expoziția de caricatură a Maeștrilor-Vărsători Marian Avramescu și Liviu Stănilă, artiști cu renume internațional dat de premiile obținute în marile concursuri, de expozițiile organizate sau de calitatea lor de jurați. Am ilustrat calitățile lor în articolele din revista Hohote, numerele 32 și 33, intitulate „DESPRE UMOR CU SERIOZITATE”. Dincolo de performanțele profesionale și de amabilitate, cei doi sunt oameni extrem de veseli, stare ușor transferată la privitorii simezelor sau la persoanele ce fac un rând interminabil pentru o caricatură sau un portret.

Maestrul Marian Avramescu asaltat, ca de fiecare dată, de un număr impresionant de

iubitori ai caricaturii, reușește să lucreze și să empatizeze cu fiecare, acordându-le atenție din primul și până în ultimul minut al manifestării.

Valentin David, făuritorul acestui festival, pentru care a trudit zile întregi cu seriozitatea-i specifică, declară deschise lucrările și acordă cuvântul invitaților. Marian Avramescu a captivat atenția sălii prin cuvintele bine alese, iar Liviu Stănilă a încheiat în aceeași tonalitate.

Vicepreședintele Uniunii Epigramiștilor din România, Domnul Mihai Sălcuțan, un orator desăvârșit, a prezentat un mesaj de salut concentrat, cu substanță și foarte bine garnisit cu umor de calitate, amplificând emoția momentului.

Au urmat trei lansări de carte. UMOR PÂNA LA CER, avându-i ca autori pe Teodora Pascale și Mihai Lungescu. Cartea a fost prezentată la detaliu de Camelia Ardelean.

În fapt, este vorba despre un maraton de replici poetice picante între cei doi protagoniști, cu o doză sporită de umor, născut la recomandarea lui Valentin David, cel care a și prefăcut cartea prietenilor săi. Grafica a fost realizată de Marian Avramescu, într-o acuratețe fără cusur și într-un timp record. Editarea s-a produs după trecerea în neființă a Teodorei, ca un omagiu adus talentului său și contribuției la îmbogățirea poeziei românești.

Cea de-a doua carte lansată, OLTENIA MON AMOUR, SAU CE E OLTENII ȘI CE VREA EI, este o nouă carte de epigrame și poartă semnătura epigramistului-poet Nică Janet. Dincolo de conținutul savuros, prezentarea în sine a stârnit un râs general, apreciativ, succesul fiind garantat atunci când autorul poartă cea mai roșie cravată din lume!

A treia carte lansată, EPIGRAME ILUSTRATE, volumul 3, aparține epigramistului-fabulist-organizator Valentin David și caricaturistului Cornel-Marin Chiorean din Râmnicu Vâlcea, aflați într-o colaborare ce durează de peste patru ani. Fiecare dintre cele 600 de epigrame, cu migală meșteșugite de redevabilul Valentin David, dezvoltă acțiuni încheiate cu poante imprevizibile, pline de învățăminte, în scopul îndreptării moravurilor, situațiilor de condamnat etc. (sunt relatările lui Vasile Larco în prefața cărții).

Programul a fost presărat constant cu intervențiile muzicale, în recitaluri separate, ale Giuliei Lungescu (pianină) și Daniel Bratu (chitară și voce). Seara s-a încheiat cu o cină bogată (prin grija Silviei, autoarea celui mai pufos cozonac și a celei mai gustoase plăcinte cu brânză) și cu un nou recital marca Daniel Bratu, întins până spre miezul nopții.

Sâmbătă, dis-de-dimineață, am mers să vizităm cetatea medievală a Orăștiei însoțiți de Directorul Muzeului de Istorie și Etnografie Orăștie, Mihai Căstăian. Construcția reabilitată și spațiile verzi cu o perfecțiune de invidiat chiar și de cel mai bun

peisagist, ne-au purtat în lumea medievală, ca și epigramele născute ad-hoc, cu trimiteri la personajele din Don Quijote de la Mancha.

După ședința foto, am traversat zona pietonală până la mijlocul de transport ce ne-a dus

la Muzeul Civilizației Dacice și Romane din Deva. Gazda noastră de aici, Domnul Dumitru Tâlvescu (aflând ulterior că este gor-jean), a prezentat participanții, invitându-i la microfon să se manifeste după bunul plac și „să

se facă de răs” fiecare în felul lui. După vizitarea muzeului, reinventa-rea artistică a lui Daniel Bratu și privitul lung și admirativ al par-cului ce străjuiește muzeul, am făcut o ședință foto (în ramă) și am revenit la Orăștie pentru masa de prânz și odihnă, în pregătirea întâlnirii pentru decernarea premiilor.

Prezentatorii galei, Vali Slavu și Narcis Fercheș, au reușit să rămână și să ne țină în formă până la sfârșitul spectacolului. Au urcat pe scenă (nu neapărat în ordinea aceasta), Lucian Perța, Dorel Lazăr, Gheorghe Bălci, Laurențiu Ghiță, Sanda Nicucie, Daniel Bratu, Florina Dinescu, Iulian Ursu, Mihai Sălcuțan, George Eftimie, Radu Păcurar, Nică Janet, Marian (Grig) Doboreanu, Sorin Finchelstein, Camelia Ardelean, Doru-Mihai Lungescu și, bineînțeles, Valentin David, fiecare cu ce-a putut (epigrame, parodii, fabule), reușind să provoace cascade de răs și ropote de aplauze.

Între aceste momente strălucitoare, ne-au cântat și încântat Corina Ofelia Corpodean, Giulia Lungescu și Daniel Bratu, cu genuri diferite, dar cu o singură misiune: aceea de a ne face să fredonăm cu ei, să fim parte din spectacol.

A fost o seară fermecătoare, am strâns toți cosonii, am împachetat clapa și expozițiile artiștilor-caricaturiști și am pornit spre restaurantul Corona. Cina festivă ne aștepta cu preparate de sărbătoare, muzică bună și atmosferă caldă, prietenească. A fost o seară lungă, cu acorduri de dans, cu o densitate mare de cântăreți, unul mai talentat decât celălalt (eu am pariat pe Gogu Panduru!), cu un concurs de epigrame ad-hoc, glume, împăcări memorabile și revenirea la vechile prietenii.

La ultimul mic dejun, am rememorat cele întâmplare, am împărțit prăjiturile rămase, ne-am îmbrățișat, pupat și fiecare a plecat pe drumul său, cu bucuria participării la un festival bine realizat din toate punctele de vedere.

Felicitări, Valentin David, pentru această reușită!

Marian Avramescu

FESTIVALUL-CONCURS „ÎNTÂLNIREA EPIGRAMIȘTILOR” Ediția a XXXVIII-a, 3-5 octombrie 2025, Brăila

Laura LUNGESCU

În cel mai repede-zburător weekend pe care mi-l amintesc, am plecat spre Brăila cu o strângere de inimă, dat fiind că se anunța o vreme ploioasă și rafale de vânt cu intensitate greu de suportat. Dar cu optimismul caracteristic, dornici de revedere cu participanții la festival (de la care auziserăm foarte multe povești pe care voiam să le experimentăm și noi), am pornit cu o oarecare întârziere (având și câteva opriri prin și pe lângă București) spre destinația finală! Brăila nu ne este așa de cunoscută, dat fiind că o revedem doar a doua oară, dar ne-a rămas în suflet prin frumusețea arhitecturii orașului și a vecinătății bătrânului fluviu.

Vineri, aproape ultimii ajunși, ne-am cazat la limita orei de întâlnire a grupului, la parterul hotelului. În recepție, am revăzut o parte dintre participanți, parcurgând cu drag etapa de îmbrățișări de bun venit. Am continuat în restaurant cu organizatorii, Domnii Alexandru Hanganu și Mihai Frunză, care ne-au întâmpinat într-un mod cald, familiar, specific duetului umoristic Hanganu-Frunză. Salutându-i apoi pe toți participanții, ne-am integrat ușor în mediul creat de acordurile muzicale oferite cu măiestrie prin talentul nemărginit al neobositului chitarist/cantautor/poet/epigramist/șofer de Toyota și conducător al grupării moldovene, Daniel Bratu!

Voia bună e molipsitoare, dar și calitatea de invitat-muzician, de aceea Daniel a dat tonul și curajul de a fi parte în acest moment muzical, gazdei noastre cu veleități ascunse de maestru al muzicuței, Alexandru Hanganu, dar și jumătății mele, Mihai, care a interpretat ce-și mai amintea din repertoriul său demult neactivat. A fost o seară interactivă, cu mulți umoriști pe metru pătrat, greu reușind să ne găsim calea spre camerele de odihnă.

Dimineața a început cu deplasarea spre port unde, într-o sală de ședință frumos amenajată pe pontonul ancorat cu mare grijă la malul Dunării, ne-am așezat nerăbdători să fim martorii lansării noului volum umoristic „Delfinii umorului”, care-i are autori pe Alexandru Hanganu și Mihai Frunză. Ne-a acaparat dialogul-descriere dintre Florentina Loredana Dalian și Florin Rotaru, prin complexitatea prezentării și ușoarele săgeți trimise în direcția autorilor, prin umorul specific și spontaneitatea acestor oameni făcuți să descrețească frunți. Savuros schimb de replici, captivant, cu momente emoționante!

Apoi, cu o ambarcațiune pregătită prin grija Domnului Emanoil Ciucașu, manager al Centrului Cultural și de Agrement „Chira Chiralina”, am fost purtați pe valurile Dunării, până la varianta românească a celebrului Golden Gate Bridge, contemplând cu bucurie peisajul fără egal.

Vremea a devenit dintr-odată extrem de prietenoasă, într-o solidaritate absolută cu starea de bine creată de plimbarea inedită. Am servit prânzul pe ponton (un meniu specific zonei), întinzându-ne la vorbă cu Domnii Frunză senior și junior, dar și cu Domnul Emanoil Ciucașu, deținătorul unui portofoliu remarcabil de povești/festival, principalul „vinovat” de deținerea valoroasei ambarcațiuni și a pontonului cu pricina. Ne-am retras spre hotel, bucurându-ne de frumusețea locurilor, cu o mare încântare sufletească, mai mult plutind decât mergând.

După câteva ore binemeritate de odihnă, am pornit spre Sala Regele Ferdinand și Regina Maria a Muzeului Brăilei „Carol I”, pentru Gala Laureatilor celei de-a XXXVIII-a ediții a Festivalului Concurs „Întâlnirea Epigramaștilor”.

O sală distinsă, ocupată până la refuz de iubitorii acestui gen de manifestări, aștepta desfășurarea evenimentelor. Totul a decurs conform programului bine stabilit de amfitrionii Mihai Frunză și Emanoil Ciucașu, monitorizați atent de ochiul critic al colegului lor Alexandru Hanganu, dint-un colț al sălii. Veselia generată de dialogurile ad-hoc, de chitara și de vocea neobositului Daniel Bratu s-a situat la cele mai înalte cote. Atmosfera a fost una rafinată, iar prestația participanților, de mare calitate, a fost răsplătită cu râsete și multe, multe aplauze.

În ciuda vremii de afară (ploaia începea să se facă simțită și să creeze disconfort ținutelor de gală), am plecat, fermecați de veselia instalată în suflete, spre hotel.

Cina a fost una festivă, iar ambianța asigurată de acorduri muzicale irezistibile a făcut ca o parte dintre participanți să-și exercite cu ușurință însușirile de dansatori. S-au depănat amintiri, au fost trecute în revistă ultimele realizări, s-au creionat proiecte de viitor între vecinii de masă, dar și prin rocade cu cei aflați la mesele alăturate.

Duminică, după întâlnirea de la micul dejun și recapitularea celor întâmplare, ne-am îmbrățișat cu gândul la următoarea revedere și am pornit spre casele noastre, mai bogați în amintiri.

Mihai Lungescu, Alexandru Hanganu, Laura Lungescu și Mihai Frunză.

Emanoil Ciucașu, Manager al Centrului Cultural și de Agrement „Chira Chiralina”.

Marian Avramescu

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE UMOR ȘI CARICATURĂ „ION CĂNĂVOIU” – Ediția a XXXIII-a, 24-26 octombrie 2025 –

Laura LUNGESCU

Festivalul Internațional de Umor și Caricatură „Ion Cănąvoiu“, 2025, sau un buchet de tinere talente bine călăuzite de seniorii epigramei și graficii românești, coincide cu împlinirea a 30 de ani de la crearea Societății Umoriștilor Gorjeni și de la apariția primului număr al Revistei HOHOTE, precum și cu împlinirea a 25 de ani de la crearea Cenaclului HOHOTE.

În concursurile festivalului au fost depuse 112 lucrări: 31 de epigramă, 28 de fabulă/poezie umoristică, 11 de epigramă pentru elevi și 42 de grafică pentru elevi.

Evenimentul s-a desfășurat între 24 și 26 octombrie 2025, la Târgu-Jiu, Tismana, Hobița și Runcu, după următorul program:

❖ VINERI, 24 octombrie, între orele 9-14, artistul grafic Marian Avramescu (mulțumiri nemărginite!), sprijinit de cadrele didactice Laura Lungescu, Elisabeta Trașcă, Liviu Trașcă, Zoran Ionică, Ion Victoria, Pachiu Gabriela și Bogdan Roua, a organizat un workshop cu tema „Cum să maximizezi șansele de a ajunge pe podiumul unui concurs de desen umoristic pentru tineri”. În număr foarte mare, elevi gorjeni dornici să descopere tehnici noi de realizare a caricaturii au fost îndrumați cu răbdare de maestrul Avramescu într-un climat al sincerității artistice.

Deschiderea evenimentului a fost asigurată de Domnul Ionuț-Viorel Bordeiași, directorul CJCPCT Gorj. Au fost prezente posturi de televiziune locale, s-au luat interviuri, s-au făcut poze. Colecția festivalului s-a îmbogățit cu zeci de portrete în creion, ale umoristului Grig M. Dobreanu, pe post de model.

Începând cu ora 17, în aceeași locație, a avut loc vernisajul expozițiilor „Zece...” (SCRIITORI, ACTORI, NOBEL) semnată Marian Avramescu și „Ora de foc” semnată Laura Lungescu. Au fost prezenți umoriști, jurnaliști și alți iubitori ai artei grafice din localitate. Și-au exprimat aprecierea pentru ineditul celor două acțiuni Domnii Iani Gârbaciu – subprefectul județului, George Corbu – Președintele UER, Mihai Sălcuțan – Vicepreședintele UER, Mihai Lungescu – Președintele Cenaclului „Hohote”, Mirela Grigore – Președintele Cenaclului „Ion I. Pavelescu” din Rm. Sărat, Ion Diviza – Secretar literar la Teatrul „Satiricus” din Chișinău, Valentin David, Janet Nică, Nelu Vasile și Grigore Haidău. În climat festiv, Domnul George Corbu a înmănat Cenaclului HOHOTE diploma prin care, la cei 25 de ani de activitate, cenaclul este declarat MEMBRU DE ONOARE al UER.

❖ SÂMBĂTĂ, 25 octombrie, au fost organizate vizite la obiectivele turistice Muzeul tezaurului BNR din incinta Mănăstirii Tismana, unde ghid ne-a fost o tânără măicuță, atâteștiutore și plină de harul lui Dumnezeu, al cărei nume prefer să rămână sub tăcere, și Casa memorială Constantin Brâncuși din satul Hobița, comuna Peștișani, unde muzeografa

Doina Pană a trecut în revistă viața lui Constantin Brâncuși, de la pedeapsa pentru „scrijelirea” băncii în clasa primară, până la recunoașterea sa ca părinte al sculpturii moderne.

Am servit prânzul la Pensiunea „Acasă la Brâncuș”, prin amabilitatea gazdelor Georgiana și Marius Lucaciu. La ora 17, în sala Florin Isuf din sediul CJCPCT Gorj am participat la vernisarea Salonului Internațional de Caricatură „Aurelian Iulius Șuță – ȘAI”.

Începând cu ora 18, sala Teatrului Dramatic „Elvira Godeanu” a devenit neîncăpătoare. Festivalul și-a desemnat câștigătorii într-un eveniment umoristic și muzical plin de zâmbete, emoție și aplauze, deschis de directorul CJCPCT Gorj, dl. Ionuț-Viorel Bordeiași.

Rând pe rând au urcat pe scenă:

- invitații speciali: George Corbu, Mihai Sălcuțan, Laurentiu Ghiță, Daniel Bratu, Sanda Nicucie, Ion Diviza, Gheorghe Bălici și Vasile Vajoga, care au primit premii speciale ce poartă numele unor personalități culturale marcante din Gorj;
- câștigătorii secțiunilor de epigramă și fabulă/poezie umoristică: Florin Rotaru, Vali Slavu, Valentin David, Daria Dumescu, Janet Nică, Ioan Toderașcu, Mirela Grigore și George Eftimie;
- câștigătorii concursului de epigramă-elevi: Alexandra Surupăceanu, Antonia Prunariu, Cosmina Grecu, Anca-Alexandra Velcu, Arina Calotă.
- câștigătorii concursului de grafică-elevi: Alexia-Ioana Ciobanu, Persida-Lavinia Florea, Andrei-Gheorghe Vlădău, Ana-Maria Crețu, Cosmina-Emilia Pupăzan, Lorena-Teodora Borcan, Cioclei-Andra Streinu, Maria-Adriana Popescu, Darius-Victor Tufiși, Larisa Crudu, Andreea-Sorana Gavrilescu.

Pe tot parcursul spectacolului ne-au încântat auzul cu acorduri muzicale Giulia Lungescu la clape și Angela Mogoșanu la voce.

Au intervenit spontan cu epigrame și poezii, cu adresă directă spre gazda Mihai Lungescu, talentații umoriști Daniel Bratu, Janet Nică și Vasile Vajoga.

❖ DUMINICĂ, 26 octombrie, programul a continuat în Runcu, localitatea natală a lui Ion Cărnăvoiu, cu vizitarea casei-muzeu Maria Apostol și a cheilor Sohodolului. Prin amabilitatea Domnului primar am fost primiți în Căminul Cultural din satul Valea Mare, cu boabe de porumb fierte, castane fierte și nuci proaspete. Pe scenă a evoluat trupa de dansuri a elevilor din localitate, în costume tradiționale, iar câteva eleve cu voci de aur au interpretat melodii specifice folclorului local.

Umoriștii au răsplătit publicul cu un regal epigramatic de zile mari. Prin amabilitatea aceluiași edil, festivalul s-a încheiat cu o masă oferită de pensiunea Pink House amplasată în mijlocul naturii.

Aducem mulțumiri:

- directorului Muzeului Județean „Al. Ștefulescu”, Domnul Dumitru Hortopan;
- directoarei Teatrului Dramatic „Elvira Godeanu” Doamna Mariana Ghițulescu;
- primarului comunei Runcu, Domnul Adi Câmpeanu;
- profesorilor care au coordonat participarea elevilor în concursuri;

- ghidului muzeograf d-na Doina Pană;
  - jurnalistului Gigi Bușe, reporter de serviciu din primul și până în ultimul minut al festivalului;
  - tuturor sponsorilor (prezenți pe scena festivalului);
  - publicului numeros prezent la gala de premiere;
  - pensiunii Antique
- și, nu în ultimul rând, tuturor umoriștilor participanți la festival.
- La revedere, în 2026!

CÂȘTIGĂTORII FESTIVALULUI

Secțiunea EPIGRAMĂ

Premiul I – Florin Rotaru

Mențiune – Ion Moraru

Premiul II – Valentin David

Mențiune – Ioan Toderașcu

Premiul III – Janet Nică

Mențiune – Mirela Grigore

Secțiunea FABULĂ / POEZIE UMORISTICĂ

Premiul I – Vali Slavu

Mențiune – Janet Nică

Premiul II – Daria Dumescu

Mențiune – George Eftimie

Premiul III – Valentin David

Mențiune – Grigore Cotul

Secțiunea EPIGRAMĂ-ELEVI

Premiul I – Alexandra Surupăceanu

Mențiune – Cosmin Grecu

Premiul II – Antonia Prunariu

Mențiune – Anca-Alexandra Velcu

Premiul III – Ranya-Maria Stăiculescu

Mențiune – Arina Calotă

Secțiunea GRAFICĂ-ELEVI

Premiul I – Alexia-Ioana Ciobanu

Mențiune – Lorena-Teodora Borcan

– Persida-Lavinia Florea

Mențiune – Andra Streinu Cioclei

Premiul II – Alexandru-Ștefan Condeescu

Mențiune – Maria-Adriana Popescu

– Andrei-Gheorghe Vlădău

Mențiune – Darius-Victor Tufiș

Premiul III – Crețu Ana-Maria

Mențiune – Larisa Crudu

– Cosmina-Emilia Pupăzan

Mențiune – Andreea-Sorana Gavrilescu

CREAȚII DIN CONCURS

Florin Rotaru

MOȘTENIRE...

CULTURALĂ ȘI NU PEA

E dovedit – ne place, nu ne place –

Din răsărit avem „Război și pace”

Și nu găsim, se pare, antidotul,

Că tot de-acolo vine „Idiotul”!

UN AMIC CONSECVENT

Sărac și prost pe vremuri l-am lăsat,

Iar azi când l-am văzut am constatat

Că anii ce-au trecut de-atunci destui

Nu au avut putere-asupra lui...

Valentin David

PLOAIE DE FLORI

În era marilor orori,

Când bântuie războiul rece,

Iubita îmi aruncă flori...

La nervi, dar toate-s în ghivece!

CONSOLARE

Se duse coiful de la daci,

Tezauru-i în beci, la ruși,

Mai proști om fi, dar nu săraci...

Avem coloana lui Brâncuși!

Janet Nică

STATISTICĂ

De-ar fi război, așa indică
Sondajul fără de nuanțe,
Românii n-ar muri de gloanțe
Că-s, dinainte, morți... de frică.

BRÂNCUȘIANĂ, 1

Când ai plecat, prieten drag,
Tu ne-ai lăsat pe-acest meleag,
Săraci, în inimi cu văzduhul
Și ne-ai găsit săraci... cu duhul.

Ion Moraru

PRECAUȚIE

Auzind că țin cu rușii,
Vine soacră-mea la noi,
Dar i-am scris în fața ușii:
„Vreau doar pace, nu război!”

CONSTATARE

Tot românul e deștept,
Harnic, gospodar și drept,
Dar, de-o vreme, niște „foști”
Ne-au lăsat săraci și... proști!

Ioan Toderășcu

LOCUIND CU MAMA-SOACRĂ

Tot cătând să mă provoace,
Viața mea e chin și jale,
Războindu-ne în pace,
Că de-ar fi să-avem pistoale...

ROMÂNII,

DE-A LUNGUL TIMPULUI

Gândind, cu drag, la țara mea,
Un lucru-mi dă și-acum fiori:
Săraci și proști am fost cândva,
Dar cum suntem conservatori...

Mirela Grigore

RĂZBOI ȘI PACE

Mă războiesc de-o vreme cu vecinul,
Că-și varsă pe nimicuri tot veninul,
Vecina însă face ea ce face
Și-ngenunchind... încheie-o nouă pace.

FIUL MEU

El a plecat să-i fie bine
Și ne-a lăsat săraci lipiți,
Iar când s-a-ntors din țări străine,
Eram *cârpiți*.

Doru-Mihai Lungescu

Întâmplări la festival

Duminică, 26 octombrie, după masa de prânz servită la pensiunea Pink House din Arcani, comuna Runcu, urma să declarăm închise festivitățile celei de-a 33-a ediții a festivalului "Ion Cănașvoiu". În retragerea invitaților către locul de parcare s-a apropiat de mine, cu un surâs misterios, care prevestea o surpriză, domnul profesor Ion Popescu Brădiceni, prezent la manifestările zilei din primul moment. Îi cunoșteam în mare măsură stilul și am fost aproape convins că-mi va povesti, în cuvinte atent meșteșugite, despre noua sa carte sau despre festivalul "Serile la Brădiceni", care se desfășurase cu puțin timp în urmă. Spre surprinderea mea, a scos din buzunar și mi-a întins o pagină de agendă pe care scrisese de mână un text scurt. „Ți-am relatat aici o întâmplare amuzantă care-l privește pe Ion Cănașvoiu, neconsemnată până la acest moment”. Iată conținutul textului:

„Lui Ilie Câșu, prim-secretar al PCR Gorj. Într-o noapte, Ion Cănașvoiu era de serviciu la telefonul de urgențe. A trecut Ilie Câșu și l-a prins cu o sticlă de vin pe masă. A țipat la el c-o să-l dea afară de la «Gazeta Gorjului». A doua zi, chemat fiind la biroul acestuia, s-a dus și i-a dat o epigramă. Ilie Câșu a râs sănătos și l-a iertat.” Iată epigrama:

Lui Ilie Câșu

Mă acuzi că beau mult vin,

Că m-ascund după mustață,

Eu mi-s câș numai în viață,

Tu ești Câș și-n buletin. (Ion Cănașvoiu)

Este posibil ca textul să fi suferit modificări sub efectul timpului, dar întâmplarea poartă amprenta autenticului și-i mulțumim domnului profesor Ion Popescu Brădiceni.

Festivalul în secvențe

Gigi BUȘE

Mamăăă! Ce de fete am!!!

Vineri, 24 octombrie 2025, de la ora 09:00, la Muzeul Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu”, a avut loc un prim workshop de grafică pentru tineri, din Gorj, cu tema „Maximizarea șanselor de-a ajunge pe podium într-un concurs de caricatură pentru tineri” organizat de profesoara Laura Lungescu și susținut de maestrul Marian Avramescu în cadrul ediției a XXXIII-a a Festivalului Internațional de Umor și Caricatură „Ion Căănăvoiu”.

Au venit elevi din tot județul Gorj, dornici să descopere tehnici noi de realizare a caricaturii, fiind însoțiți de cadrele didactice: Pachiu Gabriela, Ion Victoria, Roua Bogdan Marian, Zoran Ionică și Trașcă Elisabeta. Au fost prezente și alte personalități ale culturii gorjene.

În cadrul acestei activități, epigramistul Grig Dobreanu, dar în viața de zi cu zi, Colonelul în retragere Grigore Marian Dobreanu, a devenit modelul de lucru al tinerilor graficieni gorjeni. Aceștia, cu talent și pricepere, au realizat frumoase desene ale poznașului epigramist gorjean, pe care le-a apreciat și domnul Marian Avramescu. În 2-3 minute a și terminat desenul, după care a trecut pe la fiecare elev și i-a explicat cu răbdare și pasiune cum se creează o caricatură, oferind sfaturi prețioase, împărtășind reguli, dar și secrete ale caricaturii.

Fiecare elev, după terminarea desenului, l-a prezentat Domnului Marian Avramescu și au făcut și o fotografie împreună, spre amintire, apoi au așezat tablourile sub expoziția maestrului.

Când a terminat desenul și ultimul copil, poznașul epigramist Grig Dobreanu s-a ridicat de pe scaun, puțin cam înțepenit de spate, la care avea deja făcută o operație recentă, a dat cu privirea de peste 20 de portrete ale sale făcute de elevi și înrămate pe loc, a exclamat cu uimire: „Mamăăă! Ce de fețe am!!! Cum le-oi duce eu acasă!!!, iar cei prezenți au râs cu hohote.

Maestrul Marian Avramescu le-a prezentat participanților expoziția sa de caricatură și desen intitulată „Zece...”, iar doamna Laura Lungescu expoziția dumneaei de fotografie, intitulată „Ora de foc” și au mulțumit elevilor participanți și profesorilor care le îndrumă și veghează cu profesionalism și dragoste pașii către pasiunea lor, artele vizuale.

Prezent la această primă activitate a festivalului, domnul dr. Ionuț-Viorel Bordeiași, managerul CJCPCT Gorj, i-a mulțumit Doamnei profesoare Laura Lungescu pentru organizare și graficianului Marian Avramescu pentru participare și implicare în desfășurarea acestui prim eveniment, explicându-le elevilor câteva cerințe minime pentru participare la concursuri, modul de lucru și elementele forte pe care să le realizeze. O mare parte dintre acești elevi au participat cu lucrări și la secțiunea grafică destinată lor unde au fost depuse 42 de lucrări și premiați 12 elevi. Despre graficianul Marian Avramescu a spus că este „un maestru al portretului satiric, iar în lucrările sale, umorul devine artă, iar caricatura – o formă sinceră de reflecție asupra lumii în care trăim”.

EXPOZIȚIA DE CARICATURĂ „ZECE...” A FOST DE NOTA 10

Gigi BUȘE

În după-amiaza zilei de vineri, pe 24 octombrie 2025, începând cu ora 17:00, la Muzeul Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu”, a avut loc deschiderea ediției cu numărul 33 a Festivalul Internațional de Umor și Caricatură „Ion Cănașoiu”, organizat în perioada 24-26 octombrie 2025, de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Gorj (CJCPCT Gorj), cu sprijinul Consiliului Județean Gorj, în parteneriat cu Uniunea Epigramaștilor din România, Cenacul „Hohote” și Muzeul Județean „Alexandru Ștefulescu”.

La începutul acestui eveniment a avut loc vernisajul expoziției de caricatură „Zece” semnată de marele grafician prahovean Marian Avramescu. *„Denumirea este un afiș sau o titulatură a expoziției și se referă la acest «Zece», deoarece sunt câte 10 lucrări din fiecare secțiune sau domeniu pe care eu l-am abordat. Zece acuarele, 10 caricaturi de epigramaști, de politicieni, de actori, de președinți de state, de fotbaliști sau de sportivi, dar și zece desene pe care le-am adus pentru evenimentul de astăzi”,* a spus Domnul Avramescu, după care a prezentat fiecare categorie de caricaturi sau desene.

Domnul Mihai Lungescu, președintele umoriștilor gorjeni, moderatorul acestui eveniment, de profesie inginer, dar un foarte valoros om de cultură gorjean, a spus că l-a invitat pe domnul Marian Avramescu să prezinte *„această minunăție, această bogăție de tablouri, de imagini, de portrete și de caricaturi”,* pentru că este foarte cunoscut și este un prieten bun al epigramaștilor români, *„un prieten desăvârșit și un om de o rară sensibilitate”.* Apoi, domnul Lungescu a făcut câteva referiri, ca un adevărat critic de artă, la grafica și expoziția maestrului Marian Avramescu. *„Este genul de artist care transformă*

un simplu creion într-o armă de seducție vizuală. Cu o linie sigură, elastică și plină de vervă, el face ceea ce numai adevărații caricaturiști știu. Îmbină observația psihologică fină cu tușa grafică spontană, transformând fiecare chip într-un spectacol al expresivității. Din punctul de vedere al limbajului vizual, Marian Avramescu stăpânește cu eleganță arta contrastului. Linia subțire și nervoasă alternează cu tușele mari și întunecate, umbrele sunt mai degrabă gesturi decât volume, expresivitatea fețelor devenind o compoziție ce naște din tensiunea dintre observația realistă și exagerarea plastică. El nu deformează chipurile, ci le amplifică adevărul, le aduce esența la suprafață. Ochiul său vigilent are o precizie chirurgicală. Caricatura în mâinile lui Marian nefiind doar un exercițiu de haz, ci o formă de critică vizuală, o oglindă distorsionată care, paradoxal, reflectă foarte clar realitatea. În epoca filtrelor și a imaginii lustruite, el alege desenul ca pe o formă de rezistență. O linie curată făcută dintr-o singură respirație, care spune mai mult decât o mie de cuvinte. Umorul lui nu este dur, ci inteligent, cu acea doză de tandrețe care face ca râsul să nu doară, ci să lumineze. În fond, Marian Avramescu e un ilustrator al adevărurilor ascunse în detalii. Fiecare linie a sa e o replică grafică la spectacolul lumii. Un spectacol pe care el îl prinde într-o clipă și îl oferă ca pe o lecție de luciditate și de râs. Acesta este maestrul Marian Avramescu”.

În continuare, Domnul Avramescu, a spus că se consideră prietenul epigramaștilor, pentru că se intersectează mereu cu ei la festivalurile de umor din țară. I-a mulțumit Domnului Mihai Lungescu pentru calitatea de critic artistic, pe care a dovedit-o cu profesionalism, talent și știință. Este bucuros că acest spațiu din clădirea Muzeului Județean Gorj este destul de generos și luminos, informație dată și de doamna Laura Lungescu înainte de a pleca la drum, și de aceea a putut să aducă și să expună atâtea tablouri aici. „Ceea ce vedeți aici este o parte din lucrările mele din câteva domenii legate de artele vizuale”, a explicat artistul denumirea expoziției, la fel cum a făcut-o de dimineață, în

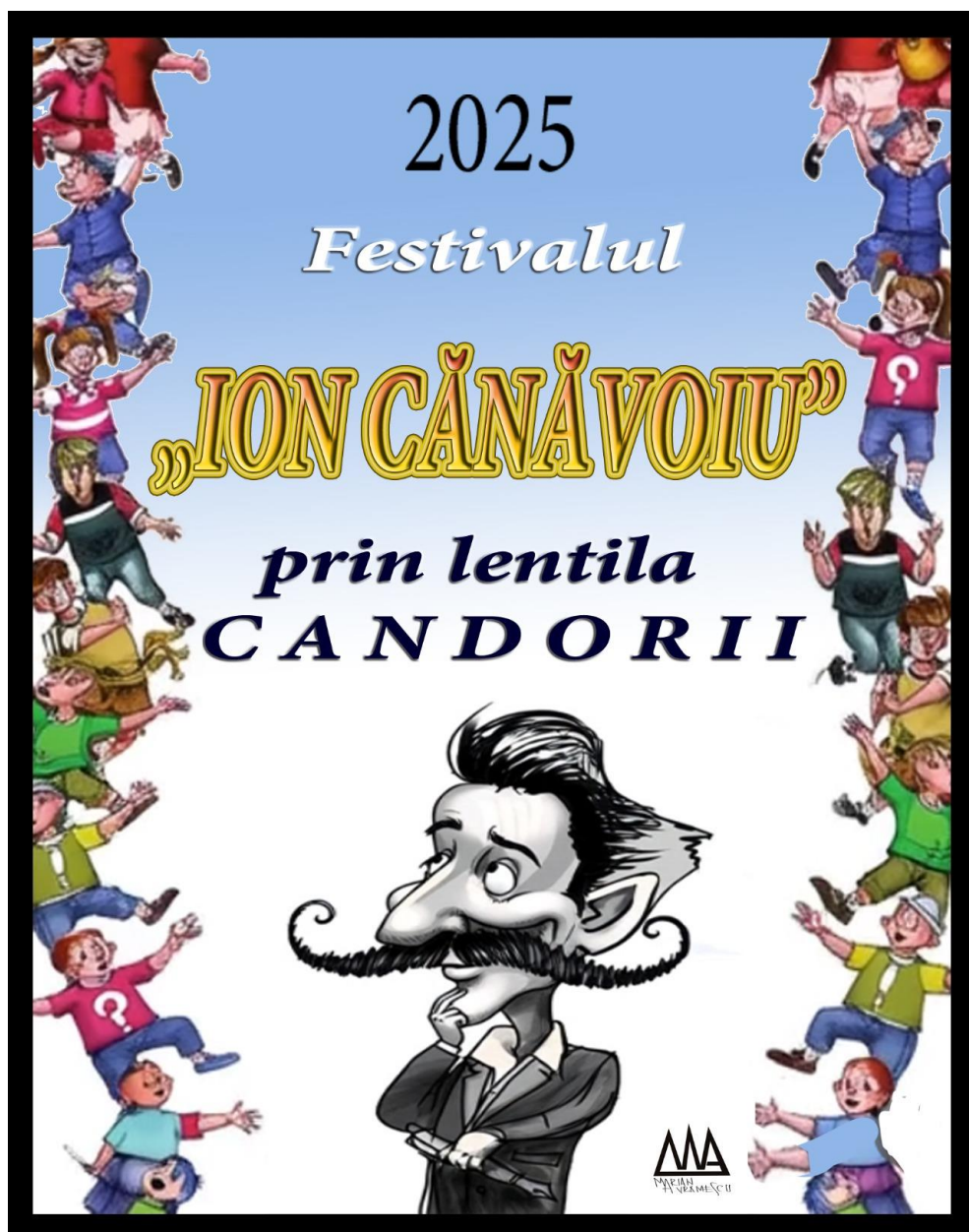
prezența elevilor, și a prezentat, rând pe rând, tablourile de pe simezele și pereții acestei săli.

De asemenea, a vorbit despre Expoziția de fotografie „Ora de foc” a doamnei Laura Lungescu, cu imagini pe care le-a surprins *„printr-o plăcere pură de a fotografia unele momente ale zilei în pelerinajul ei prin țară și prin lume, care sunt de o sensibilitate și o frumusețe rare”*, iar o parte din ele i-au fost și lui model la desenele în acuarelă. În încheiere, a vorbit și despre workshop-ul de grafică pentru tineri, pe care l-a realizat alături de doamna Laura Lungescu cu elevii gorjeni prezenți azi-dimineață, în această sală, motivând necesitatea continuării acestui început temerar. Modelul avut de copii pentru caricatură, Domnul Grig Dobreanu, a prezentat această epigramă: Deși îi sunt amic fidel, / Văzând că nu-mi mai tace gura, / Mi s-a propus să fiu *model*; / Copiii mi-au făcut figura!

La final domnul Avramescu a apreciat talentul elevilor și le-a mulțumit organizatorilor pentru această participare în festival.

Au salutat evenimentul în cuvinte apreciative Domnul George Corbu, Președintele Uniunii Epigramiștilor din România, Domnul Mihai Sălcuțan, Vicepreședintele aceleiași Uniuni, Doamna Mirela Grigore, Președinta Cenaclului „Ion I. Pavelescu” din Rm. Sărat, Domnul Ion Diviza, epigramist celebru din Chișinău, au fost înmânate diplome și distincții. Domnul George Corbu, salutând cei 25 de ani de activitate ai Cenaclului „Hohote”, i-a conferit calitatea de membru de onoare al UER. Diploma i-a fost înmănată Președintelui cenaclului, Domnul Mihai Lungescu. Au urmat momente de socializare și poze de grup.

Marian Avramescu

Laura LUNGESCU

Am primit nenumărate ecouri pe marginea Concursului de grafică și a activităților desfășurate cu elevii școlilor gimnaziale, liceelor și colegiilor din județ, la Festivalul „ION CĂNĂVOIU”, ediția a XXXIII-a, în sala Muzeului Județean Gorj, „Al. Ștefulescu”, sub îndrumarea artistului plastic Marian Avramescu, încât mă consider dator să le prezint cititorilor revistei HOHOTE, cu speranța că participarea la următorul festival va fi și mai numeroasă.

ALEXIA-IOANA CIOBANU – Premiul I, Concurs de grafică pentru elevi:

Pentru mine, participarea la concursul internațional de Umor și Caricatură „Ion Cănașoiu”, cu tema „La masa cu Brâncuși” a fost o experiență cu adevărat unică, o combinație de emoție, curiozitate și bucuria de a crea. În cadrul acestui concurs am realizat 3 desene, unul dintre ele având un strop de umor, fiind o caricatură a lui Brâncuși văzut prin ochii mei, unul un portret semi-realist și un desen aproape suprarealist, care exprimă viziunea mea asupra lui Brâncuși. L-am surprins pe acesta stând la o masă, iar în jurul lui se aflau diferite creații ale sale, ca și cum ideile sale ar fi ieșit în afara minții și ar fi căpătat viață.

În cadrul acestui concurs am avut ocazia să particip și la un curs de desen, unde marele caricaturist Marian Avramescu ne-a îndrumat în desen și ne-a explicat ce ar trebui să facem pentru a ajunge pe podiumul concursurilor naționale și internaționale. Consider că acest curs m-a ajutat din foarte multe puncte de vedere, mi-a mărit încrederea de sine și a deschis o nouă ușă în viața mea, care mi-a lărgit orizontul.

De asemenea, am cunoscut multe persoane influente în lumea artei și am avut onoarea de a primi sfaturile lor, am cunoscut și persoane apropiate de vârsta mea, cu același interes, cu care am legat prietenii pe viață.

Acest concurs a fost o provocare pentru mine, diferită de ceea ce făcusem până acum. Sunt foarte recunoscătoare pentru că am avut această posibilitate și sper că voi putea participa și în viitor la astfel de concursuri. Îi încurajez pe toți tinerii talentați să își urmeze pasiunea și să dovedească faptul că arta e importantă — e o limbă prin care putem spune mai mult decât ar putea cuvintele vreodată.

EMILIA PUPĂZAN – Locul III, Concurs de grafică pentru elevi:

Experiența festivalului a fost cu siguranță memorabilă pentru mine și pentru ceilalți tineri care au avut posibilitatea să fie văzuți și apreciați. Cred că e foarte important să promovezi tinerii în crearea de artă, fie ea sub orice formă și să îi vie tradiția asta, iar întâlnirea cu alți oameni talentați precum și remarcabilul Marian Avramescu m-a făcut să fiu și mai încrezătoare în propriile forțe. Artă ne egalizează într-un mod în care vârsta, posibilitățile sau aspectul sunt irelevante!

LARISA CRUDU - Mențiune, Concurs de grafică pentru elevi:

Participarea mea la Festivalul „Ion Cănașoiu” a fost o experiență care chiar mi-a rămas în minte. De la început m-am simțit puțin emoționată, dar atmosfera a fost atât de caldă, încât m-am relaxat repede. Mi-a plăcut că oamenii erau diferiți, dar toți aveau aceeași energie bună și același interes pentru artă, umor și creație.

Mi s-a părut interesant să văd lucrările celorlalți și modul în care fiecare își exprima ideile. Festivitatea în sine a fost organizată frumos, simplu și cu bun-simț. Nu au fost momente plictisitoare, iar eu chiar m-am simțit apreciată și văzută.

Am plecat cu o stare bună, cu mai multă încredere în mine și cu gândul că a meritat să particip. A fost o experiență scurtă, dar care m-a făcut să simt că fac parte dintr-un loc unde creativitatea chiar contează.

ADRIANA-MARIA ȚANDĂRĂ – Participantă, Concurs de grafică pentru elevi:

La Muzeul Județean Gorj, am participat la un concurs de desen și, odată ajunsă acolo, am cunoscut o fată de vârsta mea, înscrisă și ea la același concurs. Ne-am împrietenit imediat! Când am intrat în sală, am văzut destul de multă lume și o echipă de știri care filma evenimentul. Am primit materiale gratuite și am desenat împreună chipul unui epigramist voluntar. După ce lucrările noastre au fost puse în rame, ne-am făcut câteva poze cu ele. Astfel, am luat o pauză ca să gustăm din prăjiturile delicioase oferite de organizatori, apoi ne-am întors la desen, făcând portrete una alteia. Domnul Marian Avramescu ne-a realizat niște portrete speciale, care mi-au rămas cu adevărat în suflet. Profesorii au fost foarte de treabă și ne-au încurajat în fiecare moment. De asemenea, ne-au dat și diplome de participare. A fost o zi plină de creativitate și activități, o experiență pe care nu o voi uita niciodată!

IOANA-DIANA DRĂCEA – Premiul special „Marian Avramescu”,**Concurs de grafică pentru elevi:**

A fost o experiență minunată din care am avut multe de învățat, grație căreia am intrat în universul umorului de calitate și am cunoscut persoane deosebite, cu un talent admirabil în caricatură și umor.

M-am bucurat nespus să fiu câștigătoarea premiului special care poartă numele lui Marian Avramescu, un creator pe care-l admir foarte mult și abia aștept să particip și la edițiile viitoare.

Mă bucur că am avut ocazia să întâlnesc oameni minunați, dintre care doi oameni calzi și apropiați de toți participanții la eveniment: Doamna și Domnul Lungescu.

ARINA CALOTĂ – Mențiune, Concurs de epigramă pentru elevi:

Acest concurs a reprezentat pentru mine o posibilitate aparte de a-mi împărtăși pasiunea cu cei din jur. Nume mari ale epigramei românești, oameni creativi și talentați, au citit lucrările tuturor elevilor și au oferit atât note, cât și păreri. De asemenea, am fost încântată atunci când am descoperit noua secțiune de caricatură. Aș recomanda cu tot sufletul acest concurs, căci el reprezintă o ocazie de a descoperi lucruri noi și de a fi apreciat pentru munca depusă.

DARIA POPESCU – Premiul „Aurelian Șuță-ȘAI”,**Concurs de grafică pentru elevi:**

A fost o experiență frumoasă, plină de emoție și inspirație. Mi-a plăcut foarte mult să particip și să mă exprim prin desen, lucru care m-a făcut să mă simt liberă și apreciată. M-am bucurat sincer să-l cunosc pe Domnul Avramescu, iar încurajările sale m-au motivat să continui să desenez și să evoluez.

ANDREI-GHEORGHE VLĂDĂU – Premiul II, Concurs de grafică pentru elevi:

Aș putea spune că m-a impresionat, nu m-am așteptat la atâta profesionalism din partea celor ce au organizat totul. Am avut și emoții, ca oricare om, din cauză că eram

puțin mai diferit de ceilalți și nu doream să ies în evidență, și din faptul că am reușit să câștig un premiu a fost una dintre cele mai frumoase realizări ale mele. În final, aș putea spune că a fost ceva special, ce n-am mai trăit până atunci.

ELIZA PAGNEJERU – Participantă, Concurs de grafică pentru elevi:

Când am ajuns la Muzeul de artă și am văzut caricaturile, mi-a plăcut foarte mult. Caricaturile de la expoziție au fost foarte amuzante. Mie mi s-a părut puțin ciudat să desenez pe cineva. Desenele celorlalți participanți ai evenimentului m-au ajutat să-mi dau seama că trebuie să exersezi și mai mult, dar oricum eu sunt mulțumită cu ce am făcut.

IOANA UDRIȘTE – Participantă, Concurs de grafică pentru elevi:

Eu m-am simțit foarte bine la festival, fiind și cu o prietenă am mai și râs împreună și ne-am făcut și portretele una alteia. Chiar a meritat să vin, nu am regrete. Nu credeam că aș fi reușit să fac portretul cuiva. Nu ar fi cel mai reușit al meu, dar a fost o experiență cu care nu te întâlnești des.

ANCA VELCU - Mențiune, Concurs de epigramă pentru elevi:

Participarea la festivalul de epigrame a fost, pentru mine, o experiență care a combinat firesc spiritul ludic cu rafinamentul literar. Am regăsit aici autori care își transformă inteligența în replici scânteietoare, iar umorul în artă. Atmosfera a fost una caldă, prietenoasă, animată de schimburi de idei, de ironii bine dozate și de bucuria de a crea ceva care, în doar câteva versuri, poate surprinde o stare, un adevăr sau un zâmbet. A fost, pe scurt, o sărbătoare a spiritului și a inteligenței jucăușe.

VICTOR-DARIUS TUFÎȘI – Mențiune, Concurs de grafică pentru elevi:

Pentru mine, activitatea la muzeu a fost una din cele mai frumoase experiențe ale mele. Am cunoscut persoane noi, am învățat lucruri noi și m-am distrat alături de persoanele întâlnite. Timpul petrecut la teatru a fost minunat, m-am amuzat ascultând epigramele și piesele muzicale oferite.

ANA-MARIA CREȚU – Locul III, Concurs de grafică pentru elevi:

Concursul a fost o experiență unică pentru mine, deoarece a fost prima activitate de acest gen la care am participat la liceu. Cel mai mult mi-a plăcut faptul că am avut ocazia să socializez și să învăț tehnici noi pe care le voi folosi la desen, în viitor. La muzeu mi-am făcut prieteni noi și am făcut o caricatură pentru prima dată. Pot spune că a face caricatură nu e atât de ușor pe cât pare. La teatru mi-a plăcut să aud epigramele și toate celelalte activități prezentate pe scenă, având emoții aproape mereu, deoarece nu știam când urmează ca noi să fim chemați pe scenă. Astfel, am trăit o experiență nouă, care mi-a oferit multe cunoștințe și abilități noi, pe care nu o voi uita prea curând.

Gabi Rusu

*Ecouri, ecouri, ecouri...***Din șapcă-n șapcă** (cronica de Târgu-Jiu)

Daniel BRATU

Cum încă nu găsisem șapca lui Gheorghe Bâlici, căutată-ndelung în dulap, printre tricouri și calupuri de săpun Cheia, rezultatele de la concursuri întârziu să apară. Și nu era vorba numai de jurați. La Alba, nici nu m-am gândit să mai trimit, iar la „Povestea Vorbiei” de la Râmnicu Vâlcea, cu toate că îmi fusese confirmată înscrierea, textele-mi n-au mai ajuns la judecata juriului, subsemnatul nefigurând printre participanți. Mai târziu, deși așteptam confirmarea că reușitele-mi materiale literare vor fi jurizate măcar la anul, n-am avut de unde. De unde nu-i...

Anul trecea, prin frunze galbene întreg pământul se prăbușea în sine. Cum și multiple festivaluri se anulau ca niște înșirate cărți de joc. Râmnicu Sărat, Alba Iulia, Râmnicu Vâlcea, Vaideeni... După feeria și jocul de lumini și cuvinte de la Brăila, ca un far peste valuri de furtună, din ce în ce mai aprins, strălucea Târgu-Jiu. Festivalul „Ion Cănașoiu”, unde fuseserăm invitați, își trimitea razele din vârful de coloană. Doru-Mihai Lungescu aprindea focul, din când în când, ca pe-o torță de olimpic gorjean, expediind misive cu invitații și program, secondat de mereu tânărul Grig Dobreanu (zis și Gogu Pannduru) și de Laura Lungescu (zisă și Creața).

Inițial, în Toyota cea greu încercată ar fi bătut vântul și-ar fi fost loc destul și pentru boxă, suporturi, chitară. Din Iași, l-aș fi avut drept copilot pe Vasile Vajoga (zis și Vasile Dumescu), urmând ca din București să completăm echipajul cu Sanda cea frumos scriitoare. Și gata. Ulterior, am aflat că Daria Dumescu și Ioan Toderășcu, laureații Festivalului de Umor „Ion Cănașoiu”, au renunțat la glasul roților de tren, în favoarea celor de cauciuc, iar din Chișinău s-a pornit spre Târgu-Jiu via Apia-Prut Iași celebrul duet Bâlici-Diviza. În acest mod, s-a spulberat orice dubiu cu privire la întrebarea hamletiană „Cu boxă ori fără boxă”. Nici măcar chitara n-a mai prins loc (oricum, nici nu era în program, în urma prestațiilor de până atunci). Șapte, dintr-un demaraj, cu bagaje cu tot. Eram, din nou, ca-n basme, nu oarecare, ci șoferășul cel viteaz. În joia de dinaintea plecării, după ce s-a definitivat componența participanților la drumul cel lung cu Toyota, patriarhul Vasile Vajoga îmi dăduse niște bune sfaturi, cu privire la cuminența de peste zi și culcatul devreme, pe care le-am urmat neabătut, de-am reușit s-adorm pe la 3 dimineața. După un somn de una oră jumătate, plecați cu noaptea-n cap și mintea trează, am dispărut cu toții-n ceață, chitind pe Toderășcu și-autostrăzile ca-n vis. Cu Sanda-n vârful de oră, tăiat-am Capitala ca pe brânză și-ușor ne fuse drumul espresso oltenesc.

La Târgu-Jiu, ajunși la Pensiunea Antique (coincidență de nume și-atât), taman la țanc (un țanc de ghiveci, când am parcat) și-n prag de expoziție-surpriză, bine pregătită de principele portretelor Marian Avramescu (aflat în talie, internațională, pentru că bătea un vânt, de schimbare, călduț, din Vest), întâmpinați de amfitrionii Laura, Mihai și Grig, precum și de oaspeții Vali, Vali și Silvia, am cerut permisiunea să ne odihnim pentru cină, fiind în (oarecare) formă, dar frânți și n-am mai vizitat sala Muzeului Județean „Alexandru Ștefulescu”, care se umpluse de caricaturi. Am aflat, ulterior, că acest Fante-zist al Portretelor, zis Marian Avramescu, mă adăugase în panoplia epigramiștilor caricaturizați. Cum s-ar zice, n-am fost eu, dar mi-am trimis caricatura înainte.

Ulterior, din discuțiile de pe la mese și de lângă a rezultat:

- plasturele de pe nasul lui Florin Rotaru nu era ca urmare a disputelor din cadrul Uniunii, aici fiind oameni pașnici, care nu atacă la nas;
- Ioan Toderașcu a refuzat cazarea la Hotelul de 4 stele Ramada by Wyndham, cu piscină și caleașcă la scară, pentru că nu i s-a putut garanta securitatea pălăriei, completând duetul Antique Diviza-Bâlici spre o formulă inedită, de trio-Grigoriu;
- Ion Minulescu s-a reîncarnat într-un gorjean, Gigi Bușe, jurnalist, văr cu George Bush;
- George Corbu, președintele nost', nașul de botez al lui George Bush, e un mesean agreabil și taciturn;
- așa tânăr și tot George, Eftimie fumează foarte mult și e extrem de sensibil în poezie și la vinul roșu, iar Mirela Grigore nu fumează pe cât și-ar dori, fiind invidioasă pe cei cu țigări electronice;
- oltenii pot sta la aceeași masă cu moldovenii fără să iasă alte scânteii în afară de cele de spirit, exemple fiind familiile reunite Nică și Vajoga;
- Bordeiași nu este nume de cântec, ci de distins și ager organizator și conducător auto, absolvent de mai multe facultăți, inclusiv Teologie, cu prenumele de Ionuț-Viorel, director al CJCPCT Gorj;
- alături de distinsa sa soție, Ana, Mihai Sălcuțan pare o variantă mult îmbunătățită a meșterului Manole;
- deși a slăbit, Vali Slavu are o voce în creștere, în epigramă și poezie, neavând nevoie de microfon, pe scenă, a doua zi, în fața a sute de oameni;
- relansându-se ca model de vernisaj, chiar și atunci când pleacă târziu, Grig Pannduru ajunge devreme acasă;
- Marian Avramescu desenează și la cină, folosind creioane colorate în loc de tacâmuri, după modelul chinezesc;
- după rețete în versuri, Silvia Horga s-a specializat în madrigaluri, scrise pe șervețele, între feluri, de toate felurile, dedicate lui Mihai Lungescu;
- după ce a ieșit la pensie, David a câștigat bătălia cu Goliath;

- Nelu Vasile spune bancuri de nivel înalt, având peste 1,90 m;
- Laurențiu Ghiță nu e un om cu carte, ci cu cărți, dumnealui venind cu o sacoșă plină.

După îndestulare și conversații la foc automat și încrucișat, s-a produs prima retragere a umoriștilor. Drepti, ca „firul de plumb atârând”, toți fără probleme de Coloană. Dinspre parc, suflau îngeri de la Masa Tăcerii.

De dimineață, după o poză ca-n filme, cu Vali Slavu zburând deasupra unui grup de năuci, pentru drumul spre Tismana și Hobița, am fost îmbarcați, Sanda, Daria, Vasile Vajoga și cu mine, în arca domnului Ionuț Bordeiași, care ne-a povestit cu har câte-n lună și în stele, inclusiv despre geografia și istoria locurilor pe unde treceam, cu un capitol interesant despre arta culinară a verzei, aflată din belșug pe marginea drumului. Fără prea multe nervuri, varza, numai potrivită de pus la murat, ne făcea cu ochiul și ne-a îndemnat să ne gândim pe cine am putea lăsa la Târgu-Jiu, în schimbul a doi saci. Tot cântărind în gând, am trecut de bogatul întins, fără oprire.

La Tismana, ajunși pe căi (bine) știute, primii, la prima mănăstire din cuprinsul Țării Românești, ca-ntr-un cufăr al toamnei, am admirat de la distanță ținutul vălurit și, parțial, stâncos. De undeva, de aproape de vârf, din peștera sfântului Nicodim, stânca Sterminei de la Tismana parcă ne mânca din ochi, așa cum procedaserăm și noi, ceva mai devreme, cu varza. O măicuță, cunoștință de-a Mirelei Grigore, probabil, m-a certat că scoteam aburi, în afara curții mănăstirii și m-a făcut să m-ascund după ziduri. Când toți au ajuns, am purces la vizita Muzeului Tezaurului BNR, adăpostit o perioadă la Tismana, ascultând cumiți povestea acestuia din partea unei măicuțe-ghid (cea anti-vapat, cred) tinere și bine documentate, apoi chiar am vizitat lăcașul din peștera de taină (unde printre lingouri și-ar fi găsit oricând loc și pălăria lui Ion Toderașcu), păzită cândva de 300 (sau pe-aproape) soldați desculți și-nfomețați, în zăpadă. Printre alte multiple informații, am mai aflat, de la măicuță, că:

- în spatele stâncii, călugării au cultivat viță de vie (în amintirea lui Burebista, se pare), iar mustul curgea printr-un soi de burlan în butoaie mari, de se făceau aici tone de vin roșu (cam ca vinul lui Mihai Lungescu), numai bune pentru curaj în fața năvălitorilor, mai puțin umoriști decât acum;
- conform uneia dintre legende, pictorul Dobromir din Târgoviște, care a pus primii sfinți pe zidurile mănăstirii, a fost ajutat chiar de Dumnezeu în zămislirea portretelor, în timp ce dormea; mulți ne-am uitat, nu știu de ce, spre neobositul Marian Avramescu;
- în biserica mănăstirii se află o raclă de argint, cu mai multe rămășițe de moaște de la Sfântul Ignatie Teoforul și Sfântul Ioan Gură de Aur, iar de la Sfântul Nicodim degetul arătător de la mâna dreaptă și crucea de plumb ce o purta la gât; toți umoriștii s-au înșiruit întru atingerea raclei cu degetul, unii chiar de mai multe ori.

După Tismana, am plecat la Hobița, la casa memorială a lui Constantin Brâncuși, ascultându-l pe Vasile Vajoga, mai ceva decât pe măicuță, cuvântând despre numele teoforice. Am vorbit apoi despre Marin Sorescu, iar eu am încercat să fac o glumă (nereușită și „fumată”) despre înălțimea hobițenilor (sau hobbiților?), locuitori ai satului Hobița (comuna Peștișani). În atmosfera monumentală din curtea lui Brâncuși, pe lângă casa așezată în locul casei strămoșești, s-au făcut poze cu nemiluita, în special în preajma anexei-pivniță în care se găsea cazanul de ținică. Discursul eclatant al doamnei muzeograf Doina Pană, despre biografia marelui artist și despre casa de pe terenul său, a fost urmărit în liniște sacră de toți cei prezenți. Spre finalul vizitei, am fost dezamăgit de spulberarea, de către Doina Pană, a legendei marii idile dintre Maria Tănase și Constantin Brâncuși (Nelu, pentru prieteni).

Desfătarea culinară de la prânz, produsă la Pensiunea „Acasă la Brâncuși”, a familiei Lucaciu, a fost un adevărat regal, de la start(-er)-ul cu pâine și sare, ceremoniat de familia

Dobreanu, până la insolitele combinații de ciorbă, mămăligă, piftie și sarmale, tocan ori tocăniță, prăjituri și prăjiturile, palincă și vin roșu, cu gazdele, incluzându-i aici și pe Laura ori Mihai Lungescu, zburdând în jurul invitaților ca într-un soi de nouă horă. De altfel, așa cum s-a mai spus și scris, întregul week-end de la Târgu Jiu a pus cruce oricărui regim de slăbit, în așa hal încât și cei mai subțiri participanți de la Festival au devenit oameni cu greutate apreciabilă. Chiar și mașina lui Ionuț Bordeiași a simțit diferența, opintindu-se la câteva zone de (mic) urcuș, în drumul ei înapoi, spre Antique.

În micul răgaz, de câteva ore, pus la păstrare sub cheie, în cameră, ca un copil obraznic, în lipsă de chitară, fără Sanda, plecată cu Daria după cumpărături femeiești, m-am apucat să scriu, așa cum m-am priceput, un soi de odă, să fiu în rândul lumii, destinată organizatorului principal al evenimentului de la Târgu Jiu, epigramistul, poetul, președintele și redactorul-șef de „Hohote”, simpaticul gorjean Mihai Lungescu, text finalizat printre rânduri (1-2, rezervate) apoi, în sala Teatrului „Elvira Godeanu”, unde a avut loc festivitatea de premiere. Aici am remarcat, precum Gârneață al lui Caragiu, o mulțime de aspecte, printre care:

- monumentalitatea caldă a sălii de spectacol și prezența numeroasă, îmbucurătoare și avizată a spectatorilor gorjeni și emoția, urmată de dezinvoltură, a lui Mihai Lungescu, în postura sa de moderator;
- frumoasele performanțe artistice ale Giuliei Lungescu (pian) și Angelei Mogoșanu (voce), în cadrul momentelor muzicale de separație a categoriilor de premianți;
- hărnicia lui Marian Avramescu, care și-a luat locul lângă scenă, ca un soi de diriginte al manifestării și a făcut portrete spectatorilor doritori, fiind aplaudat de către aceștia mai ceva decât cei de pe scenă, la fiecare tușă;
- grija pentru viitor – inițiativa de a premia tinerele condeie/creioane, (aproape) unicat în areopagul Festivalurilor umoristice;
- discursul președintelui UER, George Corbu, evidențiat și de moderatorul Mihai Lungescu;
- aplauzele, zâmbetele și râsetele smulse spontan de către toți laureații, aproape fără excepții;
- lipsa de reacție, în prima fază, a unor spectatori, care nu i-au aplaudat pe cei din gruparea deschizătoare de „bal”, crezând că e vorba de „pensii speciale”, nu de „premii speciale”;
- rezistența fizică a directorului Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Gorj, Ionuț Bordeiași, care a împărțit neostenit o mulțime de diplome laureaților, pe scenă, fără să facă „scurtă la mână”;
- bucuria cu care Mihai Lungescu a primit micul meu cadou versificat, la finalul Festivității.

La Cina Festivă, la Antique, s-a împlinit armonios Festivalul, iar noi ne-am împlinit iremediabil, degustând în exces bucate și madrigaluri, bancuri și vorbe, epigrame, cântece populare din Ostroveni, diverse amabilități și vin roșu. Cum am plecat mai devreme, să nu plecăm prea târziu, multe fapte glorioase-au rămas de neștiut pentru cronicar ori nici n-a vrut să le țină în minte.

De dimineată, după bogatul mic-dejun și așezarea bagajelor până-n tavanul Toyotei, am făcut câțiva pași prin parcul de vizavi, de la Poarta Sărutului la Masa Tăcerii și retur. Așa am aflat că așezatul pe scaunele de la Masa Tăcerii este interzis, chiar și dacă ești președinte al Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” – Păstorel. Mi-au explicat polițiștii de pază că, oricât aș fi de ostenit, după atâtea zile de Festival, numai de la președintele României (și doar dacă te cheamă Iohannis), în sus este voie.

Ne-am așternut la drum și duși am fost, lăsând cheile pensiunii în ușă, Cheile Sohodolului spre desfătarea celor mai de-aproape ori cu timp liber mai mult, iar pe excelenții amfitrioni Laura și Doru-Mihai Lungescu să sărbătorească în liniște finalul de Festival și să-și aniverseze deplin anii frumoși ai Uniunii lor. Iar noi ne-am unit cu drumul, care mai scurt ne fuse-acum, la-ntors acasă, cu Gheorghe Bâlici dormind ca un prunc, cu Ion Diviza, fost șef de echipaj de tanc, stând cam prea treaz, cu Ioan Toderașcu moșăind fără moț la pălărie, până la microbuzul de Costești, cu Vasile Vajoga povestind ca Marin Moraru în Operațiunea Monstrul, cu Daria vigilentă până la un punct, de pe șosea și cu Sanda visătoare la geam. Când ziua s-a unit cu noaptea, băteam la porțile celor șapte coline, revigorați și bine ajunși. Totuși, ceva nu-mi dădea pace, aveam o mâhnire mai mare decât aceea a despărțirii de Târgu-Jiu și minunații săi oameni.

La pensiunea Antique, după micul dejun, conform unui bun obicei, Gheorghe Bâlici își uitase o nouă șapcă, recuperată de Daria Dumescu, și-apoi recuperată chiar de pierzător. Deci, în Toyota, nimic, după-aceea. Șapca cea veche era dată, demult, dispărută.

Cu tristețe-n priviri, când am oprit motorul mașinii, m-am uitat spre pridvor, la Holboca. Ceva strălucea, ca un far, la țârm, în furtună... Da, ați ghicit!

I

NTERVIU LA CEAS ANIVERSAR

George Drăghescu în dialog cu Geo Filiș

George Drăghescu: *Când s-a întâlnit Geo Filiș cu epigrama (nu cu revista)?*

Geo Filiș:

PRIMELE MELE CREAȚII

În alte vremuri de bejenii,
Pe când era cam mare teama,
Dând nas în nas, și sunt decenii,
Mi-a dat binețe epigrama.

George Drăghescu: *Cum definește epigramistul G.F. tristețea?*

Geo Filiș:

TRISTEȚEA

Mai rău ca taxa dată-n vamă,
Al bravilor pungași gheșeft,
Trăiești, așa, un fel de dramă,
Când orice prost se dă deștept.

George Drăghescu: *Credeți că NOE avea simțul umorului?*

Geo Filiș:

PE ARCA BIBLICĂ

Privind la frunza ce-o purta madam,
Neîndoielnic, Noe, salvatorul,
Luându-i și pe Eva și pe-Adam,
Îl delectau și-amorul și umorul.

Mihai Lungescu

ĂRBĂTORIȚI CU VÂRSTA ROTUNDĂ – DINCOLO DE BORNA 65

LA MULȚI ANI

Domnului Mihai Sălcuțan – 8 zeci

Repere biografice

- Mihai Sălcuțan s-a născut în Buzău la 2 ianuarie 1946.
- Licențiat al Facultății de drept a Universității București.
- Este avocat, scriitor, publicist, animator și manager cultural, activist social, promotor al relațiilor dintre județul Buzău și Republica Moldova.
- A deținut funcțiile de secretar al Consiliului Frontului Salvării Naționale (CFSN) al jud. Buzău, al Consiliului Provizoriu de Uniune Națională (CPUN) al jud. Buzău și de președinte al CPUN al jud. Buzău, de director general al Prefecturii jud. Buzău.
- Deputat în Adunarea Națională Bisericească, secretar al acesteia, membru în Consiliul Național Bisericesc și în Colegiul Electoral Bisericesc al Bisericii Ortodoxe Române.
- Membru al Adunării Eparhiale a Arhiepiscopiei Buzăului și Vrancei și al Consiliului Eparhial al Arhiepiscopiei Buzăului și Vrancei.
- Cetățean de onoare al Municipiului Buzău și al Județului Buzău, al Raionului Soroca, Republica Moldova.
- Este distins cu: Medalia „Meritul Civic” a Republicii Moldova, Crucea Patriarhală a Bisericii Ortodoxe Române, Medalia „Episcop Epifanie” a Arhiepiscopiei Buzăului și Vrancei, „Virtutea literară” a Ligii Scriitorilor Români, Premiul „Relații culturale” al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova.
- Membru al: Uniunii Epigramiștilor din România (vicepreședinte, membru de onoare), al Ligii Scriitorilor Români (vicepreședinte al Filialei Buzău), al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova (membru de onoare), al Cenaclului umoriștilor „Nicolae Grigore Mihăescu-Nigrim” Buzău (fondator, președinte).
- Fondator al: Bibliotecii „Basarabia” din municipiul Soroca, prima bibliotecă de carte cu grafie latină din teritoriul Republicii Moldova, Institutului de Științe Administrative al României pe lângă Facultatea de Științe Juridice a Universității din Sibiu, Fundației de cultură patriotică „Mărășești-Mărăști-Oituz” (secretar al Filialei Buzău), Fundației „Amprenta” Buzău (vicepreședinte).
- Inițiator și organizator al Festivalului Național de Epigramă „Cât e Buzăul de mare”; în anul 2025 a avut loc ediția a XXVI-a.
- Autor a 26 de volume (proză scurtă, nuvele, cronică, rondeluri, epigramă, definiții epigramatice, epitafuri), coautor la 5 volume (epigramă, memorialistică), a îngrijit apariția a 6 volume.

- Deținător al: Premiului pentru „Volum de proză” al Ligii Scriitorilor Români în anii 2016 și 2018, Premiului pentru „Cartea de satiră și umor” al Ligii Scriitorilor Români în anul 2020, „Virtutea literară” a Ligii Scriitorilor Români (2023), „Premiul național pentru carte” al Uniunii Epigramiștilor din România, în anii 2014 și 2021.
- Prezent în „Antologie de poezie română contemporană”, volumul IV. Ediție în limbile română, franceză, engleză și germană. Editura „TipoMoldova”, Iași, 2015.
- Prezent în 118 antologii și culegeri literare de referință națională.
- Multiplu laureat la concursuri și festivaluri de epigramă și de creație literară.
- Colaborator la numeroase publicații buzoiene, din țară, din Republica Moldova, Serbia, Israel, Germania.
- Membru în Consiliile de editare ale publicațiilor: „Pe aici nu se trece” (Focșani), „Haz de necaz” (Câmpina), „Hohote” (Tg. Jiu).
- Senior editor al publicației „Uscând o lacrimă” (Buzău).
- Membru în Colegiul de Onoare al Revistei „Cugetul”, Craiova.

Marian Avramescu

EPIGRAMIȘTI ROMÂNI PENTRU ETERNITATE

S-au împlinit de la moartea lor, ani...

Dimitrie TELEOR – 105

CUIVA

Și când îți zic om de nimic,
Mă-njuri și te burzuluiești,
Să nu te superi fi'ndcă-ți zic,
Ci supără-te fi'ndcă ești!

Florin CRISTEA – 100

SUITĂ AXIOMATICĂ

Precum e vechiul adevăr
Că ciubotarii nu au ghete
Și croitorii n-au jachete,
Nici eu, dermatolog... n-am păr!

Dumitru NICOLCIOIU – 100

UNUI BARMAN MODERN

Combătând mitul creștin
Cu liturgica agapă,
Nu transformă apa-n vin,
Ci transformă vinu-n apă.

Mircea OGRIN – 100

PREFERINȚĂ

Iubit-o,-n semn că te iubesc,
Un suflet am: ți-l dăruiesc!
Dar ea, zâmbind, rosti discret:
-Aș prefera ceva concret!

Emil SÂNGEORZAN – 100

OMENIA

E a virtuților grădină,
Că omenia e o floare –
O udă mulți la rădăcină,
Mai mulți o... calcă în picioare.

Virgil SLĂVESCU – 65

TESTAMENTUL LUI PĂSTOREL

Iubiți prieteni, după moartea mea
Să-mi construiți o lespede frumoasă,
Rotundă sau pătrată, ca o masă,
Să zac o veșnicie "mort" sub ea!

Dion MARDAN – 60

UNEI TELEFONISTE

Nevasta domnului Andrei
E-originală-n felul ei.
Întreg orașu-o știe bine
Că ea "răspunde" la oricine.

Aurel IORDACHE – 50

SCOP

Nu cer huzur; nici trai fără nevoi,
Dar am un singur scop ce nu-mi dă pace:
Să fiu absent, prin orișice mijloace
Când o să-mi sune ceasul... de apoi.

Apollo BOLOHAN – 45

EPITAFUL UNUI SNOB

Întristarea lui adâncă
Poate de acolo vine,
Că nu știe bine încă
Unde stă și lângă cine.

Alexandru ALDEA – 40

UNEI CÂNTĂREȚE

Arta sa este minoră
Neavând ureche bună.
Totuși șeful o adoră
Fi'ndcă lui îi cântă-n strună.

Ilarie POPESCU – 35

UNUI MEDIC INFECȚIONIST

Îți mor bolnavii cu duiumul,
Dar nu e nicio disperare
Așa doar, unul câte unul,
Au cea mai bună izolare.

Constantin BANȚA – 30

UNUI FOST DIRECTOR

Opta pentru secretare
Tot cu gusturi rafinate,
După ce nu mai fu mare
Fu bun de... paternitate.

Mircea ȘTEFĂNESCU – 25

UNUIA CARE

A ÎNTRECUT MĂSURA

Către orele târzii
Când tu ești bine dispus,
Întâi spui ceea ce știi,
Apoi nu mai știi ce-ai spus.

Victor BARBU – 20

MEDICALĂ. DIAGNOSTIC

În aceste vremuri grele,
Fără ample divagații,
Toți miniștrii au sechele,
Premierul – malformații.

Alexandru CLENCIU – 35

**ÎNTOARCEREA ESCHIMOȘULUI
DE LA VÂNĂTOARE**

În caiac, vâslind se-ndreaptă
Către țarm, unde-l așteaptă,
Rumenă de ger la față
...Eschimoașă-sa pe gheață.

Ion BĂLAN (Jenică) – 20

AMINTIRE... SCUMPĂ

Ți-ai riscat averea toată,
Crezând că vei fi primar
Și-ai rămas de astă dată
Doar c-un clip publicitar!

Mihai GĂVAN – 20

MONDENĂ

N-avem bani, nu e mâncare,
Ne lipsește... omenia,
Dar se poartă minifusta
Să ne-arate... sărăcia.

George LUNGOCI - 10

SFAT

Dintotdeauna se cuvine
S-arăți respect unei femei;
Să-i cazi în brațe este bine
Dar „să nu-ncapi pe mâna ei”!

Stelian FILIP – 15

DILEMĂ

În „eterna” Românie,
Stă guvernul la răscruce,
Dar în niciun fel nu știe
Ce direcție s-apuce!

Dumitru BOTAR – 5

PREȘEDINTELE LA TV

Ascultând pe președinte
Cum din două, trei cuvinte
Spune numai nesărate...
Preferăm publicitate.

Prezentare de Nelu Vasile

AMINȚIRI CU ȘI DESPRE UMORIȘII GORJENI

Hohote și prieteni

Laurențiu GHITĂ, București

De vajnicii umoriști gorjenii mă leagă o prietenie veche, de când Marinică Pann-Durul era spiritul organizator al celor două, dacă nu chiar trei evenimente anuale de pe plaiurile Vladimirescului: Festivalul „Ion Cănașvoiu”, „Hohote la Masa Tăcerii” și faimoasele Festivaluri ale răciturilor!

Dar vremurile au năvălit peste noi cu cruzime și, pe lângă pârda lnică a pandemiei de COVID, care a închis lacătele multor evenimente din toată țara, și la Gorj s-a așternut o ușoară depresie, întărită de problemele de sănătate ale maestrului Dobreanu.

Noroc că rezerva de cadre a hohotiștilor nu e secată și iată-l preluând frâiele pe inginerul Mihai Lungescu, cu care am intrat imediat într-o potrivire de idei și de energie de-a dreptul contagioasă, ca să fim în ton cu molima curentă. Pe lângă sprijinul modest acordat prin publicare în revista EPIGRAMA, pe care o păstoream la vremea aceea, ne-am regăsit pe multe metereze comune în disputele, demne de cauze mai bune, dintre orgoliile creatorilor de epigramă.

Mi-aduc aminte că, acum doi ani, în 2023, prim-ministrul de atunci, Ciolacu, a repezit barda pentru hăcuiri de fonduri taman pe când gorjenii trimiteau foile de drum spre premianții Festivalului „Ion Cănașvoiu”. Spre jalea generală, tulnicile au coborât în bernă și multe festivaluri au sucombat, pentru că, nu-i așa, decât un leu în plus la cultură, mai bine o mie la o pensie specială! Atunci mi-a venit o idee și am pus mâna pe telefon și l-am sunat pe Mihai Lungescu și i-am zis: „Omule, pentru voi, uite, mă urc în mașină sâmbătă dimineață, facem un mic spectacol într-o sală, premiați pe cine puteți premia și, după aceea, fug acasă la nevastă, dacă o mai găsesc și mă mai primește!”. Nu pot să uit gâlma din gâtul lui Mihai, care i-a blocat organul vorbirii pentru câteva secunde apoi, cu noi rezerve de oxigen, a închis telefonul și s-a pus pe treabă. Prin micile sale relații, prin propriii bani, beneficiind, spre bucuria sa, de sprijinul necondiționat al celei mai crețe neveste de epigramist din țară, entuziasta Laura, mă trezesc, peste câteva ore cu un telefon de la el, anunțându-mă că se face, totuși, Festivalul, oarecum modificat ca denumire, cu prezență mai restrânsă, dar SE FACE!

Și a ieșit, țineți-vă bine, unul dintre cele mai reușite evenimente, Regalul de Epigramă și Fabulă „In Memoriam ION CĂNĂVOIU”, cu un recital senzațional, cu un grup de copii nemaipomeniți aduși pe scenă de inimoasele Laura Lungescu și Calotă Rodica, copii care

vor menține flacăra aprinsă și în edițiile următoare, un element specific acestui Festival, cum puține alte centre se îngrijesc să facă. Nume precum Alexandra Surupăceanu, Antonia Prunariu, Alexandra Nicolcioiu și Arina Calotă vor mai fi auzite și la edițiile următoare dovedind faptul că, acolo unde e dragoste și pasiune pentru epigramă, solul nu rămâne sterp.

O generoasă cronică a acestui eveniment a apărut în ultimul număr al EPIGRAMEI pe care l-am coordonat, 106, din Decembrie 2023, ca un mic omagiu adus acestor bravi prieteni și mă bucur enorm că am putut contribui și eu la această reușită.

Anii au trecut, multe s-au schimbat, unii zic că în bine, alții zic că în rău, politica ne-a trântit la pământ pe mulți, ne-am strâns de gât pentru idoli de carton, dar în ceea ce privește epigrama gorjeană, nimic nu mă poate rupe de senzația că e pe mâini bune, că merge înainte, are viitor și speranțe. Și că la HOHOTE e o echipă puternică, și, mai ales, că acolo am PRIETENI adevărați!

Liviu Stănilă

EFECTELE PESTEI PORCINE AFRICANE ASUPRA UMORULUI GORJEAN

Mihai SĂLCUȚAN

Convorbirea telefonică a fost una scurtă, la obiect:

– Alo? Sunteți...

– Da, în persoană...

– Felicitări! Ați câștigat Marele Premiu „Adrian Becherete” la Concursul Național de Epigramă organizat de Cenaclul „Hohote”. Vă invităm la Târgu-Jiu în zilele de...

– Mulțumesc frumos! Sunt onorat și bucuros... Am curmat brusc exprimarea gratitudinii, interlocutorul a închis, sigur avea treburi mai importante de făcut decât să asculte banale formule de complezență.

Am pregătit mașina, bagajele și, în ziua indicată, am pornit la drum. La intrarea în județul Gorj, la Polovragi, polițiști și oameni echipați în costume albe de protecție și cizme de cauciuc asortate la culoare ocupau întreaga șosea. Mi s-a făcut semn să trag pe dreapta și m-am conformat.

– Bună ziua, știți, pe aici nu se trece...

– Știu, generalul Eremia Grigorescu, Mărășești 1917...

– Nu despre asta e vorba, ci de pesta porcină africană. Prezentați adeverința...

– Care adeverință, despre ce adeverință vorbiți?, am sărit ca ars stăpânindu-mi cu greu iritarea.

– De la primăria de domiciliu din care să rezulte că nu aveți în gospodărie porc suspect de infestare cu virusul...

– E prima dată când aud de așa ceva! Nu am văzut la televizor, nu am citit în media scrisă și nici nu am auzit comentându-se la frizerie sau la piață, acolo unde știrile circulă în regim de breaking news. Apoi, locuiesc în oraș, la bloc, nu mă ocup cu creșterea animalelor!

– Nu ne interesează unde stați. Poate lucrați la o porcărie, nu avem de unde să aflăm.

– Sunt avocat, activez în tribunal, acolo nu există focar al epidemiei la care vă referiți.

– Poate ați vizitat în ultima vreme rude care dețin porci, dacă nu suntem vigilenți molima se poate extinde și este atât de periculoasă, încât e capabilă să ucidă întreaga populație de suine a țării.

– Vă asigur că nu m-am aflat nici măcar o singură clipă într-o situație de pericol.

– Dacă sunteți vânător și ați umblat prin pădure? Mistreții sunt purtători ai bolii, au fost înregistrate numeroase cazuri.

– Nici vorbă, nu sunt vânător și nici nu am fost, nici măcar nu am făcut armată, habar n-am să trag cu arma...

– Nu avem dreptul să vă credem pe cuvânt, legea e lege și ne aflăm aici pentru a o aplica strict, în litera ei.

Nu am mai insistat, m-am lăsat păgubaș și am făcut cale întoarsă, Buzăul se află doar la 350 de kilometri depărtare. Ajuns acasă după ora de închidere a ghișeelor la autoritățile

locale, m-am apucat de dat telefoane la PCR (pile cunoștințe, relații) și când am isprăvit era deja seară târziu, așa că am tras iar pe dreapta, de data asta în pat.

La prima oră a dimineții m-am prezentat la Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, apoi la Primărie pentru a mă supune, în regim preferențial, mulțimii de formalități birocratice. Cu hârtia iscălită și șampilată în buzunar am reluat lungul drum al Gorjului. La Polovragi, același baraj impenetrabil.

– Pe aici nu se trece decât...

– Cunosce, am învățat lecția, am răspuns prompt pentru a nu pierde vremea, uitați adevărul.

– Este în regulă, circulați cu viteză redusă pe covorul sanitar și staționați în partea cealaltă pentru dezinfectarea interiorului și exteriorului mașinii, inclusiv a roții de rezervă.

Parcă am fost lovit cu leuca în cap!

– Nu am folosit rezerva de ani buni, de fapt nici nu o am la mine, am lăsat-o în garaj când am făcut curățenie...

– Vă privește, e treaba dumneavoastră, a noastră este să o sterilizăm, dacă rămâneți în pană și trebuie s-o montați?

– Vă rog să treceți cu vederea, e musai să ajung la Târgu-Jiu, sunt doar 50 de kilometri, e vorba de Festivalul Național de Umor „Glume la masa tăcerii”, brand Constantin Brâncuși, mă aflu în întârziere cu o zi, am implorat cu glas tremurat ca în fața unei icoane.

– Și noi vă rugăm să nu ne țineți din treabă, uitați-vă în spate, ați blocat circulația...

Tonul a fost imperativ, chiar aspru, așa că am făcut cale-întoarsă înțelegând că nu există excepții de la regulă. Am evaluat rapid situația și la prima vulcanizare am completat inventarul mașinii.

Am ajuns la destinație în *desară*, când iluminatul public învârtea conștiincios cifrele în contoarele furnizorului de energie electrică. Primul cu care am dat ochii a fost chiar organizatorul evenimentului, taman se retrăgea spre casă pentru a se *hodini*.

– Acum se vine, frate, festivalul s-a încheiat, a fost o *frumușăță*, păcat că nu ai fost prezent, ai ajuns *dupe* spartul târgului. *Invității* sunt în drum spre casele lor, pe unde ai umblat până acum? Ai fost așteptat două zile, au curs năvalnic reproșurile.

– Cum să-ți spun...

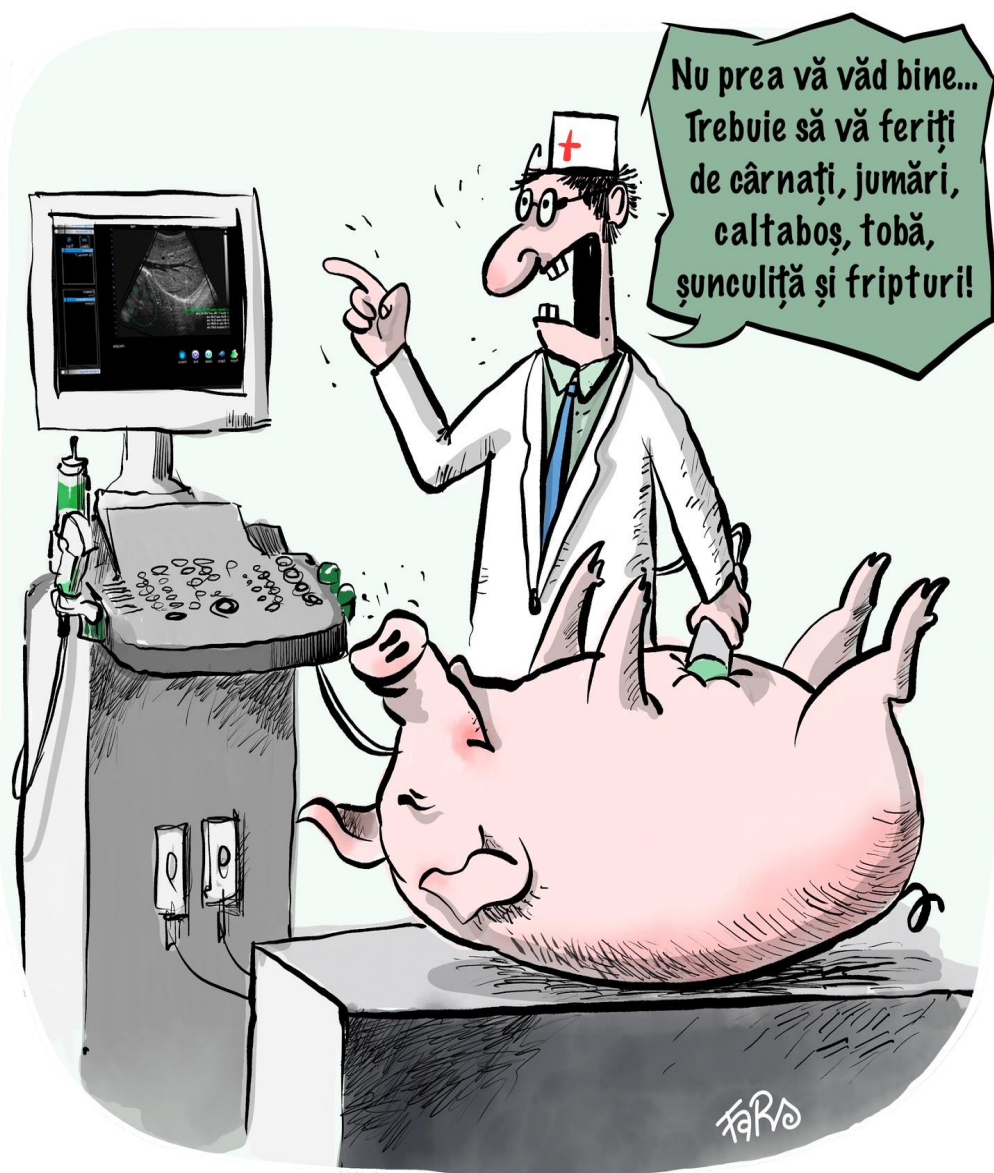
– Zi ce vrei, dar ai dat cu *bâzdoaca*-n baltă! Oi fi pus *matrafox* în rezervor în loc de carburant!

– Nu e vorba de așa ceva, am fost nevoit să tai *râtanul* din cauza peștei porcine africane, am răspuns smerit, marcat profund de sentimentul vinovăției pentru întârzierea greu de explicat.

– Bravo, națiune, halal să-ți fie! Iote la el, în octombrie te-ai găsit??? Mai sunt două luni până la Crăciun! Măcar ai pus în *șovarcă* niște șorici și pentru noi?

– Ai răbdare să-ți explic, l-am tăiat din alimentație, mă fac vegetarian!

Notă pentru cititorii din afara județului Gorj: cuvintele marcate cu litere italice sunt regionalisme gorjenești. Au un șarm irezistibil și nu m-am putut abține!

Sergiu Fărcășanu

DIN VIAȚA CULTURALĂ A GORJULUI**„GLOGOVA Art Project – Salonul boieresc”****La salonul boieresc al culturii de la Cula Glogovenilor, umorul a fost la înălțime**

Gigi BUȘE

Sâmbătă, 8 noiembrie 2025, la Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavril și al tuturor cereștilor puteri fără de trup, după slujba religioasă, la Cula Glogovenilor din județul Gorj, s-a desfășurat un salon al culturii românești, un eveniment plin de inspirație care a unit arta, istoria și emoția într-un spațiu cu adevărat special, unde umorul a fost la înălțime.

Evenimentul s-a bucurat de prezența unor importante personalități culturale și oficialități locale ale județului Gorj, dar și de un public numeros, iubitor de cultură.

În prima parte a evenimentului, desfășurat în beciurile Culei Glogovenilor, a fost vernisată o expoziție de pictură și sculptură intitulată „GLOGOVA Art Project – Salonul boieresc”, al cărei inițiator și curator a fost artistul plastic Florin PREDA-DOCHINOIU, de loc din Sadova-Dolj. După expozeul de deschidere, epigramistul gorjean Doru-Mihai Lungescu, președintele Cenacului „Hohote” din Târgu Jiu, i-a dedicat următoarea epigramă:

CONSTATARE

La grafică ați cucerit Olimpul,
Pictura-i absolut încântătoare,
V-a ajutat, în bună parte timpul;
În Sadova aveți... Vacanța Mare!

După cuvântul de deschidere rostit de domnișoara Dalina Bădescu, istoric de artă, pictor și membru titular al UAP – Filiala Pictură București, dar născută la Craiova, Domnul Lungescu i-a dedicat următoarea epigramă:

HOTĂRÂRE

O să-i spun nevestei, drept,
Luni, când vom săpa grădina:
Gata, critici nu accept!
(Poate doar... de la Dalina!)

După mesajul transmis de artistul plastic Gheorghe DICAN din Râmnicu Vâlcea, vicepreședinte al UAP din România, hop, o nouă epigramă:

EXPLICAȚIE

Ca vicepreședinte cârmuiește
O uniune de artiști sensibili,
Că-i talentat, produce mult, muncește,
Și... nu erau gorjenii disponibili!

Criticul și istoricul de artă din București, Pavel ȘUȘARĂ, n-a scăpat nici el de epigramă:

ÎNTREBARE

Scriitor, istoric, publicist,
Critic, autor de poezie,
Monograf celebru și artist:
V-a scăpat, cumva, vreo meserie?

Partea a doua s-a desfășurat la etaj, în camera de oaspeți a glogovenilor, unde a avut loc un regal de Literatură și umor întreținut de epigramiștii gorjeni Mihai Lungescu și Grig M. Dobreanu, care au oferit publicului un antrenant duel epigramatic, într-o atmosferă plină de spirit și umor, continuat de Lansări ale unor importante apariții editoriale semnate de creatori din arealul Olteniei: Constantin Codiță – „Un Sisif întors”, Ion Popescu-Brădiceni – „Vânătoarea de stiluri”, Dan Șalapa – „Permis de copilărie”, Mircea Tutunaru – „Din regiunea frumosului” și Nicolae Dragoș – „Din lacrimă la surâs. De acolo, mai departe” și „La vânătoare cu microscopul de cuvinte”. La fel ca în prima parte, Doru-Mihai Lungescu le-a dedicat și scriitorilor câte o epigramă, astfel:

D-lui general Constantin CODIȚĂ:

ÎNTREBARE

M-au întrebat, aici și-n alte părți,
Atâția cetățeni cu minte trează:
Când generali de top lansează cărți,
Rachete, oare, cine mai lansează?

D-lui profesor Ion POPESCU-BRĂDICENI:

NEDUMERIRE

Șase-șapte glogoveni,
Se-ntrebau la un vermut:
Ion POPESCU-BRĂDICENI
În ce sat s-o fi născut?

D-lui profesor Nicolae DRAGOȘ:

STRATEGIE

În deceniul nouă nu mai scrie,
Își dorește relaxat să fie,
Iar efortul creator îl mută...
Un deceniu dincolo de sută!

URARE

M-au desemnat cu demnitate,
Ai epigramei veterani,
Să vă urez de sănătate
Măcar... vreo douăzeci de ani!

D-lui profesor Mircea TUTUNARU:

INTERES

M-a-ntrebat, ciocnind paharu',
Mai devreme, un amic:
Vine Mircea Tutunaru,
Dar tutun, nimic-nimic?

D-lui Gheorghe ALPREDI – Primar Glogova:

CONFUZIE

Spun prin nu știu care medii,
Că edilul e AL(PREDI),
Eu infirm, cu forța slovei
Și susțin că-i... AL GLOGOVEI!

ÎN LOC DE CONCLUZIE

Critici buni, cultură vastă,
Însă vorbe n-au avut,
Câte are-a mea nevastă;
(Când acasă vin băut!)

Din partea cenaclului „Hohote” au mai fost prezenți George Drăghescu, cel care a îndemnat la visare cu versuri de mare sensibilitate, Grig M. Dobreanu, la fel de savuros în poezie ca și în epigramă și Gigi Bușe, mereu în spatele reportofonului și obiectivului de fotografiat.

Felicitări primarului localității Glogova, dl. Gheorghe Alpredi!

La mulți ani valorosului și prolificului om de cultură gorjean, Nicolae Dragoș, membrul cenaclului „Hohote”!

LANSARE DE CARTE

Marian Nazat, *SPOVEDANIA UNUI AVOCAT*

Grig. M Dobreanu

Luni, 17 noiembrie, spre seară, Biblioteca Județeană „Christian Tell” Gorj ne-a invitat la un eveniment cultural remarcabil, dedicat întâlnirii cu domnul Marian Nazat, care și-a prezentat volumele „Am fost cândva procuror” (volumele I și II) și „Spovedania unui avocat”.

Doamna manager Maria-Luiza Sandu a moderat cu eleganță și profesionalism întregul eveniment, a ghidat cu sensibilitate atmosfera și dialogul dintre autor, invitați și public, reușind să dea o culoare deosebită serii.

Evenimentul a fost completat cu un microrecital inspirat susținut de violoncelistul Ovidiu Vezure și de maestrul pianist și dirijor Florin Berculescu, din Asociația Culturală Lyra Gorjului care, adăugând rafinament și profunzime întâlnirii, a transformat evenimentul într-un regal cultural.

Dialogul literar s-a bucurat de intervenția erudită a domnului profesor Gheorghe Gorun, care a oferit o analiză clară și profundă a volumelor, punând în valoare caracterul confesiv și autenticitatea mărturiilor lui Marian Nazat.

În continuare, scriitorul a ținut să precizeze că are un sentiment de plăcere deosebită și liniște sufletească atunci când vine în Gorj, unde are mulți prieteni și unde se simte aproape la fel ca... acasă.

Pentru Cenaclul HOHOTE a fost un prilej deosebit să-și arate aprecierea față de autorul cărților.

Președintele cenaclului, Doru-Mihai Lungescu, într-o intervenție foarte gustată de public și aplaudată la scenă deschisă, a citit două întrebări epigramatice:

E1. D-LUI AVOCAT MARIAN NAZAT

Despre lege, tâlhărie,
Sau instanțe cu păcate,
Este primul care scrie...
Și rămâne-n libertate!

Iată și răspunsurile:

E1 „*Deocamdată, dar libertatea nu-i totdeauna permanentă... Iar «Cine nu sare ia condamnare», nu ?*”

E2 „*Scump, frate, scump ! Să i-l dezvălui, să nu i-l dezvălui... Aleg calea de mijloc*”.

Nici doamna Director Maria-Luiza Sandu nu a scăpat de tirul epigramei:

E2. PREȚUL ADEVĂRULUI!?!?

Adevărului din carte,
– Făr’-a face pe istețul –,
Mi-ar plăcea să-i știu în parte
Nu întinderea, cât... prețul!

PENTRU CĂ MI-AȚI CERUT O EPIGRAMĂ

Epigramă nu vă scriu,
Că din tot ce lumea spune
Despre dumneavoastră, știu
De moment... doar lucruri bune!

Veteranul Grig M. Dobreanu, profitând de experiența sa de fost militar, a pus o întrebare foarte interesantă, bazându-se pe titlul unuia din capitolele cărții „Spovedania unui avocat”, capitol care suna cam așa: „Lupta anticorupție, doar o vorbă în vânt!”, completată cu un catren ad-hoc destul de reușit (părerea mea):

LUPTA ANTICORUPȚIE

Realitatea spusă-ntr-un cuvânt:
„Anticorupția”? E doar o vorbă-n vânt!
Doar în armată-ar merge-așa, la țănc:
Să pui un tanc să lupte antitanc!

Întrebarea a fost: „Mai luptă cineva împotriva corupției?”, iar răspunsul Domnului Nazat a fost mai mult decât edificator (redau ce am înțeles eu, nu cuvintele autorului).

După decembrie 1989, lupta politică a căpătat o armă puternică: LUPTA ANTICORUPȚIE! După ce că, în fiecare funcție publică nu puteai fi numit dacă nu aveai „un schelet ascuns în dulap”, la fiecare deviere de la linia trasată de „conducători”, întâi „ți se arăta pisica”, iar dacă perseverai în greșeală, cădeai în plasa unui dosar de corupție „beton”, care te transforma din mare om politic în mare borfaș, participant la Epopeea Națională „CĂTUȘIADA!”

Seara s-a încheiat cu o sesiune de autografe completată de fotografii ale participanților cu Marian Nazat!

Marian Avramescu

LANSARE DE CARTE

Nicușor CONSTANTINESCU,
„EPIGRAMA DE-ALE MELE,
NICI PREA BUNE – NICI PREA RELE”.

Nelu VASILE

Mărti, 16 septembrie 2025, la ședința Clubului Epigrafiștilor „Cincinat Pavelescu” din București, la peste 97 de ani (împliniți în aprilie 2025), Domnul Nicușor Constantinescu a lansat cartea cu titlul „Epigrame de-ale mele, nici prea bune – nici prea rele”.

I-am dedicat două madrigale și o epigramă.

D-lui Nicușor Constantinescu,
decan de vârstă activ al epigrafiștilor

Cu numele-i predestinat
Putea fi chiar și Președinte,
Da-n epigramă s-a lansat
Și nu-i stă nimeni înainte!

Urare Domnului N. Constantinescu,
foarte activ la peste 97 de ani

Tot adunând an cu an
Ne ești, ca vârstă, decan;
Și-ți doresc să scrii, cu har,
Dincolo de centenar!

Domnului N.C., autorul cărții
„Epigrame de-ale mele,
nici prea bune – nici prea rele”

Căutându-le pe-acele
Ce-n carte să le adune,
Cele bune nu-s chiar rele,
Cele rele chiar nu-s bune.

Din București, redactorul revistei „Hohote”, Nelu Vasile

Dintre sute de volume ce ținesc năravurile:

Nicolae Bunduri, ASUL DIN MÂNECĂ

Editura Proșcoala, Râmnicu Vâlca, 2023

BIJUTERII... DE SUB TÂMPA

Într-un interviu acordat revistei EPIGRAMA (nr. 73, septembrie 2015), marele epigramist și mentor al nostru, Mircea Ionescu-Quintus, categoriza generațiile de epigramiști, de la începuturi și până în prezent, în: lingouri de aur, monezi de aur și bijuterii. „Grei” contemporani, între 1970 și 2010, generația bijuteriilor de aur, reprezintă o generație unică, imensă valoric și cu mari contribuții la tezaurul epigramatic românesc. Unul dintre ultimii mohicani ai acestei generații este brașoveanul Nicolae Bunduri, junior pe vremea lui Mircea Trifu & Co., acum veteran cu state grele pe frontul epigramei.

Nae, cum îl alintă cunoscuții, nu este un tip comod! Ba chiar, pot spune că este unul dintre cei mai „colțoși” și „cârcotași” epigramiști pe care i-am cunoscut. Ba, pentru unii este de-a dreptul „persona non-grata”, niciodată de invitat la festivalul „tău”, pentru că o scânteie e de ajuns și scandalul poate izbucni, motivele pentru care Nae poate sări „la beregată” variază de la jurizarea incompetentă (atât de frecventă, în multe cazuri, făcând imense deservicii epigramei, în general) și până la sonorizarea nearticulată din sală. Sunt motive pentru care Năică al nostru, care nu poate să tacă, și-a făcut zeci de „prieteni” printre organizatorii de festivaluri. Dacă mai punem la socoteală și o anumită înclinație spre „veselie” și „veselire” (e adevărat, domolite semnificativ cu vârsta și deteriorarea sănătății pezevenghiului de Brașov), avem suma explicațiilor pentru care Nae Bunduri a fost mai puțin prezent pe scenele galelor finale ale festivalurilor de epigramă din penultima vreme. Am spus „penultima”, pentru că, în ultimii ani, înțelepciunea senectuții a biruit și la el, securea războiului fiind îngropată în majoritatea centrelor epigramatice, mai puțin într-un anumit talibanat, unde, odată „marcat”, nu te mai spală nimic.

Recunosc că am avut chiar și eu de luptat cu firea coldușă a lui Nae. Ne-am porcăit serios pe talazurile internetului multă vreme, până când am ajuns la concluzia că, totuși, ne unește o pasiune pentru epigramă, o sete imensă ca ea să prospere, să fie curățată de gunoarie, de impostori și de veleitari. Și atunci am pus capăt unui război stupid și am ajuns

foarte buni prieteni, epigrama românească fiind cea care a avut de câștigat din această pace. Asta și în atenția unora, pentru care ștampila pusă este icoană.

Așadar, inaugurăm noua colecție „nășită” de revista EPIGRAMA, numită „HOMO EPIGRAMATICUS”, după numele unei rubrici devenită permanentă în paginile acestei publicații, cu Nicolae Bunduri. Este un epigramist care merită încă stimat și apreciat pentru epigrama pe care o scrie, pentru incisivitatea cu care se luptă pentru calitate și curățenie în epigramă, dar și pentru eforturile pe care le face și ca Redactor-Șef al unei alte publicații de profil: „LUMEA EPIGRAMEI”.

Nicolae Bunduri nu este un Everest al epigramei, este un Tâmpa, evident. Epigramele sale au o calitate deosebită, sunând fluent, fiind excelent construite prozodic și surprinzând întotdeauna prin poanta sclipitoare și strașnică. Este greu să găsești o epigramă slabă la Nicolae Bunduri, ucenicii și novicii având categoric de învățat, citindu-l.

Iată un exemplu de umor șfichiuitor, zeflemist de-a dreptul, în care poanta vine ca pe timpuri, la spectacolele de umor studentesc (remember DIVERTIS), unde trebuia să gândești un pic, înainte de a da drumul hohotului de râs:

DEZAVANTAJ

O duc mai greu cu leafa mea
Decât persoanele private,
Că-n loc să-nvăț și eu ceva...
Am terminat o facultate.

„Ce să spun,...” ar zice fanii Vacanței Mari! Acolo arăți un deget și sala râde de se sparge. La Nicolae Bunduri, sună de-a dreptul normal, dar ce poantă se ivește!

Mai vreți? Ia, luați de colea:

EPITAFUL SOACREI

Zace-aicea soacra mea,
(Până ieri mereu prezentă);
A avut o viață grea...
Dar o moarte... excelentă.

Biata soacră! Dar ce să zică biata nevastă, atât de prezentă și ea în epigrama românească? Unii au epigrame NUMAI cu nevasta și soacra, de te întrebi la ce le mai servește spiritul de observație. Nu e cazul la Nicolae Bunduri. Deși ar putea scoate și el o altă carte, numai cu epigrame despre soacră și despre nevastă (apropo, două doamne admirabile și destoinice, altfel cum ar fi dus-o cu zăludul?):

EU, CAPUL FAMILIEI

Dintre multele stihii,
Greu lovit sunt de năpastă:
Am o groază de copii
Și o groază de... nevastă!

Spre cinstea lui, Nicolae Bunduri își asumă și părțile negative, cu alte cuvinte, „mai sunt și lipsuri”, cum se spunea pe la ședințele de partid:

PUȘCA ȘI CUREAUA LATĂ

Soața mea înfierbântată
Mi-amintește uneori:
Ce bărbat ai fost o...dată
(Sau de maxim două ori)!

O temă favorită a epigramistului Nicolae Bunduri este, cum altfel, decât politica, sau ce se înțelege din ea pe plaiurile mioritice.

CANDIDATUL TURMENTAT

Șansele îmi sunt frumoase,
C-am testat pe la cabine;
Însă după cum miroase...
Cred că m-am „votat” pe mine!

**MINISTRESA CĂLĂREAȚĂ
VREA STATUIE ÎN PLINĂ CRIZĂ**

Statuia Ei va fi în centru,
Pe cal – în stil monumental –
Iar calul, tot o iapă, pentru. ..
Economie de metal.

Nae este un obișnuit al duelurilor epigramatice, unele decurgând pe pagini întregi și antrenând destui combatanți. A rămas celebru duelul pornit de la tema „Pe Dunăre de-ar curge vin” unde, alături de subsemnatul, au mai intrat în horă nume grele precum clujeanul Petru-Ioan Gârda și Ion Diviza, hâtrul de la Chișinău. Acest duel ar fi suficient să fie prezent în orice manual, în orice tratat de epigramă, „curgând” superb și necăzând în păcatul la care ajung majoritatea duelurilor (mai ales când intră în joc câte un neica-nimeni), acela de a se finaliza cu „ba pe-al mamei dumneavoastră”, de-a dreptul.

În fine, mușcătura autorului nu ocolește nici propria persoană, furnizând o mostră savuroasă de auto-ironizare:

LA UN CHEF

La șezătoarea literară
Confrații mei făcut-au haz
Că n-am fost beat din cale-afară...
Dar nici îngrozitor de treaz!

Ne oprim aici, lăsându-vă plăcerea de a descoperi ce a mai compus Nicolae Bunduri în ultimul deceniu, cât a trecut de la apariția anteriorului său volum de epigrame. Revista EPIGRAMA își face un titlu de cinste prin demararea acestei colecții prin care ajută apariția volumelor autorilor buni, pe nedrept intrați într-un con de umbră. Ne vedem la următorul volum și să ne ajute providența, mintea și inteligența, să putem continua acest proiect.

Laurențiu GHÎȚĂ
Redactor-Șef EPIGRAMA,
Publicație a UER

Remember: Alexandru Doru Șerban
– renumit epigramist gorjean,
fondator al Societății Umoriștilor Gorjeni
și al revistei „Hohote”

Anul acesta, epigamiștii gorjeni, dar nu numai, sărbătoresc împlinirea a 30 de ani de când regretatul scriitor, epigramist, cercetător și autor de carte documentară, jurnalist și remarcabil om de cultură gorjean Alexandru Doru Șerban a fondat, în anul 1995, Societatea Epigamiștilor Gorjeni, precum și revista națională de umor „Hohote”, în cadrul căreia a îndeplinit responsabilitățile de președinte, respectiv pe cea de director.

La un astfel de moment, apreciem oportun a prezenta câteva informații biografice despre viața și activitatea scriitoricească și culturală desfășurată de către juristul Alexandru Doru Șerban, în timpul vieții sale.

Alexandru Doru Șerban s-a născut la 4 iulie 1948, în Preajba, azi localitate aparținătoare a municipiului Târgu-Jiu, fiind fiul lui Ilie și al Paraschivei – născută Lumânaru. Părinții săi au fost amândoi inițial agricultori, apoi tatăl s-a angajat muncitor la Combinatul pentru Prelucrarea Lemnului Târgu-Jiu.

Copilăria și-a petrecut-o în satul natal, cunoscut ca unul de păstori, veniți în Gorj din zona Sibiului.

Localitatea natală, deosebit de pitorească, s-a remarcat și prin păstrarea tradițiilor păstorești. Cadrul natural și viața păstorească a localității și-au pus pecetea asupra sensibilității copilului Doru Șerban, iar în familie, tatăl și bunicul dinspre mamă îi spuneau multe povești și chiar versuri.

Alexandru-Doru Șerban a urmat cursurile Școlii Primare din Preajba, unde, cu sufletul pregătit pentru creație, a început să rimeze primele cuvinte și să scrie primele versuri.

Prima sa poezie scrisă s-a intitulat „Satul meu” și a fost recitată la serbarea de premiere de la sfârșitul anului școlar, după terminarea clasei a treia la Școala Primară Preajba.

A continuat să scrie poezii în stil popular, iar la 14 ani a întocmit un text pentru brigada artistică, prezentată la un concurs, în faza județeană, pe scena Sălii 23 August din Târgu-Jiu.

După școala primară, a absolvit pe rând, Școala Generală nr. 4 și Liceul „Tudor Vladimirescu” din Târgu-Jiu. Elev la liceu fiind, Doru Șerban a continuat să scrie versuri adunate într-o copertă de caiet, pe care colegul său de bancă, C. Copotoiu, a scris cu majuscule „Păcatele tinereții”.

La invitația profesorului de literatură română, Titu Rădoi, care conducea Cenacul „Columna”, a participat la câteva ședințe ale acestuia.

După absolvirea secției reale a Liceului „Tudor Vladimirescu”, s-a înscris pentru examenul de admitere la Facultatea de Chimie Industrială a Universității din orașul Timișoara. Fiindcă nu a reușit, deși a avut media 7,20, ca să nu fie încorporat, s-a înscris în sesiunea de toamnă la examenul de admitere la Facultatea de Filologie, secția fără frecvență, a Universității din Craiova, unde a fost admis în fruntea listei.

Ca student la Filologie, după primul an având media cea mai mare, a avut posibilitatea să treacă la cursurile de zi, dar postul de suplinitor de la Școala Generală Strâmba-Jiu, care-i convenea, și teama că după absolvire, el băiat singur la părinți, va fi obligat să se prezinte la postul repartizat de Comisia guvernamentală, l-au determinat să rămână la fără frecvență.

În cei 3 ani petrecuți la Strâmba-Jiu, a continuat activitatea de creație și mai ales pe cea de culegător de folclor, înființând un cerc literar cu care a colindat satele din zona sud-vestică a Gorjului. Toate aceste materiale culese și interpretate i-au servit la facultate, fiind folosite ca surse de informare de Prof. dr. Sina Dănciulescu, care i-a înlesnit studentului Al. Doru Șerban publicarea unor creații folclorice în „Revista de etnografie și folclor”. În această perioadă, a devenit colaborator al „Gazetei Gorjului”.

De la Școala Generală Strâmba-Jiu, Al. Doru Șerban a fost transferat la Școala Generală Valea Sadului, unde a predat 2 ani, timp în care a înființat și a condus un cerc literar.

După absolvirea Facultății de Filologie (1972), a fost numit profesor titular de română-franceză la Școala Generală nr.1 Pojogeni, orașul Târgu Cărbunești, unde a activat până la 21 martie 1981, când s-a angajat secretar principal (prim-grefier) la Procuratura (Parchetul) Gorj, unde și-a desfășurat activitatea până la pensionare (mai 2006).

De menționat faptul că Al. Doru Șerban a urmat și cursurile Facultății de Drept din cadrul Universității din Craiova (1994-1997).

Aplecat spre creație, documentare și scris, Alexandru Doru Șerban a îmbinat activitatea profesională cu cea de creație, în timpul liber. Astfel, în toată această perioadă, a continuat să scrie.

Înainte de anul 1989, a publicat săptămânal epigrame în „Gazeta Gorjului”, publicație la care a debutat cu epigrame încă din anul 1986.

După anul 1989, și-a extins preocupările creatoare, devenind recunoscut: epigramist, poet, prozator, cercetător etnograf și al aspectelor culturale ale Gorjului.

De-a lungul anilor, Al. D. Șerban a fost director sau redactor-șef al publicațiilor „Ager”, „Hohote”, „Nomazii”, „Gazeta de Jiu” (pe care le-a și înființat) și redactor la „Gazeta de Sud”, „Opinia”, „Observator”, „Luceafărul de Florești”, „Coloana lui Brâncuși” (Timișoara) ș.a., colaborând cu peste 40 de publicații județene și naționale.

În perioada 1992-1996, a colaborat cu Radio Oltenia Craiova, având intervenții în emisiunile stabile „La noi în sat”, „Veniți cu noi” și „Cazuri de pe banca acuzării”. A colaborat la emisiuni culturale cu posturile de televiziune locale.

Alexandru Doru Șerban a fost autorizat al Ministerului Culturii, îndeplinind în perioade diferite funcția de director la editura „Rhabon” și de consilier cultural la editurile „Ager”, „Scrișul gorjean” și „Măiastra”.

De remarcat faptul că în anul 1995, așa cum s-a menționat anterior, Alexandru Doru Șerban a înființat Societatea Umoriștilor Gorjeni și publicația acesteia, „Hohote”, el debutând cu epigramă la publicația locală „Gazeta Gorjului”, încă din anul 1986.

De-a lungul anilor, Alexandru Doru Șerban a scris și a publicat epigrame și la diverse publicații de umor sau cu rubrici de umor, precum: „Urzica”, „Pentru Patrie”, „Albina”, „Păcală”, „Epigrama”, „Hohote”, „Ager”, „Almanahul Flacăra”, „Rebus”. Prin calitatea creației sale epigramistice, Alexandru D. Șerban a fost inclus în mai multe antologii naționale de epigramă.

Parte din creațiile sale epigramistice scrise înainte de anul 1989 au fost adunate și publicate în anul 1990, în primul său volum de epigrame, intitulat „Afurisisme piperate și rimate”, epigrame (Editura Spicon, Târgu Jiu, 1990), cu mențiunea că primele volume de autor ale lui Alexandru Doru Șerban au fost cele de fabule și de umor. Apoi au mai urmat și volumele cu tematică umoristică, respectiv: „Întâmplări pilduitoare – fabule” (Editura Ager, Târgu Jiu, 1993), „Destinatarul cunoscut” – epigrame (Editura Ager, Târgu Jiu, 1995), și „Istoricul epigramei gorjene” – două ediții (ed. I, 1997, la Editura Ager, Târgu-Jiu și ed. a II-a, 2006 la Editura Scrișul Gorjean, Târgu Jiu).

Pentru acest demers al nostru, reținem din primul volum al lui Al. D. Șerban, două epigrame. Adresându-se „Unor confrăți”, Al. D. Șerban, gândește și trage concluzia: „*E foarte lesne de aflat misterul / De ce în epigrame înțeleg / Să nu pună adesea și „piperul” ; / Se tem că tot ce seamănă... culeg.*” Mai scrie ce mai scrie și se gândește la ce „Sfat” a primit de la un amic al său: „*Amicul meu mi-a dat un sfat: / Nicicând la pomul lăudat / Să nu iei sacul de acasă / Fi'ndcă se poate ... să iei plasă.*”

Alexandru Doru Șerban a participat la numeroase festivaluri de umor din județ și din țară, unde a obținut mai multe premii. Era cunoscut și apreciat de umoriștii din toată țara și nu numai.

Revenind la complexitatea activităților culturale desfășurate de Alexandru Doru Șerban, este de menționat faptul că el a fost inițiatorul „Sărbătorii Narciselor” în localitatea natală Preajba, ajunsă astăzi sărbătoare tradițională și de agrement, din luna mai, a municipiului Târgu-Jiu. De asemenea, s-a ocupat de amenajarea „Colecției Muzeale Preajba” (2008) în 2 încăperi ale fostului local al școlii primare, reabilitat complet de Primăria Târgu-Jiu, iar în anul 2009 a fost între inițiatorii înființării Clubului vârstei a 3-a la Preajba.

Activitatea lui Al. Doru Șerban a fost una complexă, de la cea profesională (ca profesor suplinitor, profesor titular de română-franceză, prim-grefier și purtător de cuvânt în cadrul Procuraturii, iar ulterior al Parchetului Gorj), la dimensiunea celei spiritual-culturale, care de fapt i-a adus și notorietatea, în domenii diverse precum cea de cercetare, scriitoricească, umoristică, istorică, culturală, publicistică, editorială, realizarea de emisiuni radio-tv, formator de opinie etc. și enumerarea ar putea continua. Simpla înșiruire a preocupărilor lui Al. Doru Șerban, fără a căuta în adâncurile motivațiilor care l-au condus spre acestea, ne oferă imaginea unui om cu o sensibilitate sufletească remarcabilă, cu o cultură vastă, preocupat de istoria locurilor și a fenomenului cultural local, foarte muncitor, ambițios, de un mare angajament intelectual și fizic, altruist, creator de tendință și de o complexitate cum rar poți întâlni.

Al. Doru Șerban a publicat proză, poezie, epigrame, fabule, lucrări monografice, rezultatele cercetărilor sale etno-folclorice, lucrări cu conținut istoric și documentar etc., ceea ce dovedește complexitatea activității și creației sale culturale, dar în același timp și științifice.

Creația literar-culturală și acțiunile în domeniu întreprinse l-au ajutat pe Al. Doru Șerban să treacă peste momente grele, atunci când sănătatea i-a fost pusă în pericol, începând cu anul 2004. Cărțile i-au alungat gândurile negre ale bolii și l-au întărit, făcându-l să biruiască, dând astfel dovadă de un foarte puternic caracter și stăpânire de sine.

Pentru bogata sa activitate Al. D. Șerban a primit numeroase premii și distincții, dintre care amintim doar pe cea de „Gorjeanul anului 2010” și „Diploma de excelență”, acordate de Consiliul Județean Gorj (21 ianuarie 2011), care au avut la bază demersul Asociației Cercetătorilor și Autorilor de Carte Gorjeni, fundamentat pe volumul autorului acestor rânduri, publicat în anul precedent („Al. D. Șerban. Viață și destin cultural”).

Alexandru Doru Șerban a fost căsătorit cu doamna Valentina (1976), iar împreună au avut un fiu, Radu Ilie. De remarcat faptul că soția sa, Valentina, i-a fost alături, iar împreună au scris două cărți: „Calendarul credinței, datinilor și tradițiilor din Gorj” (2000) și „Credințe, datini și obiceiuri din Gorj” (2004).

După o prodigioasă activitate profesională, de cercetare, documentare și scriitoricească și după o grea și îndelungată suferință a ultimilor ani de viață, scriitorul Al. Doru Șerban a plecat spre ceruri la data de 26 iulie 2011, lăsând în urma sa o operă cu valențe transdisciplinare și un cult al muncii asidue până în ultima clipă, o familie îndurerată și un curent literar care i-a urmat gândirea vizionară.

De subliniat faptul că scriitorul Alexandru Doru Șerban a fost inițiatorul și fondatorul spiritual al Asociației Cercetătorilor și Autorilor de Carte Documentară și Științifică Târgu-Jiu și totodată președintele acesteia pentru o scurtă perioadă de timp, cât sănătatea i-a permis acest lucru. Ulterior, după decesul său, membrii asociației l-au desemnat pe

autorul acestor rânduri în calitate de președinte, iar apoi au decis ca aceasta să-i poarte numele și să se numească Asociația Cercetătorilor și Autorilor de Carte Gorjeni „Al. Doru Șerban”.

Personal, mărturisesc faptul că am fost impresionat de intensa muncă de cercetare, scriitoricească, de creație și de implicarea în viața culturală gorjeană, precum și de ideile și capacitatea sa organizatorică, motiv care m-a determinat ca atunci când mi s-a destăinuit și mi-a spus că este bolnav și că zilele îi sunt pe sfârșite, să concep și să scriu o carte despre dumnealui.

Astfel am scris și publicat volumul „Al. D. Șerban. Viață și destin cultural” (Editura Măiastra, Târgu Jiu, 2010), iar ulterior, în cadrul asociației menționate anterior, al cărui creator și mentor spiritual este Alexandru Doru Șerban, au fost organizate mai multe evenimente dedicate memoriei sale. Totodată, personal am mai coordonat apariția unei lucrări dedicate mentorului nostru spiritual, intitulată „Omagiu aniversar. 65 de ani de la nașterea scriitorului Alexandru Doru Șerban” (2014) și apoi am redactat și publicat lucrarea „Alexandru Doru Șerban – 75 de ani de la naștere” (2023).

Acum, la împlinirea a 30 de ani de la înființarea, de către Alexandru Doru Șerban, a Societății Umoriștilor Gorjeni și a revistei de umor „Hohote”, îi aducem cinstirea și omagiul nostru, respectul și admirația pentru tot ceea ce a făcut pentru scrisul și cultura gorjeană și nu numai.

Dr. Victor Troacă,
Președinte, Asociația Cercetătorilor și Autorilor de Carte Gorjeni
„Al. D. Șerban” Târgu-Jiu

„SCÂRȚ, SCÂRȚ!”

Am primit numerele 24 și 25 ale Revistei „Scârț”, apărută prin grija Asociației Umoriștilor „Al. O. Teodoreanu” din Iași. Mi-ar lua timp și spațiu să-mi exprim încântarea pentru fiecare pagină a publicației, așa încât mă voi mărgini la câteva aprecieri generale ce pot fi extinse la toate numerele apărute în seria nouă.

În același format generos, de 68 de pagini, protejate de copertile color ilustrate inspirat, colectivul de umoriști ieșeni, bine ocârmuiți de Daniel Bratu și Vasile Vajoga, au și fapte literare și priceperea să le prezinte. Între participările constante și „în masă” la festivalurile de umor din țară, unde recidivează în clasarea pe podium, aceștia își trag sufletul (sau inspirația), în ședințele de cenaclu organizate la galeriile „Dumitru I. Grumăzescu”. Pozele de grup îmi sunt deja familiare pentru că am avut plăcerea să-i cunosc pe toți, cu ocazia festivalului „Scârț-Umor” din vara acestui an și profit de ocazie să-i salut.

Diversitatea materialelor revistei este remarcabilă și n-o mai întâlnești decât la sora sa trimestrială „Hohote”, de pe axa umoristică Iași–Târgu-Jiu.

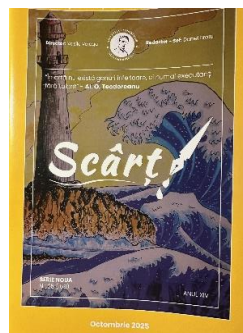
Că e din concursuri sau aleasă ad-hoc, epigrama se împletește armonios cu poezia liberă sau în formă fixă și se completează cu proza de calitate. Frunzăriul cărții vieții, dicționarul Michteau și aforismele țin plictiseala departe și infuzează bună dispoziție sufletească. Bal cu bal, la festival și interviul revistei, pregătite, cu umor din abundență, de către Daniel Bratu, dar și duelurile celebre din poezie sau aniversările din patru zări, constituie centrul de greutate al publicației. În concluzie, între coperti e o lume frumoasă, pură, în care abia aștepți să evadezi, rodul creatorilor talentați din fotografiile, portretele sau caricaturile care peste 10 ani vor împlini 20 de ani (dacă nu mai mult!).

Felicit colectivul de umoriști ieșeni și-i adresez mulțumiri pentru publicarea duelurilor mele poetice cu regretata Teodora Pascale.

Salut prezența în revistă a colegilor din cenaclul târgujian „Hohote”, Nelu Vasile, Grig Marian Doboreanu și Nică Janet, pe care-i felicit pentru premiile obținute la concursurile de poezie, respectiv epigramă.

Umoriștilor ieșeni le doresc, în numele cenaclului HOHOTE, sănătate, inspirație, iar Revistei „Scârț” viață lungă și cale scurtă spre inimile iubitorilor de umor!

LA MULȚI ANI!

Doru-Mihai LUNGESCU

INTER-VIU CU UN OM VIU

Mic tratat de narcisism

Laura LUNGESCU în dialog cu Sergiu FĂRCĂȘANU

Despre viață și artă, prin ochii unui caricaturist

Cunoscându-te la festivalurile în cadrul cărora expuneați sau erați premiați mai mulți artiști caricaturiști, nu am putut să nu remarc zâmbetul, veselia ta permanentă și îndemnul la voia bună!

1. De unde provine sursa aceasta inepuizabilă de veselie când tu te ocupi de lucruri așa de serioase?

S. F.: *Cred că nu ajungi caricaturist întâmplător. În primul rând trebuie să îți placă să râzi și mie îmi place al dr@*q&#lui de mult! Unii care se simt cu musca pe căciulă se abțin să râdă, că au auzit sintagma «râzi ca prostu'». Eu îmi asum!*

2. M-a surprins și faptul că ești absolvent de arhitectură la UAUIM, antreprenor și angajat la... tine, ceea ce nu pare să fie așa rău, chiar dacă șeful te muncește enorm! Cum a rezultat acest amalgam?

S. F.: *Viața e cel mai bun DJ, cum le amestecă ea, drăguța... Noi dansăm orice muzică ne-ar pune. Ca să lămurim un lucru pe care mulți îl confundă: eu am făcut doar Min... din*

Mincu, că nu am absolvit, nu am afirmat niciodată asta. Dar într-adevăr, pot spune că am făcut mai mulți ani de arhitectură (vreo 7) decât o parte din colegii mei care au absolvit. Așa a fost să fie... într-un fel sau altul și antreprenoriatul a condus la acest rezultat, tânărul de 20 de ani de atunci trezindu-se cu o firmă pe cap. Ca în perspectiva arhitecturală, două linii paralele care se unesc la orizont...

3. Într-o descriere a ta ai spus „gândesc de multe ori în glume”. Expresie ce nu o auzi prea des în viață și nici nu prea ai idee cum se transpune în realitate. Ne poți ajuta să înțelegem cum faci acest lucru?

S. F.: Dă-mi un cuvânt (subiect) și eu îmi imaginez instant 5 idei de caricatură/glumă. Îmi place mult să râd, văd umorul în orice lucru din jurul meu și glumesc adesea, tot timpul. Uneori apropiații nici nu mai știu dacă glumesc sau vorbesc serios. Da, gândesc de multe ori în glume, fapt pentru care prietenii mei mai deprimați mă solicită des... să-i... înveselesc. Îmi spun: „Sergiu, noi când ieșim cu tine uităm de toate griile și problemele și ne întoarcem acasă cu dureri de fâlci de la râs.” Așa sunt și în viața de zi cu zi: vesel, optimist, pozitiv și cu zâmbetul pe buze!

4. Sfera ta profesională fiind așa de vastă și ideile, probabil, se intersectează astfel rezultând un gen de desen ce trebuie bine studiat pentru a fi înțeles de privitori. Cum vom ști să interpretăm corect desenul / caricatura făcută de tine?

S. F.: Uneori ideile se modifică pe parcursul desenului, rezultând o caricatură mai complexă. Îmi plac desenele interactive, în care privitorul se pune în pielea personajului și se implică în poveste, transformând-o în ideea lui personală. Nu întotdeauna îmi reușesc, dar atunci când o fac, mă bucur nespus de rezultat.

5. Tot într-o descriere a ta ai spus: „bântuiala artistică o am de foarte multă vreme... cu mult înaintea studenției”. Bănuiesc că ai avut un model de urmat în viață din această perspectivă și proiecția ai făcut-o cu ajutorul unui mentor. Cui îi datorezi acest minunat drum pe care tu îl parcurgi cu mare ușurință și pricepere?

S. F.: De mic am gândit în poante poate și pentru că, în acea vreme, tata avea amantă o balerină. Deci tata m-a ajutat cu poantele. Apoi l-am cunoscut pe Matty... Dar cel mai mult consider că am învățat să desenez de la Cristi Gavrilăscu, pe vremea aceea un simplu coleg de facultate cu Sergiu Fărcășanu, acum un mare arhitect. Un om exponențial.

6. După cum am început dialogul, eu te-am cunoscut ca premiat la Salonul Internațional de Caricatură de la Bistrița. Cu siguranță ai avut premii naționale și

internationale de nenumărate ori. Poți face o trecere în revistă a premiilor ce ție îți creează emoție pro-fundă ?

S. F.: Toate premiile sunt cu fundă, dar cele de care simt că am „suflet legat” sunt cele de la Festivalul Național de Umor „Liviu Oros”, de la Deva. Asta și datorită faptului că, în 1993, un tânăr de 20 de ani pășea sfios către președintele juriului de atunci, Nicolae Lengher, pentru a i se înmâna primul premiu din viața lui la un festival de caricatură.

7. Tot în deschidere vorbeam de expoziții. Temele abordate de tine sunt bine studiate, analizate, concretizate. Unde ai avut prima ta expoziție și câte au fost de referință până acum?

S. F.: Prima expoziție de caricatură am avut-o în studenție. Se numea „Sfoara” și era chiar o sfoară, prinsă între 2 coloane ale Magazinului Romarta. Împreună cu 2 colegi pe care i-am „virusat” cu plăcerea de a desena caricatură, la 2 pași de facultate, ne-am gândit să ne facem propria expoziție ad-hoc. Bine, trăiam vremuri boeme, în care nu era interzis să faci așa ceva. Acum cred că mi-ar trebui 432 de autorizații pentru același lucru. În momentul de față am propriile mele expoziții personale, pe persoană fizică și juridică, permanente, în 2 locații din București.

8. Evoluția graficii are o viteză fantastică. Aplicațiile înlocuiesc cu ușurință talentul artistic și devenim cu toții creativi. Cum vezi această evoluție versus artist?

S. F.: Emoția desenului pe hârtie nu poate fi înlocuită cu nimic. Eu simt o frenezie, o furnicătură pe care AI-ul ar putea să o experimenteze doar băgând 2 degete în priză. Desenul uman are suflet, caracter și e imperfect. Asta îl face perfect pentru mine.

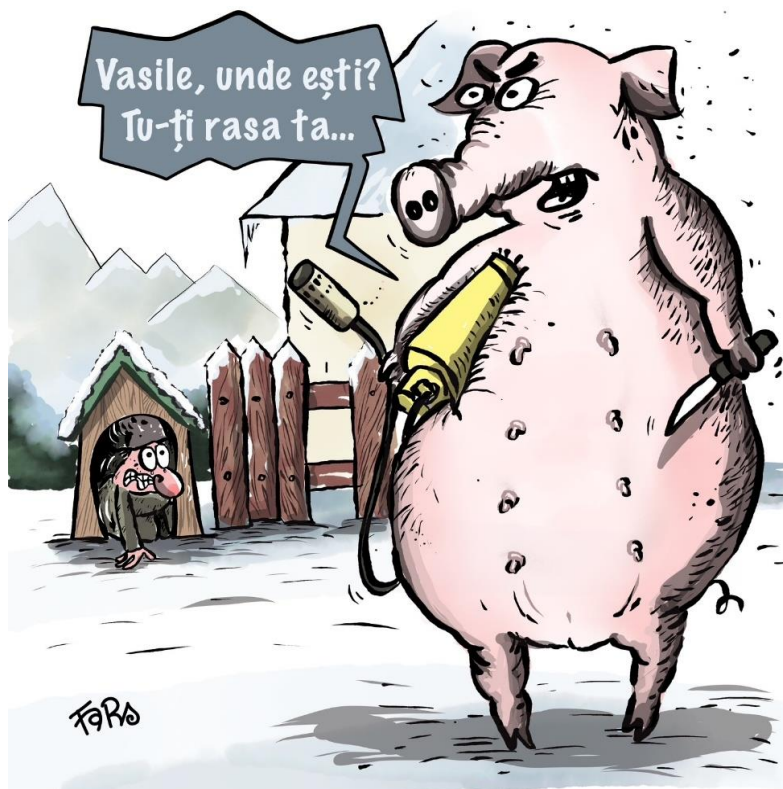
Da, bineînțeles că suntem cu toții artiști, umanitatea are gena asta. Nu mi-e teamă de concurență, din contră, chiar încurajez tinerii să deseneze.

9. Ești o persoană gata să deseneze în orice loc, timp, mod.... probabil și în somn (să fii în aceeași sferă a modului tău de a glumi). Ce proiecte ai în desfășurare sau ce planuri ai în sinapse pentru viitorul apropiat?

S. F.: Cum spuneam și la întrebarea anterioară, încurajez tinerii să deseneze, chiar vom iniția cursuri de desen și de caricatură în Centrul educațional și de dezvoltare personală „Inimi și mâini” pe care îl gestionez împreună cu soția mea pedagog, consilier și psiholog Roxana Șilțer. Pe lângă aceasta, am 2 cefe pe grătar, hai că te las, pa!

Facebook - FARS (@fars.caricaturi) ori Sergiu Farcasanu sau Instagram - fars.caricaturi

PS: Mi-era mai ușor dacă îți desenam interviul, mă pricep mai bine la desen decât la vorbe.

Sergiu Fărcășanu

DIN ACTIVITATEA ASOCIAȚIEI „UNIUNEA FEMEILOR DIN GORJ”

Luminița SĂCELEANU

Gala Femeilor de zece, ediția a V-a, 2025, eveniment important organizat anual de Asociația „Uniunea Femeilor din Gorj”, din care fac și eu parte ca membru activ, a reconfirmat faptul că femeile de succes și poveștile din spatele lor merită să fie cunoscute și apreciate. Momentele de recunoștință și emoție au transformat seara zilei de 11 septembrie 2025 într-o sărbătoare a puterii feminine și a valorilor autentice din județul Gorj.

Ecourile Galei nu s-au stins curând. Ele s-au făcut auzite săptămâni întregi pe rețelele sociale, la radio și în emisiunile televizate.

Octavia Geamănu, jurnalist, om de televiziune, realizator podcast și autoarea cărții „Gânduri bune”, cartea pentru sufletul femeilor, a fost una dintre femeile premiate la această ediție. Jurnalista și-a petrecut adolescența la Târgu-Jiu și tot aici a avut primele joburi legate de presă și televiziune, încă din perioada liceului.

Încântată de seara minunată petrecută alături de gorjeni, Octavia Geamănu și-a lansat și cartea „Gânduri bune”, la Biblioteca Județeană „Christian Tell”, la câteva zile distanță. Profitând de ocazie, i-am „smuls” câteva gânduri pentru revista „Hohote”, din Târgu Jiu.

L. S.: Octavia, în luna septembrie ai revenit de mai multe ori la Târgu Jiu, orașul în care ai spus mereu că ai rădăcinile. Ce ne poți spune despre cele două evenimente importante la care ai participat?

O. G.: Gândurile bune m-au întors acasă. Prima dată am ajuns la Târgu-Jiu pentru distincția Femeie de 10, un moment care m-a atins profund și în care m-am regăsit pe deplin. Multe dintre reflecțiile care se regăsesc în cartea mea au fost inspirate tocmai din puterea femeilor ca acelea prezente acolo – femei care trec prin viață cu discreție, demnitate, forță și optimism. A doua oară am venit pentru lansarea cărții mele la Biblioteca

Județeană. Mansarda a fost plină, în jur de 300 de oameni, și atmosfera a fost incredibilă. Am simțit căldură, respect și o conexiune autentică. Când revin acasă, plec mereu cu sufletul plin, dar de data aceasta recunoștința a fost dublă.

L.S.: Cum a luat naștere cartea „Gânduri bune”?

O.G.: Cartea mea „Gânduri bune” nu s-a născut din suferință sau din drame urmate de vindecări. Ea a apărut din liniște și din înțelepciunea pe care am dobândit-o timpuriu. Am avut noroc, știu. Norocul de a fi iubită necondiționat de părinți, norocul de a-mi putea păstra aripile întinse încât să zbor când am vrut, norocul de a fi iubită de omul pe care mi l-am dorit și norocul de a-L simți pe Dumnezeu aproape la fiecare pas.

L.S.: Ce sfat le-ai oferi tinerilor care pornesc la drum, dar simt că le lipsește curajul?

O.G.: Să fie realiști în privința propriilor resurse – mentale, emoționale, financiare. Acolo apar dezechilibrele, când nu știm ce putem duce și ce nu. Drumul nu e ușor, oricare ar fi, dar nu e nici imposibil dacă îl construiești cu muncă, disciplină și claritate. Și ceva esențial: să se înconjoare de oameni care cred în ei. Sprijinul potrivit, transmis la momentul potrivit, poate schimba tot.

L.S.: Suntem născute în aceeași zi, dar la 21 de ani distanță. Cum te vezi peste 21 de ani, când vei avea vârsta mea de acum?

O.G.: Două femei despărțite de două decenii, dar cu multe lucruri în comun. Când mă gândesc la Octavia de peste 21 de ani, mă văd trăind exact în spiritul mesajelor din „Gânduri bune”: sănătoasă, activă, înțeleaptă și foarte prezentă în viața mea și a celor dragi. Nu știu dacă voi fi bunică, la 30 de ani ai lui Andrei – rămâne de văzut – dar știu sigur că voi fi o femeie care continuă să comunice, să inspire și să trăiască frumos. Și, da, vreau să arăt și foarte bine. Modestia nu e un dar pe care l-am primit la naștere.

L.S.: Știu că ai încercat să scrii și versuri. Ne poți da un exemplu?

O.G.: Am încercat până mi-a și ieșit. Ascultam un demo Direcția 5 în studio și cuvintele au venit singure. Le-am scris pe loc și fix așa au rămas în piesa pe care o puteți asculta acum pe albumul „Senzitiv”, „Cum de tu nu vezi”. Se bucură de succes în concerte. Creativitatea vine din toate direcțiile, important e să îi faci loc.

L.S.: Ești o persoană veselă, dinamică, cu o energie pozitivă. Ce mesaj ai pentru cititorii revistei „Hohote”?

O.G.: Sunt Săgetătoare veritabilă: iubesc zâmbetul, oamenii și optimismul. Îmi place să văd soarele din spatele norilor și să cred în lucrurile esențiale iubire, recunoștință și bucuria de a trăi. Le doresc cititorilor revistei să găsească mereu motive să râdă și să fie recunoscători pentru ceea ce au. Viața e mult mai frumoasă când alegi să o privești cu inimă deschisă. Păstrați-vă gândurile bune!

În ediția din 25 septembrie 2025 a emisiunii „Ecouri gorjene”, moderată de Loredana Pupăzan, pe postul de televiziune „Gorj TV”, proiect realizat la inițiativa Asociației „Uniunea Femeilor din Gorj”, a fost invitat domnul Mihai Lungescu, președintele Cenaclului „Hohote” din Târgu Jiu, care s-a dovedit a fi un interlocutor plin de umor și de șarm. Conversația a fost presărată și cu epigrame compuse ad-hoc de invitat. Vă las aici doar una dintre acestea, care se referă la „Femeile de zece”.

FEMEILE DE ZECE

*Gorjenii nu mai stau pe-acasă,
De-i cald afară sau e rece,
Se duc la crâșmă, ce le pasă,
Doar au femeile de zece.*

Pe 1 octombrie 2025, A.U.F.G. a dat startul la concursul pentru seniori, „Povestea mea în fotografii”. Obiectivul concursului a fost încurajarea seniorilor să împărtășească amintiri și experiențe de viață prin fotografii și povești. Printre câștigătorii ediției a fost și colegul nostru de cenaclu, Bușe Gheorghe, care a luat trofeul pentru „Cea mai semnificativă poveste în fotografii”. Premiații au primit trofee și coșuri tradiționale cu produse.

La Teatrul Dramatic „Elvira Godeanu” din Târgu-Jiu, în seara zilei de 25 octombrie 2025, la Gala Laureatilor Festivalului Internațional de Umor și Caricatură „Ion Cănașvoiu”, ediția a XXXIII-a, au fost prezente în sală, alături de mine, foarte multe colege din Asociația „Uniunea Femeilor din Gorj”, care au fost impresionate plăcut de evoluția pe scenă a premiaților, invitaților, membrilor cenaclului „Hohote” și a talentatelor Giulia Lungescu și Angela Mogoșanu, care ne-au încântat pe toți cu piese muzicale antrenante. Cele mai norocoase colege nu au plecat cu mâna goală, ele au primit în dar de la maestrul

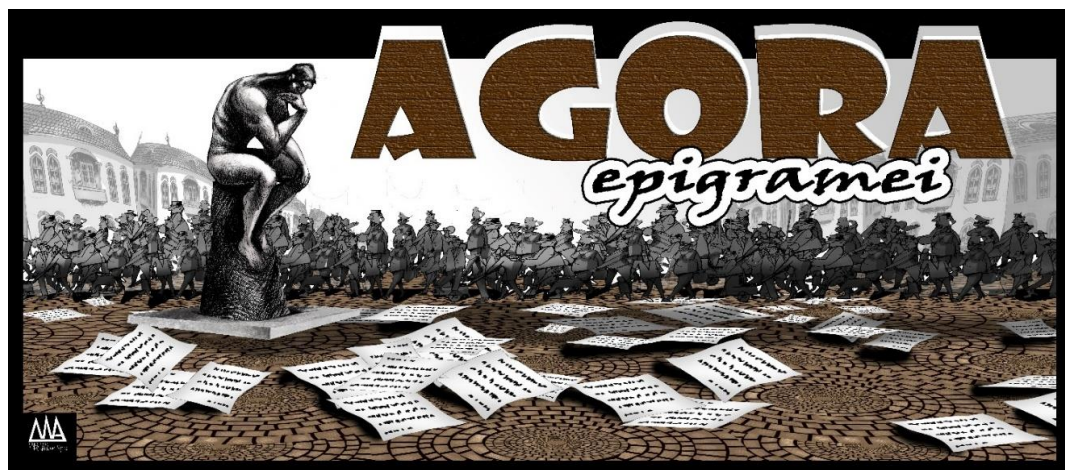

Marian Avramescu câte o caricatură, realizată pe loc.

formă de expresie unică.

Este în desfășurare și Concursul online de talente, cu premii, „Talente fără bariere”, dedicat persoanelor cu dizabilități din tot Gorjul, cu scopul de a promova creativitatea, talentul și diversitatea persoanelor cu dizabilități, oferindu-le o scenă online unde să-și exprime pasiunile – artă, gastronomie, meșteșuguri, muzică, dans, poezie sau orice

CE ESTE EPIGRAMA?

Nicolae BUNDURI

Desigur, întrebarea pare cam retorică. Pe lângă definiția din DEX, zeci sau sute de epigramaști au definit-o care mai de care mai spumos, hazliu, comic, satiric sau metaforic. Din fericire, România, alături de Școala Franceză, au fost și sunt cele mai mari producătoare ale acestei specii atât de neglijate și atât de gustate în același timp. Tot din fericire, această minusculă specie a genului liric nu a dispărut niciodată din peisajul literar al limbii române, ci dimpotrivă, s-a perpetuat și o va face atâta vreme cât mai există frumoasa limbă română, atât de ușor de jucat pe muzică și versuri. Spun și muzică deoarece epigrama, ca și poemul liric, presupune muzicalitate realizată printr-un ritm bine ales.

Pentru început m-aș referi la cei care până acum s-au delectat doar citind epigrama și, prinându-i gustul, s-au hotărât s-o și scrie. Dacă omul, prin natura sa, învață să scrie la șase ani, de epigramă se poate apuca și la șazeci de ani și chiar cunosc astfel de cazuri din lumea epigramei în care mă învârtesc de vreo patruzeci de ani. Deci curaj! Cum nimeni nu s-a născut învățat, hai să pornim la drum pe urmele epigramei. Tot ce vă spun este din proprie experiență, nefiind (încă) niște manuale de specialitate. Înainte de a pune pe hârtie, este strict necesar să „fabricăm” în cap ideea din care vom concepe poanta. Nu cred că e necesar să mai spun că poanta trebuie să fie inedită, originală. Odată cristalizată poanta, trecem la versificare. Personal, eu încep construcția de la coadă spre cap și nu sunt singurul care procedează așa. Prima noțiune pe care trebuie s-o știm, este prozodia. Iată ce spune DEX-ul despre prozodie, citez: „Parte a poeziei care studiază versificația și normele ei sub

raportul structurii versurilor, al numărului accentelor sau al lungimii silabelor unui vers.” Încheiat citatul.

În timpul versificării va trebui să existe o logică, totul să se lege și să evităm versurile superflue (adică de adaos) care uneori se folosesc pentru rimă. Rimele în catren sunt de trei feluri: împerecheate (aabb) rime încrucișate (abab) și rime îmbrățișate (abba). Trebuie ținut cont de numărul de silabe (metrică), astfel încât versurile care rimează să aibă același număr de silabe. Foarte important în construcția catrenului, pentru o lecturare plăcută și muzicalitate, este ritmul. Ritmul poate fi de mai multe feluri, dar în epigramă sunt de preferat iambic, trohaic, amfibrah și mai rar anapest. O condiție fără de care nu se poate concepe o epigramă, este să se păstreze același ritm în toate cele patru versuri. Atât deocamdată. Va urma.

Marian Avramescu

REGINA DETRONATĂ, ESEU

Janet NICĂ

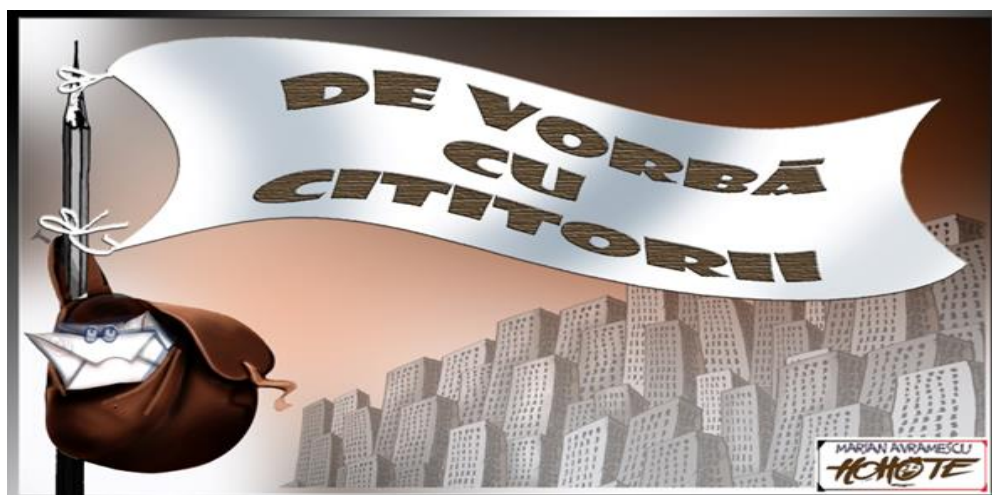
Ironia, în sens uzual, denotativ, consfințit de toate dicționarele, este vorbă, frază, afirmație, categorie estetică, morală, filosofică, figură retorică, figură de stil, metalogism și are, ca scop, ridiculizarea sau batjocorirea cuiva sau a ceva, folosind semnificații opuse sensului lor obișnuit. În toate aceste situații, ironia afirmă ceva, cu scopul de a se înțelege opusul. Înainte de a lămuri, adecvat, statutul ironiei, suntem siliți a recunoaște, prin atenția care i s-a acordat, de mii de ani, că a fost și este regina Cleopatra, între figurile de stil. Așa că, în ochii unora, orice tentativă de cârcoteală împotriva ei ar fi un fel de lezmajestate. În consecință, cu tot respectul, ne asumăm o naivă și nevinovată cârcoteală, cu speranța că, în mărinimia Majestății sale, ne va ierta îndrăzneala. Potrivit opiniilor unor teoreticieni, ironia este prezentă în toate speciile comice și umoristice. După Heinrich F. Plett, într-o clasificare insolită și fantasmagorică, parodia este ironie livrescă, charientismul, ironie ușoară, asteismul, ironie urbană, diasirmul, ironie arogantă, mictierismul, ironie de excludere, sarcasmul, ironie acerbă, cinismul, ironie canină. Îți vine să zici: „Curat confuz!”, mister Plett! Sărind, intenționat, peste ironia lui Socrate, ironie cu adevărat, să ne oprim la ironia romantică. Ironia romantică este, sută la sută, satiră. Chiar marele filosof Hegel a intuit că ironia este satiră, dar n-a observat că satira nu este ironie. Începută de Byron și continuată de mari personalități, până la Mihai Eminescu, ironia romantică a satirizat în special moravurile oamenilor, de-a lungul vremurilor. Dar satira înseamnă critică, batjocură, defăimare, indignare. Obiectul satirizat este acuzat de metehne și păcate, înfierat, cu patimă, cu dispreț, cu ură. Dacă ironia este satiră și satira, ironie, conform statutului ei clasic, adică de a afirma ceva, pentru a se înțelege opusul celor spuse, rezultă că toate viciile înfierate erau, de fapt, lăudate, demne de urmat. Logic, lucru de neacceptat. „Scrisorile”, satirele, lui Eminescu nu stârnesc râsul, ci revolta. Aici, critica nu se poate percepe în opusul ei, adică în bucurie sau entuziasm. Rezultă că ironia, în satiră și în suratele ei mai acide, sarcasmul și grotescul, nu are viză de intrare. Ironia, prin definiție, este aluzivă, indirectă, de-a-ndoaselea, opusă. Satira, sarcasmul și grotescul atacă direct obiectul luat în vizor, îi scot în evidență diformitatea, dizarmonia, hidoșenia. Cum umorul are vână veselă, simpatetică, detașată de obiect, rezultă că satira, sarcasmul și grotescul nu sunt specii umoristice nici de departe, iar ironia și umorul nu calcă pe tărâmul lor. Aici, nu se potrivește dictonul „Ridendo, castigat mores”, ci „Criticando, castigat mores”. Așadar, jumătate din regatul reginei Cleopatra se dovedește a fi fost dominat în mod fraudulos. Să ne deplasăm acum spre alte curți, mai mult sau mai puțin regale, să vedem dacă ironia are sorți de izbândă. Modul parodic, plus paștișă, și modul burlesc sunt specii imitative ale

unor modele cunoscute, consacrate. Modelul este degradat în manieră simpatetică, iar efectul este veselie. Râsul este distractiv, tonic, pozitiv, relaxant. Seriosul este tratat în mod neriesos, neriesosul, în mod serios. Sunt cele două modele consacrate de carnavalurile populare din Evul Mediu și de operele lui Rabelais, ale lui Scarron și ale lui Boileau, în secolul al XVII-lea. Să vedem dacă Măria Sa, Ironia, se preumblă pe aceste meleaguri. Am spus că aceste moduri estetice sunt vesele și cultivă rizibilul. Obiectul ridiculizat este cunoscut și imitația îl reproduce, într-o notă degradată. Adică nu se sugerează opusul, ci se afirmă, în mod direct, opusul modelului. Efectul scontat este, în acest caz, comicul. Dar noi știm că ironia afirmă ceva cu intenția de a se înțelege opusul celor afirmate. Ironia este un ocol, comicul e direct, exploziv. Înseamnă că ironia pierde teren și în țara comicului. Deși, în mod curent, comicul este confundat cu umorul și umorul, cu comicul, pentru că slujesc rizibilul, există, totuși, deosebiri esențiale între ele. Există comic de situație, comic de caracter, comic de limbaj, comicul numelor proprii, dar nu există umor de situație, umor de caracter. Umorul este, eminemente, semantic, în zona omonimiei, a antonimiei și a polisemantismului. Așa-zisa poantă a epigramei este un transfer pe câmpul voalat omonimic sau polisemantic, așa că, surpriza, deși șocantă, nu este ruptă, în totalitate, de pregătirea poantei. Din nou se observă că ironia nu are rude de sânge pe aceste plaiuri semantice. Ironia propovăduiește opusul unui enunț, or, la nivelul omonimiei și al polisemantismului, este vorba de asemănarea formală a termenilor cu sensuri diferite, dar nu contrare. Demersul ludic al epigramei provoacă un șoc semantic, intelectual, fin și subtil. Acest șoc semantic este umorul, ludic, rizibil, vesel, tonic, relaxant. Sinonimia, din câmpul semantic, este pleonastică, deci, nu poate produce surprize estetice decât izolat, prin acumulări hiperbolice, creând enunțuri supraponderale.

Am lăsat la urmă antinomia, rudă cu paradoxul, sperând că din tufișul său semantic va sări iepurele ironiei. Cum în antinomie, sensurile sunt opuse, se întrezărește o jumătate de adevăr. Numai aici, un enunț poate să invoce contrariul său, cu condiția ca auditoriul sau cititorul să sesizeze falsa afirmație și să-i fugă gândul la sensul antinomic. La acest nivel, epigrama este rizibilă, veselă. Aici, epigrama satisface definiția ironiei. Aici locuiește ironia, ca regină a antinomiei. Regatul său s-a subțiat mult, dar este plin de farmec. În concluzie, epigrama umoristică este fiica omonimiei, a polisemantismului și a antinomiei, dar numai ironia este fiica legitimă a antinomiei. De departe se intuiește că am intrat , cu adevărat, în zodia lui „Ridendo, castigat mores”.

Am primit pe adresa redacției câteva întrebări la care ne grăbim să răspundem. Așa cum am precizat anterior, vom păstra anonimatul celor care ne-o cer și ne rezervăm dreptul să eliminăm întrebările inadecvate.

I1. Intenționați să deveniți publicație lunară?

R1. Nu.

I2. Am transmis pentru festivalul dvs. un madrigal cu mai mult de 4 versuri și nu l-ați acceptat. De ce?

R2. Într-un fel aveți dreptate. Madrigalul este o poezie lirică de proporții reduse cu un caracter idilic sau galant. În practica festivalurilor s-a încetățenit construcția din patru versuri și, până la noi ordine, rămânem consecvenți regulii.

I3. Cum putem ajunge să scriem epigramă bună?

R3. Perseverând și citind multă epigramă clasică. Recomand schimbul de opinii cu epigramiștii consacrați. Sunt convins că vă vor oferi sprijinul. Încercați pe messenger.

I4. Am transmis epigrame la câteva festivaluri, nu am fost premiat (nici nu aveam pretenții), dar nu știu dacă au fost primite și unde mă situez.

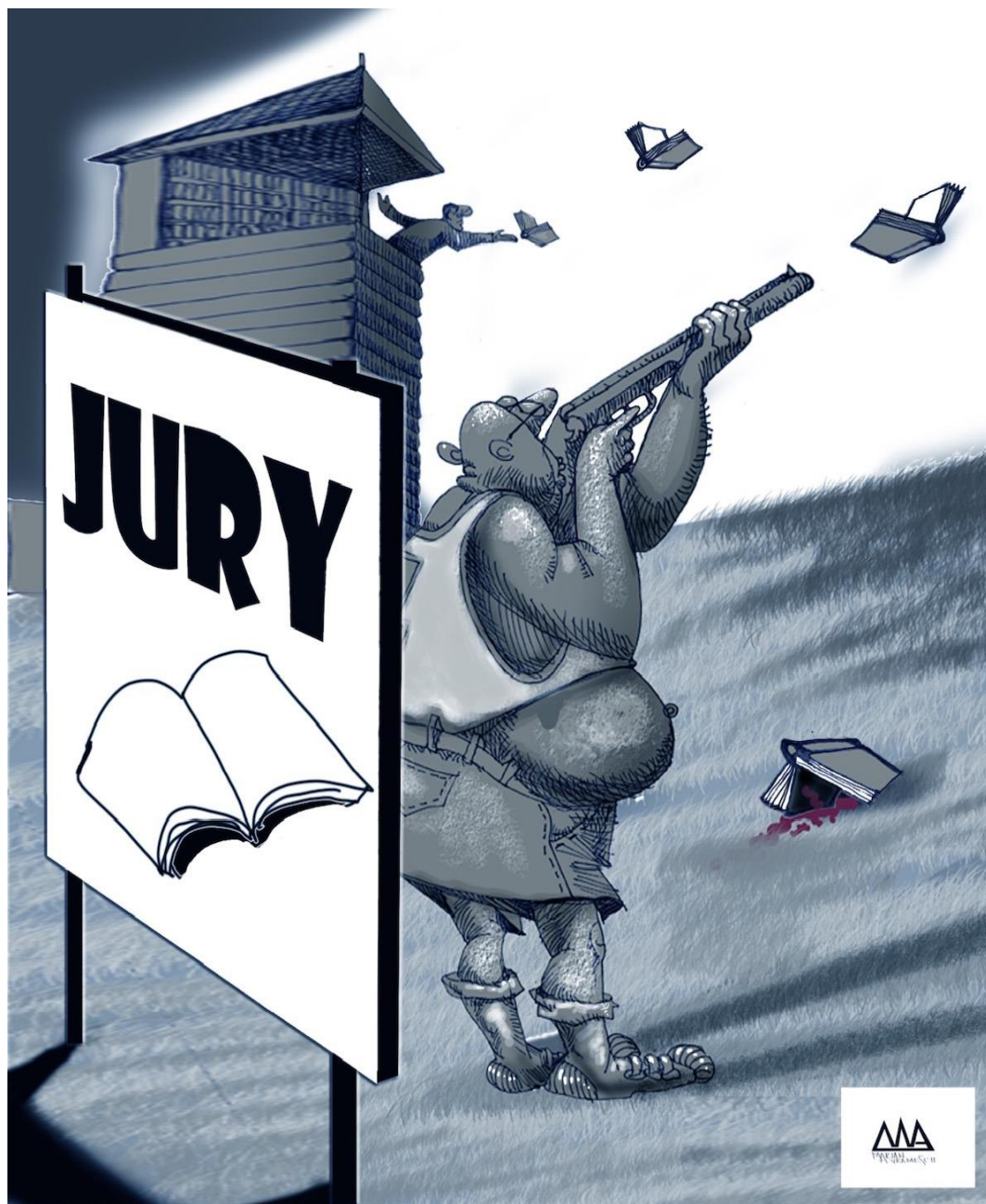
R4. Organizatorii de festivaluri au obligația morală să confirme primirea materialelor. Cât despre rezultate, acestea ar trebui comunicate pe site-ul propriu, site-ul UER sau pe rețelele de socializare. Din păcate, nu vă putem sprijini decât la cele două festivaluri de umor din Gorj.

Vă așteptăm cu întrebări noi pentru numărul din luna martie 2026.

La mulți ani!

CONCURS PE TEMĂ DATĂ
„A-nceput de ieri să cadă!”

Marian Avramescu

Cenacul HOHOTE le mulțumește tuturor creatorilor care au trimis epigrame pentru concursul revistei. Cu un colectiv de redacție lărgit, am considerat util să exploatăm noțiunea de „concurs” și să acordăm note materialelor transmise, un exercițiu util, credem noi, pentru festivalurile care vor urma. Dacă punctajul nu pare obiectiv, ne cerem scuze și așteptăm recomandările dumneavoastră. Evident, toți participanții au primit PREMIUL I și recunoștința colectivului redacțional pentru efortul depus în susținerea acestei competiții amicale.

Vă așteptăm în numerele viitoare!

OASPEȚI: Locul I – Ex Aequo

LAURENȚIU GHIȚĂ – 9

MĂSURI TARDIVE

Au început de ieri să facă
În minister concedieri,
Deși era mai bine dacă
Ar fi-nceput de-alaltăieri!

IARNA PE ULIȚA RUSĂ

Când la Moscova-i zăpadă
Și e Putin în sevrăj,
Tot continuă să cadă
Câte-un rus de la etaj!

MIRELA GRIGORE - 9

IARNA PE ULIȚE

Se așteaptă în ogradă
Anotimpul mult dorit,
Iar din cer încep să cadă...
Drone de la Răsărit.

PENSIONARII LA CUMPĂRĂTURI

Pensioara e-o dovadă
Că au toți ce pune-n coș,
Iar pe stradă-ncep să cadă
Când o babă, când un moș...

DAVID VALENTIN - 8,90

A-NCEPUT DE IERI SĂ CADĂ

Vecinei i-am cântat o serenadă,
Chiar sub balcon, viril și iubăreț,
Și-a început, discret, de ieri să cadă...
Dar nu de tot, că a ținut la preț...

IARNA PE ULIȚĂ

Format din oameni de zăpadă
Ce taxe doar ne dau și stres,
Guvernul a-nceput să cadă...
Din ziua-n care l-am ales!

MIHAI FRUNZĂ - 8,90

VICTORIE HIBERNALĂ

Vremea-i caldă și senină,
Iarba-i verde în ogradă,
Nu-i omăt, doar o vecină
A-nceput de ieri să cadă.

ALBIT DE VREME

Iarna asta-i cam bizară,
Nu știu care-i adevărul,
Niciun fulg nu cade-afară,
Dar îmi cade mie părul.

LICĂ PAVEL - 8,90**CĂDERI DE DRONE:**

Prin Vaslui, încep să cadă
Dronele-spion, că vor
Rușii, chiar la sol, să vadă,
Din ce facem vodka lor!

GUVERN DE ZĂPADĂ

A-nceput de ieri să cadă,
Câte-un fulg, din cerul tern,
Ca să facem din zăpadă,
Oameni puri... și-un nou Guvern!

MIHAI SĂLCUȚAN - 8,90**DECĂDERE**

Cade roua sus, pe casă,
Cad iubirile-n uitare,
Cad bețivii pe sub masă,
Iar miniștrii în picioare!

A-NCEPUT DE IERI SĂ CADĂ...

Iarna iarăși ne încântă,
De trei zile-ntruna ninge
Și-n oraș zăpada-i sfântă...
Nici primarul n-o atinge!

NICOLAE BUNDURI - 8,80**ÎN DECEMBRIE**

Când fulgii veseli fac bravade
Și iarna vine tot un trap,
Guvernul ăsta nu mai cade,
Că e deja... căzut în cap.

ANUL ĂSTA, DE CRĂCIUN

Cum încă nu prea e zăpadă
Și Moș Crăciun e plin de daruri,
Au început de ieri să cadă
Românii ce ieșeau din baruri.

ION DIVIZA - 8,80**TESTARE ÎN CARPAȚI**

Dumnezeu a vrut să vadă
Cum ne stăpânim mânia:
Au pornit de ieri să cadă
Drone și în România!

INCREDIBILĂ

Îmi poposește iarna-n prag,
Începe sternul să mă doară,
Dar fetelor li-s tot mai drag
Și-mi cad cu tronc la inimioară.

PETRU IOAN GÂRDA - 8,80**DEMISII ÎN LANȚ**

A ieșit masiv în stradă
Tineretul
Și-a-nceput de ieri să cadă
Cabinetul.

VECINA

Urmărită ca o pradă
Și curtată ne-ncetat,
A-nceput de ieri să cadă
De acord. Acum a stat.

GEORGE EFTIMIE - 8,70**REPERCUSIUNI**

A-nceput de ieri să cadă
Câte-un amețit pe stradă,
C-au scăzut de caterincă
TVA-ul... la pălincă.

EXAMENE

Au căzut în disperare
Toți la reexaminare,
Azi moralul se ridică,
Nu mai cad... de-acuma pică.

VASILE VAJOGA -8,70**COȘBUCIANĂ**

Noi, de când ne știm în UE,
Este bine-a se reține:
Nu e soare, nu e, nu e,
Nu e, nu e... dar e bine!

CĂDERI

Cade neaua ca nebuna,
Internetul cade-ntruna,
Cade câte-un moș pe spate,
Iar guvernul... poate-poate!

GHEORGHE BĂLICI - 8,60**IARNA LA CHIȘINĂU**

Afară se albește zăda
Și bradul ca-ntr-un vis etern;
O iarnă va cădea zăpada
Și niciun șef de la Guvern.

ZĂPADĂ TIMPURIE ÎN CAPITALĂ

A nins, dar iute se topește
Zăpada ce-a greșit orarul;
De la trei fete și un pește
Cel mai fierbinte-i trotuarul...

FLORINA DINESCU - 8,60**PUTEREA OBIȘNUINȚEI**

Românul azi, precum se zice,
Având o fire îndrăzneată,
Așteaptă el ceva să-i pice...
Măcar o pară mălăiață!

VINE IARNA!

Iarna vine și pe-aici
Aducând cu ea zăpezi.
Se vor bucura cei mici
Și o droaie de-ortopezi.

DARIA DUMESCU - 8,60**STOMATOLOGICĂ**

A-nceput de ieri să-i cadă
Dinții dup-o boală grea,
Chiar și cel ce la grămadă
Îl avea-mpotriva mea.

INSTANTANEU PARLAMENTAR

Cei aleși se iau la sfadă,
Vorbe grele nu-și ascund,
Până când încep să cadă
Rând pe rând în somn profund.

IONUȚ-DANIEL ȚUCĂ - 8,60**LA VÂRSTA A TREIA**

De când puterile mă lasă,
Deși m-am tot crezut berbant,
Puicuțe nu-mi mai cad în plasă,
În schimb, măsele-mi cad constant.

CĂDERI...

Căzut-au frunze, mii de tone,
Copaci, baraje cad subit,
Zăpadă cade, cad și drone,
Guvernul, însă,-i neclintit.

VASILE LARCO - 8,60**ÎN PRAG DE IARNĂ**

Ca și fulgii de zăpadă,
Rânduiți de Preaînaltul,
A-nceput de „sus” să cadă...
Astăzi unul, mâine altul.

UNUI HORTICULTOR**AJUNS DEPUTAT**

Sunt schimbări, prind să se vadă
De cum e postat în față,
C-a-nceput de-acum să-i cadă
Câte-o pară mălăiață.

GRIGORE COTUL - 8,60**LIPSĂ DE LOGICĂ**

La „Starea vremii” fac bravadă,
Că-n nord, sud, est și la apus,
De ieri, a cam căzut zăpadă...
Păi... cade, nu se duce-n sus!

MINUNEA DE CRĂCIUN

Soacra, cum stătea întinsă
Sub crenguțele de brad,
Mi-am șoptit cu voce stinsă:
„Sunt și stele care cad!”

ION MORARU-GALAȚI - 8,60**BIBLICĂ**

Sta Adam în Rai și se gândea,
Aruncând privirea prin livadă:
– A căzut o „frunză”-n fața mea
Și, de-acuma, câte-or să mai cadă!

PACE RELATIVĂ

Nu mai cad pe câmpuri drone,
Peste sate, peste case,
Doar în unități cazone
Încă se trimit... „focoase”!

SANDA NICUCIE - 8,60**CONSTATARE**

Ca și fulgul de zăpadă,
Căzător prin ierni, socot...
Ce-a-nceput de ieri să cadă
Astăzi a căzut de tot.

MAT(OLIȚI)

A-nceput de ieri să cadă
Câte-un om, la noi, prin sat –
Nu-s bolnavi, ci vin grămadă
De la MAT*.

VIOREL MARTIN - 8,50**A-NCEPUT DE IERI SĂ CADĂ**

Neaua albă, în cascade,
Pe trotuare și pe stradă,
A-nceput de ieri să cadă...
Doar Guvernul nu mai cade!

FRUNZA EVEI

A-nceput de ieri să cadă
Frunza galbenă pe stradă;
Eu, să cadă chiar aș vrea...
Și de la vecina mea!

DAN NOREA - 8,50**LIVADA DE PRUNI**

A-nceput de ieri să cadă
Câte-o dronă prin livadă,
Văd c-atacă-n dușmănie
Sursa noastră de tărie.

MĂCAR ACOLO

Când și când mai cade-un fir,
Am un cap imaculat
Și, de ciudă,-n cimitir,
Un păr falnic mi-am plantat.

DANIEL BRATU - 8,40**POVESTE DE IARNĂ**

– A-nceput, de ieri, să cadă!
Mi-a șoptit un ins, fratern,
Chiar de-i secetă pe stradă...
Și privește spre Guvern...

EVALUĂRI CONJUGALE

Când, frânt, de la dat de zăpadă,
Mă-ntind lângă soața-mi, ascult
Cum, tristă,-mi șoptește: – Să cadă
Nu ieri a-nceput. Mai demult...

GH. I. CIULPAN - 8,40**REPETITIO****MATER STUDIORUM EST**

A-nceput, ca ieri, să cadă
Până a ajuns starletă;
Azi e divă la estradă
Și nu cade, ci... repetă!

SPRE „MAI BINE”!

A-nceput de ieri să cadă
Și curentul, și căldura
Dar ENEL o să ne... radă
Dilatându-ne factura!

ALEXANDRA DOGARU-ALDO - 8,40**FRACTURĂ REPARATĂ
CU PLĂCUȚĂ DE TITAN**

La firea mea vulcanică,
Eram prea mică de statură!
A fost de-ajuns o căzătură
Și-am devenit... titanică!

ANTIGRAVITAȚIONALĂ

Savantul Newton spuse un adevăr etern:
Că tot ce-i sus în lume e predispus căderii,
Ni-l demonstrară ploaia, meteoriții, merii,
Dar foarte greu, văzurăm, se cade din guvern!

GHEORGHE ENĂCHESCU - 8,30**DUPĂ NINSOAREA DE IERI**

A-nceput de ieri să cadă
Câte-un orașean pe stradă,
Am aflat, citind ziarul;
(Poate cade și primarul!...)

ALERTĂ DE VREME REA

A-nceput de ieri să cadă
Molcom, cea dintâi zăpadă.
N-ar fi însă o belea,
De-ar cădea... și soacră-mea!

MIHAI HAIVAS - 8,30**„EFECTUL” PUTIN ÎN ROMÂNIA**

A-nceput de-un timp să cadă
Câte-un RUSOFIL prea beat;
Adunați, zăcând să-l vadă,
Mulți români l-au fluierat!

INVESTIȚIILE**ÎN CĂDERE LIBERĂ**

Antreprenorii, când i-ascuți,
Spun că Guvernu-i de nimic:
Căci azi, pe drojdie sunt mulți,
Iar unii au ajuns pe dric.

ION MICUȚ - 8,30**CĂDERI DRAMATICE**

Frunzișul codrilor, ca macii,
Cădea în toamnele târzii
Ca niște lacrimi ruginii,
Iar azi sub drujbe cad copacii!

PREFERAM ZĂPADA

Au început de ieri să cadă,
La ușa mea, ca o cascadă,
Facturile din iarna asta
Și-am să devin ca în „Năpasta”.

ELENA MÂNDRU - 8,20**CADOURI PERSONALIZATE**

Cad mai multe drone-acuma,
Stoluri parcă-ar fi de ciori,
Programate-s pentru... Duma
Și ai ei conducători!

AMINTIRI DIN TRECUT

Fulgii mari și pufoșei
Cad pe babe aplecate
Căutându-și pe alei
Tinerețile mascate.

VALENTIN URSU - 8,20**A-NCEPUT DE IERI SĂ CADĂ 1**

A-nceput de ieri să cadă
Câte-un demnitar... în stradă,
Mult popor ar vrea să știe
Când cădea-va prima mie.

A-NCEPUT DE IERI SĂ CADĂ 2

Fulgii nu-i aștept să cadă,
Că scăzând temperatura,
Sigur crește mult factura
Și-i riscant și pentru noadă.

ALEXANDRU HANGANU - 8,20**IARNĂ FERICITĂ**

Porcul l-am tăiat, e-n ladă,
Preparate am la greu
Și-a-nceput de ieri să cadă
...Soacră-mea pe capul meu.

CÂND SE CRAPĂ DE ZI... CU ZI

Dă faianța să se roadă,
Parcă zici că e de pluș
Și-a-nceput de ieri să cadă,
...Bateria și-un nou duș!

LIVIU KAITER - 8,20**SURPRIZĂ**

La mare, când s-au cunoscut,
Ea l-a plăcut, era brunet
Și-n brațe, iute, i-a căzut,
Cu tot cu mă-sa, la pachet!

MIRACOL

Despre soacră-mea pot spune,
C-a avut de la dantură,
Doar căderi de tensiune...
S-a văzut și la... factură!

MARIA VULPAȘU - 8,10**DREPTURI OSÂNDITE**

A-nceput de ieri să cadă
Drepturi, ce ascund infernul,
Am scăpa să fim o pradă
Numai de ar cădea guvernul.

TABLOU DE IARNĂ

Fulgii se aștern haotic
Ca-n tabloul în stil gotic,
În tabloul alb de gheață
România e în ceață!

VASILE VULPAȘU - 8,10**ȘPAGA NEMURITOARE**

A-nceput de ieri să cadă
Și-n guvern banala șpagă,
E și asta o dovadă
Că se-ntinde ca o plagă.

IARNA LA BLOC

Toamna, iarna fac rocadă
Că au început să cadă
Primii fulgi de nea în zare...,
O să stăm iar la răcoare.

VICTOR BIVOLU - 8,10**SE SIMTE ÎN AER**

A-nceput de ieri să cadă
Fulgul, nu ca-n poezie,
Ci acest guvern-stafie...
De neinstruiți grămadă!

VREMURILE DE PE URMĂ

Lumea-i în degringoladă;
Că au început să cadă:
Bombe, drone și-avioane
Nu cum am fi vrut... plocoane!

CONSTANTIN BIDULESCU - 8**LA BACALAUREAT**

A-nceput de ieri să cadă
Un elev, doar de moment,
Lume s-ar putea să-l vadă...
Peste ani în Parlament.

GEORGE CEAUȘU - 8**POLEIUL ȘI MITINGUL**

E-n zadar polei pe stradă
Că Guvernul n-o să cadă,
Iar românii de-ndrăznesc...
Ambele îl schilodesc!

BOLI... ȘI BOLI

Mulți români, și nu sunt rari,
N-au căzut la pat, se pare,
Chiar de au o boală mare...
Pe atâți parlamentari.

A-NCEPUT!

A-nceput demult să cadă,
Cam de când curgea și linul
Câte-un ins tuflit pe stradă.
Azi, cad rar, că-i gata vinul!

TRAIAN BRĂȚIANU - 8**DEZILUZIE**

Poetul nostru a visat
C-a publicat o carte mare,
Dar s-a trezit din întâmplare...
Când muza i-a căzut din pat.

NICOLAE TOPOR - 8**A MURIT****ION-MARCEL-ILICI ILIESCU**

Partidul său, de mult, a decedat,
Iar Iliescu, iată, l-a urmat...
Cu chiu, cu vai, în fine,-l îngroapă,
Pe când partidul a rămas pe-afară!

CA ÎN LEGENDĂ

Când frunza Evei a căzut,
Adam rămase rușinat.
Ca s-o ajute n-a putut...
Dar s-o ignore nu-i păcat?

PUZDERIE DE GENERALI

A-nceput de ieri să cadă
Câte-un general pe stradă...
Cât de mulți sunt cei ce-s duși,
Tot îi depășim pe ruși.

GAZDE – PREMIUL I Ex Aequo**JANET NICĂ****TOAMNĂ ELECTORALĂ**

A-nceput, de ieri, să cadă
Câte un bețiv pe stradă,
În curând, așa socot,
Țara va ieși la vot.

ÎNCEPUT DE TOAMNĂ

Cade frunza, cad și ploi,
Cade-n vii, de vânt, aracu,
Brume cad pe pomii goi,
Dar guvernul, nici de-al dracu'!

PIF VASILESCU**POZIȚIA... OPOZIȚIEI**

Cade nea în miez de toamnă,
Chiar troiene, mai spre munte,
Să vedeți, români, ce-nseamnă
Un guvern... advers în frunte!

MIRAJ ÎN IARNA VIEȚII...

A-nceput de-un timp să cadă
Roi superb de fulgi pe stradă,
Ce-a ascuns, gentil, necazul:
Cu nămeți de bani... iau gazul!

NICOLAE DRAGOȘ**POTOP CU BLESTEME**

Mi-ai dat chiori, mi-ai dat și muți,
N-ai vrut, Doamne, să ne cruți
Și ne-ai pedepsit să vie
Și Ilie-Sărăcie.

AȘTEPTĂRI ÎNDURERATE

Ninge, fulgii de zăpadă
Ce frumoși erau odată!
Azi, așteaptă-ngândurată
Țara și-un guvern să cadă.

LUMINIȚA SĂCELEANU**CADE SAU NU CADE**

Nu vreau secrete să divulg
De ieri, tot cade câte-un fulg,
Chiar de va fi o ambuscadă,
Facturile tot n-o să scadă.

IARNA STRÂNGEM CUREAUA

Știm că iarna nu-i ca vara,
Mult mai grea ne e povara
Și cum nu primim dispense,
Ne mai facem niște pense.

DORU-MIHAI LUNGESCU**CAD DRONE**

Ieri au început să-mi cadă,
Multe drone în livadă.
M-a scandalizat aspectul...
Și-am decis să schimb proiectul!

PENSIA ȘI MARKETINGUL

Frumoasei Zizi din Obor,
La care fac bărbații coadă,
I-am spus c-am fost judecător...
De ieri a început să cadă!

GRIG M. DOBREANU**ZĂPADA**

A-nceput de ieri să cadă
Tot mai rece-n orice loc,
Și vin fulgii în cascadă...
Iar iubirea mea... deloc.

GHINION...

Ieri au început să cadă
Fulgii ușori, dar fără viață –
Ninge-ncet, ca la paradă...
Am căzut și eu... pe gheață.

CORNEL MUNTEANU**DOVEZI**

A-nceput de ieri, să cadă
Din Guvern, câte-un ministru
Și nu-mi pare-a fi sinistru
Ci-a hoției doar dovadă.

FURTUNĂ

A-nceput de ieri, să cadă
O urgie peste țară,
Iar puhoaietele-s dovadă
A furtunii de afară.

Gabi Rusu, Babe

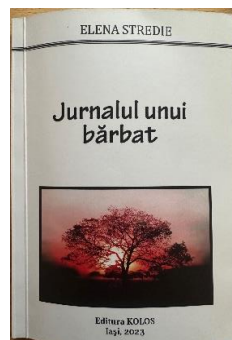
LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

”... Hai, pentru câteva minute să visăm...”

Elena Stredie, JURNALUL UNUI BĂRBAT

Editura KOLOS, Iași, 2023

Surpriza sfârșitului de an a reprezentat-o primirea romanelor ”Ninge cu lacrimi de Crăciun” și ”Jurnalul unui bărbat”, pe calea poștei, prin amabilitatea autoarei, doamna Elena Stredie din Iași. Nu știam absolut nimic despre cărți, iar despre autoare promisem câteva informații sumare de la colega noastră într-ale umorului, talentata poetă și epigramistă Daria Dumescu. Am răspuns rugăminții să-i expediez doamnei Stredie revista noastră de umor și divertisment Hohote și iată-mă răsplătit cu două romane și două dedicații care m-au îndeamnat, fără preget, la lectură. Dar (și aici intervine deformația profesională), am căutat mai multe informații pe site-urile de profil, interesat de poziția autoarei în lumea literaturii actuale și de ecourile pe marginea celor două romane. Așa am aflat că doamna Elena Stredie este un scriitor apreciat, iubit, prezent în articolele de specialitate. Am fost încântat să o găsesc în ”Vitrina cărților” lui Emilian Marcu, sau o mie de cărți și 507 autori, la poziția 442, cu ambele romane și, cum o surpriză nu vine niciodată singură, la poziția 412 l-am regăsit pe distinsul nostru coleg și vicepreședinte UER, Mihai Sălcuțan, cu volumul ”Cronica unui început de mileniu”.

Voi prezenta în cele ce urmează romanul ”Jurnalul unui bărbat”, cu acțiunea plasată în orașul Iași, în perioada premergătoare Revoluției române. Cele 175 de pagini sunt, în fapt, jurnalul unui bărbat în pragul vârstei de 50 de ani, greu încercat sufletește de pierderea, în accident aviatic, a celei ce urma să-i devină soție, readus la viață printr-o întâmplare care poartă amprenta divinității. La coborârea din tramvai, „pasărea -femeia- care nu știa să zboare se clătina implorând ajutor... Nici nu știu când am cuprins-o în brațe... în secunda aceea s-a întâmpnat o minune: femeia nu părea că vrea să se desprindă din brațele mele”. Așa începe tulburătoarea poveste de dragoste dintre Tudor Banu, profesor universitar la Catedra de Istorie Universală și Raluca Olteanu, medic chirurg, soția renumitului Olteanu de la Județana de partid. Îndrăgostită în ultimul an de facultate de colegul său Dan, și repartizată în același oraș cu el, Raluca părea că se îndreaptă spre o căsnicie fericită când, i-a devenit pacient Primul-Secretar Olteanu -la rândul său necăsătorit- intervenția chirurgicală salvându-i viața. A respins gesturile acestuia de recunoștință din dragoste pentru Dan, care, surprinzător, a doua zi a fost arestat, fiind considerat legionar. A urmat acuzarea tatălui său, preot, pentru „propagandă anticomunistă în biserică”, iar prețul salvării acestuia l-a reprezentat căsătoria cu regizorul celor două situații: Primul Secretar Olteanu. Din ziua următoare „A uitat de flori și cadouri.. m-a privit cu silă... mi-era teamă să pronunț cuvântul divorț”. La scurt timp a devenit mamă, dar atitudinea tiranului a rămas

neschimbată. Zi de zi îi biciuia auzul reproșul acestuia: „Așa sunteți voi, astea de la medicină, niște curve!”

Sensibilitatea lui Tudor o ajută să treacă în plan secundar traumele sufletești și o determină să se arunce cu toată energia în relația vindecătoare. Dragostea fizică vine după foarte multe întâlniri, la prima lor ieșire din Iași, pe drumul spre Brașov, într-un cadru natural descris cu emoție de Tudor: „... unde natura clădise un altar pentru dragostea noastră, acolo mi s-a dăruit blând și cuminte...”.

Au urmat zile de fericire fără egal, promisiunea divorțului și planul zămislirii unei odrasle comune. Totul avea să fie năruit de o scrisoare anonimă adresată soțului încornorat. Olteanu s-a mișcat repede. „Doi tipi înalți, bine făcuți... de la Securitate...” l-au așteptat pe Tudor în poartă și, după amenințări voalate l-au sfătuit binevoitori: „Tovarășe Banu, aveți grijă cu cine vă întâlniți și ce relații întrețineți. S-ar putea să supărați pe cineva și atunci... ne supărăm și noi!” A urmat eliberarea din calitatea de profesor universitar și transferul într-o școală satească, departe de oraș.

Relația cu Raluca a devenit și mai intensă, întâlnirile mai înfocate, iar în miezul toamnei care prevestea mișcări de revoltă în țară, Tudor a primit vestea că va fi tată. Cererea de divorț înaintată de Raluca i-a transformat soțul într-o fiară. Tudor a fost anchetat, interogată și reținut. Celula umedă, lipsa hranei, bățile n-au putut învinge dragostea, iar în câteva zile Revoluția română a deschis porțile tuturor închisorilor. Au urmat fuga mai marilor politici, printre care și Olteanu, hotărârea de divorț, unirea oficială în iubire și nașterea fiului mult așteptat.

Tudor are de mai multe ori tendința renunțării la jurnal, dar revine asupra deciziei, tehnică practică și în filmele hollywoodiene, pentru a duce acțiunea spre happy end. Mă voi opri aici, cu prezentarea și las cititorului surpriza finalului cărții.

În plan narativ acțiunea curge fluent. Autoarea dovedește inteligența alegerii și înșiruirii cuvintelor. Propozițiile sunt clare, au substanță, sunt lipsite de licențe inutile, conducând la o facilă reflectare a situațiilor reale în mintea cititorului și la trăirea cu ușurință a tuturor sentimentelor personajelor. Cartea devine totodată și o frescă socială a unei perioade grea din viața poporului. Ororile comuniste sunt oprite în decembrie 1989, dragostea curată a celor doi fiind salvată. Revoluția a reprezentat o eliberare spirituală generală și totodată șansa eliminării răului din rădăcină, dar revenire lui Olteanu la nunta fiicei sale, în poziția de om de afaceri înstărit, redă cadrul general al acaparării economice postrevoluționare de către ”foști”. Cartea copleșește prin mesajele metaforice și bogăție imaginativă: „...am scrijelit cu o piatră numele tău... treceam cu palma pe zidul de lângă pat și aveam impresia că te mângâi”.

Recomand romanul ”Jurnalul unui bărbat” cu toată căldura.

O felicit pe doamna Elena Stredie, îi mulțumesc și o aștept cu noi creații!

Cititorilor le doresc lectură plăcută!

Doru-Mihai LUNGESCU

EDITORIAL DE FINAL: ÎN LOC DE CONCLUZIE

Te uită cum ninge decembre...

Mihai Sălcuțan

Zilele trecute am fost rugat să împărtășesc câteva impresii despre numerele anului 2025 ale revistei „Hohote” și gândul îmi zboară, înainte de orice altceva, la frumosul oraș situat pe malul legendarului Jiu, de la care își trage numele.

Sărbătorile sfârșitului de an bat la ușă și aud deja glasurile îngerești ale copiilor ce poartă din casă în casă mesajul de iubire, de toleranță și generozitate al tradiționalelor noastre colinde. Într-o atmosferă bacoviană îmi imaginez că natura este darnică și că a nins liniștit, ca în vremurile de demult, că a adăugat arhitecturii urbane inegalabila splendoare și magie a iernii, că pe străzi s-a așternut un covor imaculat de omăt, că atmosfera a fost îmborsită cu puritate de ger aspru coborât de pe crestele Parângului, Șureanului și Lotrului. Prin vâlul de ceață o văd pe Crăiasa Zăpezii decorând clădirile cu migală de bijutier, cum le îmbracă în dantelă fină țesută cu fir de argint, cum pictează cu măiestrie desăvârșită flori de gheață pe geamuri, cum întinde ghirlande de promoroacă între stâlpii iluminatului public, cum așază diademe cu stelute și fluturi de cristal pe cușmele celor ieșiți din case pentru a înălța oameni de zăpadă, a se bulgări sau a se da cu sania.

Despre revista „Hohote”? Nu pot spune mai mult decât cititorii săi, anume că în anul 2025 a progresat spectaculos, ca voinicul din poveste, reușind să culeagă superlative la toate capitolele: diversitatea materialelor, calitatea acestora, rigoare în prezentarea grafică și tipografică. Ce își poate dori redacția mai mult în anul în care se împlinesc 30 de ani de la constituirea „Societății Umoriștilor Gorjeni”, 30 de ani de la apariția publicației, 25 de ani de la înființarea cenaclului cu același nume?

Gazeta este o „Publicație națională de divertisment, satiră și umor editată de Cenaclul Hohote”, fiind deschisă tuturor creatorilor din spațiul cultural românesc, ceea ce nu este puțin lucru!

Faptul că apare sub egida Uniunii Epigrafiștilor din România este dovada recunoașterii bunelor servicii aduse epigramei și umoriștilor din interiorul și din afara bundului.

Îmi amintesc că în peștera din curtea Mănăstirii Tismana, Banca Națională a României (BNR) are deschis Muzeul Tezaurului, exact în locul în care, în perioada septembrie 1944-1947, a adăpostit peste 200 de tone de aur de teamă să nu ajungă în mâna rușilor care ocupaseră țara. Și au fost păstrate în deplină securitate!

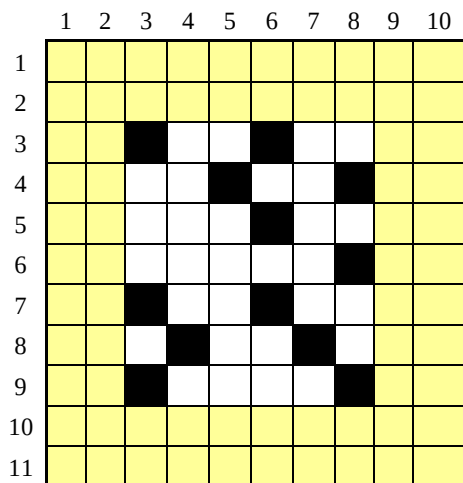
Fac trimitere la această decizie înțeleaptă pentru a-i îndemna pe creatorii de umor să înncredințeze lucrările lor unui loc sigur, revista „Hohote”!

La mulți ani tuturor!

„UNUI VOLUM DE VERSURI”

(fantezie)

CRIPTOGRAMĂ

S	N	U	T	N	C	T	N	E.
E	P	E	Î	Â	U	U	E	U
C	H	U	P	N	C	M	R	B
R,	Ă	C	N	S	Ț	E	A	F
I	A	C	E	E:	E	E	D	I
R	S	B	I	V	N	I	A	Ă
Â	O	Ă	A	O	Ă	I	V	P
B	R	T	N-	H	V	B	C	O
D	E	F	I	A	I	O	R	I

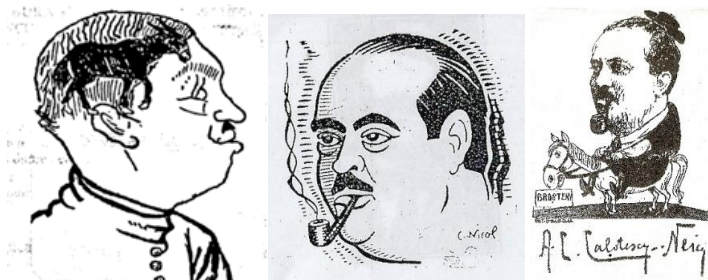
Pornind din colțul marcat și urmând o a numită cale, veți citi epigrama *Consolare*, a lui Calotescu-Neicu.

ORIZONTAL: 1) ... 2) ... 3) Margini de deal! – Beat fără femeie! – Pești din Marea Neagră, din familia nisetului. 4) Furnizori de delicatose pentru codane – Nor retras! – Ținute în server! 5) Brăzdată – Vorbă la dispariție. 6) Concluzie trasă dintr-o afirmație – Malurile Nilului! 7) Capetele lațului! – Conjuncție adversativă – „American Indian Student Union” (siglă). 8) „Uniunea Ucrainenilor din România” (siglă) – Ultima ofertă de iarnă! – Apare după ce faci focul. 9) Tras la mijloc! – Strălucire, măiestrie – Apariția lumii! 10) ... 11) ...

VERTICAL: 1) ... 2) .... 3) Nene rebusist! – Se întoarce racul! – Periferiile Madridului! 4) Patruped domestic – Zâna frumoasă din poveste. 5) Apel la liniște – Potoliți, liniștiți. 6) Ratat de pe extreme! – „Almanahul Societății Scriitorilor Români” (siglă). 7) Bluzuliță din portul nostru național – Melifer cu un fel de inimi pe ram. 8) „Veterinary Council of Ireland” (siglă) – A purifica prin centru! – Limitele luteranismului! 9) ... 10) ...

Notă: Pornind din colțul din stânga sus în sensul acelor de ceasornic și parcurgând în spirală traseul rasterat, veți citi epigrama cu titlul *Unui volum de versuri*, a lui Alexandru C. Calotescu-Neicu.

Nelu VASILE, Turburea – Gorj

Lansăm pentru numărul 36 al revistei
HOHOTE, cu apariție în martie 2026,
concursul de epigramă fără premii, la tema

„Vine, vine-n primăvară...!”

Sunt acceptate lucrări de pretutindeni.
Fiecare material va conține două epigrame
și va fi transmis, pe e-mail, la adresa

revistahohote@gmail.com,

până în 01.03.2026.

Vă dorim succes!

Revista HOHOTE
de la 128, la 164 pagini

La Târgu-Jiu atât putem
Când România e în crah:
Revista, fostă de Grand Slam,
O transformăm în... Almanah!

Nelu VASILE

DEZLEGARE REBUS:

Dezlegare rebus:

„Unui volum de versuri”: CANDPRIVES – CUNOSTICUT – DL – BT – SIPI – NUCI – NO – RV – ARATA – ADIO – COROLAR – NL – LT – CI – AISU – UUR – NA – FUM – RA – FAST – LU – OIMETSELBL – TIDEIRIMDA (Când privești volumul / Admiri... editorul! / Când cunoști cuprinsul / Blestemi... autorul!); **Criptogramă:** De bârfitori să n-ai habar, / Căci o vorbă veche spune: / Nicio viespe nu înțeapă / Decât numai... fructe bune.

Publicație de divertisment, satiră și umor
Editată de Cenaclul „HOHOTE”
Apare sub egida Uniunii Epigramiştilor din România

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Redactor Șef: Doru-Mihai LUNGESCU

Redactori:

Grig M. DOBREANU
Marian AVRAMESCU
Valentin DAVID
Alexandra DOGARU-ALDO
Janet NICĂ

Nelu VASILE
Laura LUNGESCU
Luminița SĂCELEANU
Mihai HAIVAS

Coperțile: Marian AVRAMESCU

ISSN 1582-7682

***Pentru anul 2026,
le urăm tuturor colaboratorilor, cititorilor și simpatizanților
REVISTEI HOHOTE
sănătate, bucurii, aspirații tot mai înalte și succes!***

**Colectivul de redacție a hotărât acordarea unor distincții anuale
pentru cei mai activi colaboratori ai revistei.
Premiile pentru anul 2025 vor fi comunicate în numărul 36 din martie 2026.**

**LA MULȚI ANI
2026!**

Aranjamentele de tip ghirlandă, din conținutul revistei, aparțin elevilor
Liceului Tehnologic „Constantin Brâncuși” Peștișani,
Director Alin Dobromirescu, Director Adjunct Liliana-Marinela Iliescu,
Profesor coordonator Laura Lungescu.
Fotografiile au fost realizate de Gigi Bușe și Laura Lungescu.

Cuprins

Aho, Aho!	1
Captiv în labirintul epigramei (4)	2
Privind înapoi cu mândrie	8
Galeria invitaților	12
Galeria membrilor cenacului „Hohote”	41
Pagina debutanților	65
Cel mai politicos război din lume	66
Legenda lui Moș Crăciun	67
Vorbe de haz din sat	69
Poezia, dragostea mea	70
Proză scurtă	74
Despre festivalurile de umor – „Dacul vesel”, Orăștie	84
Festivalul-Concurs „Întâlnirea Epigramiștilor”, Brăila	87
Festivalul internațional de umor și caricatură „Ion Căănăvoiu”	90
Mamăăă! Ce de fețe am!!!	96
Expoziția de caricatură „ZECE ...” a fost de nota 10	98
Festivalul „Ion Căănăvoiu” prin lentila candorii	101
Ecouri, ecouri, ecouri	106
Interviul revistei	112
Sărbătoriți cu vârstă rotundă	113
Epigramiști români pentru eternitate	115
Amintiri cu și despre umoriști gorjeni	117
Din viața culturală a Gorjului – „Glogova Art Project”	122
Lansare de carte – Marian Nazat, „Spovedania unui avocat”	125
Lansare de carte – Nicușor Constantinescu	127
<i>Dintre sute de volume ce ținesc năravurile: BIJUTERII... DE SUB TÂMPA</i>	128
Remember: Alexandru Doru Șerban	131
„Scârț, Scârț!”	136
Despre umor cu seriozitate	137
Din activitatea Asociației „Uniunea femeilor din Gorj”	141
Agora epigramei	144
De vorbă cu cititorii	148
Concurs pe temă dată	149
La închiderea ediției: Elena Stredie, ”Jurnalul unui bărbat”	160
Editorial de final: Te uită cum ninge decembre...	162
Rebus	163
Concursul revistei viitoare	164

Organizatorii festivalului Festivalul Internațional de Umor și Caricatură "Ion Cănațoiu" - ediția a XXXIII-a:

Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Gorj și Cenaclul "HOHOTE" din Târgu Jiu,

în parteneriat cu:

- Uniunea Epigramaștilor din România;
- Muzeul Județean Gorj "Alexandru Ștefulescu";
- Teatrul Dramatic "Elvira Godeanu";
- Ansamblul Artistic Profesionist "Doina Gorjului";
- Primăria Comunei Runcu,

Aduc mulțumiri sponsorilor evenimentului:

SC ARTEGO SA -Domnului Director General Valentin David

Producător de articole tehnice din cauciuc

- benzi transport cu insertie textila de uz general, toate dimensiunile;
- benzi transport cu insertie textila pentru subteran, mediu exploziv;
- benzi transport cu insertie textila pentru subteran, rezistente la foc;
- benzi transport cu insertie textila rezistente la temperatura, folosite in industria cimentului si a siderurgiei;
- benzi transport cu insertie textila pentru industria alimentara;
- benzi transport cu insertie textila rezistente la uleiuri minerale;
- benzi transport cu insertie textila pentru agricultura;
- benzi transport cu insertie textila model aramid (fagure de miere);
- benzi transport cu insertie metalica de uz general, toate dimensiunile;
- benzi transport cu insertie metalica rezistente la foc, folosite in industriile de extractie a carbunelui, a minereurilor feroase si neferoase.

- **ASOCIAȚIA EXCELSIOR PT EXCELENȚĂ ÎN EDUCAȚIE**
- **PENSIUNEA "ACASĂ LA BRÂNCUȘ"**
- **Dr. PUNGAN MIHAELA**
- **Dr. ANDREI GHEORGHESCU**
- **SAN JIU ENERGY SRL**
- **ELTOP SRL**
- **KONKORD TRANS SRL**
- **INIDAN SRL**
- **RELAD MED SRL**
- **NORDEX SRL**
- **RILKE PROD SRL**
- **MECANOELECTRICA SRL**
- **MIRUAL SRL**
- **MAVIRO FARM SRL**
- **PENSIUNEA ANTIQUE**
- **Dr. CORINA UDRIȘTE**
- **VLAD MECU**

La bună revedere în 2026!

ROTHENBERGER
pipetool technologies at work

NOI CONECTĂM OAMENII CU APĂ ȘI ENERGIE
SIGUR. DURABIL.

PRIMA MAȘINĂ
DE PRESARE
HIBRIDĂ
DE PE PIAȚĂ

ROWALT

A-NCERPT
DE IERI
SĂ CADĂ...

